

Come-Out-Of-Her-My-People.com

**Openbaring 18: 4 En ek het 'n ander stem uit die hemel hoor sê:
"Gaan uit haar uit my volk, dat jy nie gemeenskap met haar
sondes, en dat jy nie van haar plaë ontvang,"**

Gaan uit haar uit my volk

Deur CJ Koster

(Pre-Edition) - Die Finale Hervorming

**Dit kan die belangrikste wees ding wat jy ooit sal lees.
Jy is om hierdie gestuur webwerf, want
iemand regtig, werklik vir jou omgee.**

**[Gratis aflaai, kliek hier](#)
[om die PDF weergawe aflaai](#)**

Of onder LEES

VOORWOORD

Sedert die Hervorming begin by die begin van die 16de eeu, het daar stappe geneem, in reaksie op aanwysings van die Magtige, om te herstel "die geloof wat eenmaal aan die heiliges oorgelewer aan die heiliges," Judas vers 3 RAV. Hierdie boek, wat jy nou lees, is die Finale Reformasie "die wederoprigting van alle dinge," Hand 3:21 AOV. Ons het nie bely dat verdere lig sal kom nie, want inderdaad, sal ons Verlosser te voltooi wat Hy nou begin, "Hy sal deeglik reinig sy dorsvloer ... Hy sal verbrand die kaf met onuitbluslike vuur," Matt. 03:12 KJV.

Hierdie boek dien as die groot afvalligheid onthul (as Bybelvertalers wil om dit te noem) soos beskryf in 2 Tess. 2: 312. Dit openbaar aan ons die "verborgenheid van die ongeregtigheid" van 2 Tess. 2: 7 REV. Dit openbaar aan ons "verborge Babilon" van ds 17: 5, waarvan baie is gesê in die laaste elf hoofstukke van die boek Openbaring. Dit ontmasker die "gruwel van verwoesting", wat ons Messias het gesê (in Matt 24:15 -. En Daniël sowel in Dan 9:27 Dan 11:31, Dan 0:11...), Sal gevind word staan in die "heiligdom". In vervulling van die belofte Messias in Lukas 08:17, dit unseals die belangrike dinge wat in visioene en drome aan Daniël geopenbaar. Daniel beveel in Dan opgestel. 12: 4: "Maar jy Daniël, hou die woorde geheim en verseël die boek tot die tyd van die einde." Hierdie opdrag aan Daniël was in Dan herhaal hom. 12: 9. Dit verseëling van die boek was net tot die tyd van die eindtyd, "tot die tyd van die einde toe; baie sal uittrek stoot, en die kennis sal vermeerder, "Dan. 12 4 Hebreeuse teks. Die Duitse, Nederlandse en

Afrikaanse vertalings verkies die figuurlike betekenis van die Hebreuse *gesluit* (stoot meer), naamlik: "doen navorsing", en dit pas perfek met die konteks van hierdie vers die openbaring van die "gruwel van verwoesting" (Dan. 9:27, Dan. 11:31 en Dan. 00:11) en al die dinge "wat sal wees in die einde van die dae" (Dan. 2:28, Dan. 7:18 en 27, Dan 8:17 en . 19 en 26, Dan 10:14, Dan 11:40, Dan 12:... 1-13), word beskryf vir ons in Daniël hoofstukke 2,7,8,9, 10, 11 en 12. Hierdie visioene, openbarings, was so skokkend dat Daniël gesê: "Ek, Daniël, was diep ontsteld deur my gedagtes, en my gesig het bleek, maar ek het die saak vir myself," Dan. 07:28 NIV. In Dan. 07:15 het hy gesê, "my gedagtes versteur my." NIV. In Dan. 08:27 het hy gesê hy "flou geword en was siek vir dae." In Dan. 10: 8 en 16-17 Daniel verdere aangeteken die walglike uitwerking hierdie openbaring het op hom aangeval, "het ek geen krag oor my gesig doodsbleek en ek was hulpeloos. . . is oorstelp van angs. . . Ek is hulpeloos, my krag is weg en ek kan skaars asemhaal," NIV. Dit is presies hoe ons te voel wanneer die ontsettende gruwel, die groot afvalligheid, die verborgenheid van die ongeregtigheid, en verborge Babilon is onthul aan ons!

Die Gees van die waarheid is ons inderdaad lei in die hele waarheid (Johannes 16: 13), skuldig bevind ons van sonde, van geregtigheid en van oordeel (Joh 16: 8). Die Gees is werklik verklaar ons oortreding en sonde (Miga 3: 8). Ons Elohim is voorwaar die vervulling van Sy belofte van Eseg. 36:27: "Ek sal my Gees in jul binneste gee en sal maak dat julle in my insettinge wandel en my verordeninge onderhou en dit doen." Die vuur van die doop van die Gees inderdaad "verbrand die kaf met onuitbluslike vuur" Matt. 3: 12. Al die tekens in hierdie boek is aan ons gegee is in 'n bonatuurlike manier, deur die Gees, en die daaropvolgende soektog gelei tot bevestiging in die Bybel, asook in betroubare bronne van geleerdes van die Skrif, van godsdienstige geskiedenis, of van argeologie. Iemand het probeer om ons te kritiseer vir die insluiting van nie-kerklike geskiedskrywers en argeoloë in ons soek. Tog kan hierdie kritiek word weerlê op die baie Skriftuurlike voorbeeld van die Almagtige selfs praat deur 'n gat (Numeri 22:28), en selfs met behulp van klippe (argeologie), as Messias voorspel in Lukas 19:40. Dit is alom bekend dat die Kerk, vanaf die 4de eeu, het baie heidense feeste, beelde, name afgod se ens, in die kerk aanvaar, met die verskoning dat hierdie dinge van afgodery is "geheilig". Daarom, baie van die Frank afgodiese oorsprong van hierdie dinge raak onderdruk, geïgnoreer, of verduidelik weg. Maar eerlik geskiedkundiges en argeoloë aangeteken hierdie feite vir ons, want hulle was onbevooroordeelde en bloot verband hou hul bevindinge. Dus, die baie klippe van argeologie en geskiedenis ook uitroep! Die studie van die name van heidense gode is grootliks belemmer deur die feit dat die heidene gediversifiseer die name van hul gode, en ook vermom hulle name, en selfs probeer om hulle geheim te hou, ten einde hul teenstanders vermy om in die hande van die naam van hul afgod. Verdere, Hislop sê vir ons in *The Two Babylons*, p.122, wat "Die Heidene was in die gewoonte om te aanbid dieselfde God onder verskillende name." En, nog erger, met die sinkretisme wat geheers het sedert die tyd van Alexander die Grote, die gode van die verskillende nasies geword geïdentifiseer met mekaar. Maar, in ons navorsing, die Gees van die waarheid is ons geseën met die begeleiding van ons en lei ons- wat ons lei uit hierdie verwarring. Nog 'n belangrike punt moet genoem word: Die Son-god gehad het, en steeds het, baie name. Hierdie feit word gou baie duidelik aan enigeen wat begin lees oor die onderwerp. In die 4de eeu, toe die samesmelting van sonaanbidding met die Messiaanse Geloof plaasgevind het, Macrobius geskryf, "Alle gode is net verskillende magte van die Son" (aangehaal deur James Bonwick, *Egiptiese geloof en moderne denke*, p.276). Die besonderhede van hierdie opname is volledig in die teks van hierdie boek, ***Die Finale Reformasie***.

Hierdie boek sal grootliks help om die werksoeker van die waarheid om terug te keer na die ware geloof. Die Geskenk van "onderskeiding van die geeste" moet bid vir, ten einde te onderskei tussen die Gees van die waarheid en die gees van die dwaling (1 Johannes 4: 6), om te onderskei tussen die Gees van Yahuweh en "die gees wat nou werk in die kinders van die ongehoorsaamheid werk" (Ef. 2: 2). Nie baie sal die onthullings uittog in hierdie boek aanvaar, "want baie is geroep, maar min uitverkies," Matt. 22:14. "Vir die hek is klein, en die weg is smal wat na die lewe lei, en daar is min wat dit vind," Matt. 07:14 NASB. "Daarom is die inwoners van die aarde deur 'n gloed verteer en bly daar min mense oor," Jes. 24: 6. Wie is die "min" wat gekies? "Net soos Hy ons in Hom uitverkies het [Messias] voor die grondlegging

van die wêreld, sal ons voor Hom AFSONDERLIKE (HEILIGE) en sonder gebrek in liefde te wees" Ef. 1: 4, hoofletters myne. Lees ook 2 Tess. 02:13, 1 Pet. 1: 2, 14-16. Ons is deur Hom gekies om te skei (heilige) wees, want Hy is apart (heilig). Baie is geroep, maar min te reageer op Sy vereiste, Sy vraag na skeiding (heiligheid). Daarom is die "min" beskryf in Openbaring 17:14 as "geroepe en uitverkore en getrou." Hoe kan ek weet dat ek gekies? Eenvoudig deur te reageer op Sy oproep van die sondes van die wêreld "te skei wees". Neem jou in ag: sonder skeiding niemand sal hom-Heb sien. 00:14. Slegs diegene wat Sy eniggebore Seun as Verlosser aanneem, en dan as sy enigste Leraar (Matt 23: 8 en 10), en enigste leier, Herder en Opsier (1 Pet 2:25), sal op volhard tot die einde die smal weg. Hulle is diegene wat werklik in die bindende verhouding met Yahuweh, die Nuwe Verbond, waarvan die wet van Yahuweh is steeds die inhoud-Heb kom. 8: 10 en 10: 16. Slegs sal hulle ontsnap die eindtyd plaes en finale vernietiging wat op verborge Babilon te kom.

Hierdie boek is bedoel vir diegene wat, uit dankbaarheid vir die groot verlossingsplan Liefde wat op Golgota, maar slegs kan reageer deur liefde vir ons Elohim met hulle hele hart, al hulle gedagtes en al hul siele. Hulle is diegene wat daarna streef om te lees en te gehoorsaam elke Skriftuurlike opdrag, want hulle verlustig in dit te doen. Hulle is diegene wat "volgens elke woord wat deur die mond van Yahuweh," Deut. 8: 3 en Matt. 4: 4. Hulle is diegene wat nie meer lees en luister na die Woord in 'n "pick wat jy wil" manier, nie meer in 'n a la carte mode. In 'n sekere sin die Skrif is die verhaal van die stryd tussen ware aanbidding en vals of afvallige of gemeng aanbidding. Die boodskap van die drie engele in Openbaring 14: 6-12 is 'n oproep vir die hervorming, 'n oproep vir gesonde verstand. Hierdie boek besonderhede wat bel vir gesonde verstand. Dit doen 'n beroep op diegene wat gekom het om hul Verlosser persoonlik diegene wat, soos ons, "dien Yahuweh met blydschap", wat "bly in Yahuweh altyd" weet. Wanneer ons YAHUSHUA as ons Verlosser aanvaar het, Hy woon in ons, in ons harte, hy en sy pa (Johannes 14:23), in ons werk "wil sowel as om te werk namens sy welbehae," Philip. 02:13. Hy is die een wat versoen ons met Sy Vader (Rom 5: 10, 2 Kor 5: 18, 1 Petrus 3:18). Hy is die een wat motiveer ons om die wil te doen van sy vader gegryp om ons na die plek waar ons werklik kan sê, bring "Ek verlustig aan jou wil, O my God doen, en u wet is binne-in my hart," Ps. 40: 8. Hierdie boek is 'n oproep om die Vader te aanbid nie net in Gees, maar in die waarheid ook-Johannes 4: 23-24. "Trust en gehoorsaam, want daar is geen ander manier", moet die lied gesing van ons lippe wees nie, maar ook van ons harte.

Hierdie boek kan nie verkoop word nie, want die Messias reeds die prys betaal het. Hy het reeds die prys wat betaal is op die wrede boom op Golgota, nie net om ons te red nie, maar ook om "verlos ons van alle ongeregtigheid", Titus 2:14 Griekse teks. Maar enige bydraes ontvang, sal uitsluitlik gebruik word vir die herdruk van verdere afskrifte en verspreiding daarvan.

Ons is baie dank verskuldig aan ons Messias wat sê "Sonder My kan julle niks doen nie," Johannes 15: 5. Ons is ook baie dank verskuldig aan elke broer en suster wat hierdie ondersteun, **The Final Hervorming**, deur hul tiendes, deur hulle te help voorberei die manuskrip, en bo alles: hulle gebede.

Hoofstuk I - sonaanbidding IS saamgesmelt met die Messiaanse geloof

Die Almagtige het omgedraai en het ons die Christelike Kerk en die Christelike wêreld gegee, oorgegee om die leer van die hemel, wat die son, die maan en die sterre, waarvan die son is die belangrikste behels aanbid. Hy het dit gedoen om Israel nadat Hy hulle uit Egipte gebring het, die land van die sonde, Hand 7: 38,39 en 42. Die verrassende waarheid is dat hy dit weer gedoen het, aan ons! Dit is aan ons geopenbaar in die boek Openbaring deur ons Verlosser, in Openbaring 12: 1-die vrou (die Kerk), "beklee met die son. . . maan. . . Sterre "Die Almagtige Israel gered word (Wet op 07:42 NASB) om die leer van die hemel aanbid, omdat hulle nie sou hou by, en bly getrou aan die verbond, die" Tien Woorde "- Deut. 4:13

Hebreeuse teks, korrek gelewer in die New English Bible of Green se Interlinear. Israel sal nie hou by die "lewende woorde" (Hand 7:38 NIV of Green se Interlinear) wat hulle ontvang uit die Angel op Mt. Sinai, deur die bemiddeling van Moses.

Net so, ons Verlosser, die Middelaar van die nuwe verbond: het (Heb 8... 6, Heb 09:15, Heb 12:24), is op soek na die nuwe verbond bemiddel om ons. Die inhoud van die Nuwe Verbond is dieselfde as die verbond van die ou, naamlik die wet van Yahuweh¹ (Heb 8: 10, Heb 10:.. 16, Jer 31:33), waarvan die Tien Woorde, die "Living woorde" of die Tien Gebooie, vorm die basis of fondament. Hierdie Tien Woorde gegee op twee tafels. Die tweede tabel met die laaste ses gebooie is die grondslag van die etiese of sosiale reg. Die eerste tabel met die eerste vier gebooie is die grondslag van die godsdienstige wet. Die tweede tabel is die basis van ons liefde teenoor ons naaste, ons medemens (Matt 22:39, Lukas 10:.. 27B, Mark 00:31, Rom 13: 9., Lev 19:18.). Die eerste tabel is die basis van ons liefde vir Yahuweh (Matt 22:.. 37- 38, Lukas 10: 27a Mark 12: 29-30, Deut 6: 5.).

יהוה

Fig. 1: Die Naam van ons Hemelse Vader in die Hebreeuse Geskrifte. Dit is die beste getranslittereerde as IaHUeH, volgens die Oxford English Dictionary (sien onder "Jehovah").

Die Hebreeuse woord gelees moet word van agter na voor. Die

יה

repr esents YAH U-, en die finale

יהה

verteenwoordig -EH of -WEH. (Sien ook Verwysings No 1).

Vir bykans 2 000 jaar die Kerk is die strewe om mense te kry om te voldoen aan die etiese of sosiale wette. Die wette van die tweede tabel, die liefde vir ons naaste en medemens. Maar wat van die liefde vir Yahuweh, die eerste tabel, die godsdienstige wette? Hierdie is skokkend verwaarloos, het nader gekom "weggedoen met" of geïgnoreer. Die wese van YAHUSHUA ons Verlosser se

יהושע

Fig. 2: Alle gesaghebbende bronne stem, bv Kittel se Teologiese Woordeboek van die Nuwe Testament, dat dit die oorspronklike vorm van ons naam Verlosser se bewaar in die Ou Testament as die naam van opvolger van Moses. Die

יהו

verteenwoordig -SHUA. (Sien ook Verwysings, No. 6).

finale boodskap in Openbaring hoofstukke 12-22, is dié van die hartseer verwaarlosing, in werklikheid, selfs verwerping van die "liefde vir Yahuweh" -die godsdienstige wette. Aan die einde van hierdie artikel sal ons Openbaring hoofstukke bestudeer 12-22 in volle besonderhede, waarin ons sal ontdek talle feite wat getuig van hierdie, om te bewys dat ons ook is "gegee oorgegee om die leer van die hemel te dien". Ons het nie toegelaat dat die Middelaar, YAHUSHUA, tot die Reg Sy Vader se bemiddel in ons harte en in ons gedagtes, veral nie die eerste vier gebooië of woorde, die godsdienstige wet, die liefde vir Yahuweh. Die Skrif herhaaldelik waarsku ons teen die aanbidding van die son en die res van die leer van die hemel, wat is bloot 'n vorm van afgodery, in werklikheid, die mees natuurlike ding vir 'n natuurlike man te doen. Hierdie waarskuwings word in Deut. 04:19, Deut. 17: 3, Job 31: 26-28, Eseg. 8: 9- 16, 2 Kron. 14: 5. Jer. 44:17, Jer. 19: 13,2 Konings 23: 4-11, Hand 07:42 en Openbaring hoofstukke 12-22.

Vir 'n geruime tyd het ons oortuig van hierdie afgodery van sonaanbidding wat deur die Kerk aangeneem het. Ons het toe ontdek die eerlike en onbevooroordeelde gevolgtrekkings wat verkry word deur die volgende vier skoliere. Dit het daartoe aanleiding ons na vore te kom en om "Roep uit die keel, hou nie terug nie; hef jou stem soos 'n basuin, vertel my volk hulle oortreding "Jes. 58: 1. Kom ons lees wat hierdie geleerdes het gesê:

Die Oxford Classical Dictionary, Tweede uitgawe, p. 233 sê: "Konstantyn gekombineerde verering vir die 'Onoorwonne Son my metgesel saam met dié van Christus." Dit Frank en eerlike stelling word bevestig deur die drie ander gesaghebbende bronne. Een van die mees kundige geleerdes in hierdie veld, Franz Cumont, sê onomwonde op bl. 288 van sy boek, Oosterse Godsdienste in Romeinse Paganisme, "Die vae deïsme van Konstantyn het daarna gestreef om die opposisie van helioatry [son-aanbidding] en Christenskap. Versoen" John Ferguson, in die religie van die Romeinse Ryk, p. 56, sê: "Konstantyn se god was 'n samesmelting van die Onoorwonne Son en Christus die Oorwinnaar." Nog 'n wetenskaplike navorser, Legge, pp. 118-119 van voorlopers en Teenstanders van die Christendom, het betrekking wat gebeur het in die eerste paar eeue van ons gemeenskaplike era, voordat hierdie samesmelting plaasgevind het, en dan sal wat gevolg het, ". . . die . . . belangrikheid dus gegee word aan die aanbidding van die materiaal son, wat voortaan die middelpunt van aanbidding in alle nie-Christelike gelowe vorm. . . Al die post Aleksandrynse legendes van die gode het op dieselfde manier, en Serapis, Mitras, Attis is almal met die son wat filosofe soos Plinius en Macrobius verklaar om die een oppergod versteek agter die ontelbare mindere gode van die Graeco- wees Romeinse panteon. Selfs die Christene kon nie lank uithou teen die vloed, en die punte van die kompromie waaraan die Rooms-Katolieke Kerk het in die saak mag dalk gesien word in die sameloop van die Here se Dag met Sondag en aanvaarding van die 25ste dag van Desember van die Kerk, die verjaarsdag van die Onoorwonne Songod, na gelang van die herdenking van die geboorte van Christus. Dit is beslis deur geen toeval dat die keiser wie se leisels onmiddellik voorafgegaan die vestiging van die Christendom al draai die rigting van die aanbidding van die songod wat beskou word as die eienaardige goddelikheid van die familie waaraan Konstantyn behoort. "

Heidense aanbidding is verbode om die mense van die Almagtige, selfs al is gemeng met ware aanbidding. Baie Skrif getuig van hierdie: Deut. 4: 13-19, Deut. 12: 1-4, Deut. 12: 29-32, Deut. 18: 9, Lev. 20: 23-26, Jer. 10: 2-3, Ef. 4: 17,22, Ef. 2: 1-4,2 Kor. 6: 17,1 Kor. 10: 14-21,1 Johannes 5:21 ens Kennisgewing veral in 2 Konings 17:33 en 41 hoe ware aanbidding is gemeng met afgodediens. Let ook, dat selfs die hoëpriester Aaron is oortuig in sy volk om hulle te lei in 'n gemengde aanbidding, Eks. 32: 5.

Die Almagtige se toorn ontvlam en Hy wou almal vernietig behalwe Moses. Ander voorbeelde van gemengde aanbidding is Eseg. 23: 38-39, Jer. 7: 2 en 18/08.

In 'n poging om hierdie assimilasië van sonaanbidding met die Nuwe Testamentiese geloof regverdig, is veel appèl gemaak, veral in die vroeë eeue, tot Maleagi 4: 2, die profetiese belofte (deur baie vertolk om te beteken die Messias) van die "son van geregtigheid". Tog kan hierdie syfer van spraak nie regverdig die aanvaarding van sonaanbidding, net soos die figuurlike verwysing na die Messias as "die Leeu wat uit die stam van Juda" (Op 5: 5) kan nie regverdig die aanvaarding van leeu-aanbidding!

Vir die primitiewe mens, onkundig van die ware aanbidding en die Ware Magtige, dit is net natuurlik om te begin verering of hulde aan die son, maan en sterre (die leër van die hemel), waarvan die son is die belangrikste, gee warmte om mens en dier, en lewendmakende groei plante. Dit is die rede waarom, wanneer Yahuweh Sy mense beveel om die Tien Gebooe verbond hou, Hy het hulle gewaarsku teen die korrupsie van aanbidding en bediening van die son en die maan en die sterre - die leër van die hemel - dinge wat Yahuweh na verdeel al die nasies (Deut 4: 13- 19). *Die kommentaar Wycliffe Bible* kommentaar op Deut. 04:19: "Die aanbidding van die sigbare en kreatuurlike was kenmerkend van die nie-Joodse nasies wat [Elohim] om hul perverse dwaasheid laat vaar het." Dr. JH Hertz, in *Pentateug en Haftorahs* kommentaar, "Die hemelse ligte uitgeoefen 'n groot bekoring op vroeë mens. . . Die "leër van die hemel 'en was die dominante invloed in Babiloniese godsdienste. Die Egiptenare ontsag ook die son, die maan en die sterre as simbole van gode. Wat verband hou met hierdie aanbidding was ook die bygeloof dat die hemelliggame beïnvloed die lewens van sterflinge, 'n bygeloof wat nog nie heeltemal uitgesterf. . . [Elohim] het *gelyk* die heidene na die son, maan en sterre aanbid "As gevolg van soortgelyke kommentaar deur ander, die Good News Bible het die vryheid van die lewering van Deut. 04:19, ". . . die son, die maan en die sterre ... Elohim hierdie na al die ander volke gegee vir hulle te aanbid. "Die New English Bible verband ook hierdie vers op hierdie manier. Ons wil nie hierdie eerder vrye vertaling regverdig, maar in die lig van Hand 7:38, 39 en 42, asook Jer. 10: 2, dit vra ons om Sy waarskuwing noukeurig ag slaan in sy verbond nie, Sy wet te bly, sodat ons geword as die nasies wat die leër van die hemel aanbid. In Handeling 7: 38-42 lees ons van die Geesvervulde Stephen tereg wys sy mede-Jode vir nie hou van die wet (Hand 07:53), net soos hulle voorvaders wat die "Lewende Woorde" ontvang (vers 38 Green se Interlinear en NIV), maar die voorvaders nie luister na die lewende woorde. Daarom, wat gebeur? Hand 07:42 lees: "Toe God het en hulle oorgegee om die leër van die hemel aanbid" In Jer. 10: 2 lees ons: "So sê Yahuweh:" Moenie die pad na die heidene nie leer; moenie bekommerd wees nie (verstom - NEB) by die tekens van die hemel; vir die nasies verskrik (verstom - NEB) by hulle. "Dit is astrologie en astrologiese godsdienste, wat sy oorsprong in antieke Chaldéa (Babilon) het, en later op na Rome, wat gebaseer is op die verskillende paaie van die son deur die lug, die vertoning van die son in die middel van die dierierem. Die mense van Yahuweh verbied om deel te neem in hierdie dinge wat die gebruike van die nasies is. Word in die geheim verlok deur die son of die maan of eerbetoon aan hulle betaal, is 'n onreg en 'n ontkenning van God-Job 31: 2628.

In Eseg. 8: 3-16 sien ons die mees ontstellende beskrywing van hoe afgods aanbidding saamgesmelt met ware aanbidding, veral in verse 14-16 waar sonaanbidding het in die Huis van Yahuweh gebring. Die Tammuz - Aanbidding van vers 14 is net een vorm van sonaanbidding, Tammuz synde die vleesgeworde Sun, die jong opkomende son as 'n deity.² In vers 16 die profeet is ook getoon die vyf en twintig man voor die son neergebuig na die Ooste, en dit is presies wat begin gebeur in 'n post-apostoliese Christendom. Dit bid in die rigting van die son in die Ooste is aangeteken in die geskrifte van Clemens van Alexandrië (150215), sowel as in die geskrifte van sy geleerde, Origen. Hulle was albei skuldig aan probeer om hierdie praktyk, wat Yahuweh gemerk "growwe gruwels" regverdig (Eseg 8: 9). Die biskop van Karthage, Cyprianus, in die jaar 258 het ook beklemtoon dat Christene na die Ooste om te bid met sonsopkoms. Aan die ander kant, in die jaar 197, Tertullianus skryf in sy *advertensie Nationes* 1,13, daarvan beskuldig dat mede-Christene van Sonaanbidding as gevolg van hulle bid tot die Ooste en as

gevolg van die maak van Sondag 'n dag van feesviering. Ten spyte van hierdie waarskuwing deur Tertullianus, Augustinus (354- 430), in sy vele geskrifte, is herhaaldelik probeer om sy gebede na die Ooste te regverdig. Dit was 'n gereelde praktyk in die basiliek van St Peter in Rome, wat pous Leo die Grote veroorsaak 'n sterk aanval op hierdie praktyk in die jaar te maak 461. Maar sy beswaar is geïgnoreer en hulle het voortgegaan met hierdie in die basiliek tot die jaar 1300, soos ons sal later sien. Nog 'n stem in die woestyn was uitroep teen hierdie praktyk, wat van Eusebius van Alexandrië, wat geskryf het, "en nie net Sun-aanbidders en ketters dit te doen nie, maar ook Christene, vertrek uit die geloof, meng met ketters." Hierdie belangrike feite is almal goed gedokumenteer in Dr. FJ Dolger, *Sol salutis*, sowel as in Dr. Samuele Bacchiocchi, *From Sabbath to Sunday*.

In Eseg. 8: 9 God noem dit 'n "bose gruwel". In Deut. 17: 3-5 die burgerlike reg daarop aangedring dat diegene van Israel wat skuldig bevind word aan die aanbidding gevind "die son of die maan of die hele leër van die hemel", was om gestenig word. Het ons Magtige verander? "Want ek is Yahuweh, het nie verander nie," Mal. 3: 6. Hy is "die Vader van die ligte, by wie daar geen verandering of skaduwee van omkering is," Jakobus 1: 17. Die burgerlike wette van die Skrif is nie vandag toegepas, maar Yahuweh het nie verander nie en sal steeds uitdeel die regverdige straf. "Of weet julle die rykdom van sy goedertierenheid en verdraagsaamheid en lankmoedigheid verag, omdat jy nie beseft dat die goedertierenheid van God jou lei tot bekering? Maar volgens jou verhardheid en jou onbekeerlike hart vergader jy skat vir jou toorn as in die dag van die toorn en die openbaring van die regverdige oordeel van God, Wie tog vergeld aan elkeen volgens sy dade: die ewige lewe aan diegene wat deur volharding om goed te doen soek vir agting (heerlikheid), eer en onverganklikheid; maar vir die wat eiesinnig en aan die waarheid ongehoorsaam, maar aan die ongeregtigheid gehoorsaam is grimmigheid en toorn, verdrukking en benoudheid oor die siel van elke mens wat kwaad doen,, oor die Jood eerste en ook oor die Griek; maar agting (heerlikheid), eer en vrede vir elkeen wat werk wat goed is, vir die Jood eerste en ook vir die Griek. Want daar is geen aanneming van die persoon met God. Want almal wat sonder wet gesondig het, sal ook sonder wet verlore gaan, en almal wat onder die wet gesondig sal deur die wet geoordeel; omdat nie die hoorders van die wet is net in die oë van God, maar die daders van die wet geregverdig sal word nie," Rom. 2: 4-13. Laat ons Sy verdraagsaamheid en lankmoedigheid nie verag. As gevolg van sy verdraagsaamheid en lankmoedigheid, het ons tot redding -think daarvan kom! Hy is geduldig wat ons lei tot bekering, berou van elke vorm van sonde. Die wet kan nie vergewe en verlos ons, maar die doel van die Wet is om ons te vertel wat sonde is - 1 Joh 3: 4, Ex. 20:20, Rom. 03:20, Rom. 04:15, Rom. 7: 7.

In Deut. 12:30 Israel is gewaarsku die nasies nie om te volg in hul afgodiese godsdienste, "Neem in ag dat jy nie na hulle elohim, sê:" Hoe het hierdie nasies hulle elohim? Ek sal ook dieselfde doen. " "Israel is verbied die Frank aanbidding van afgode, soos ook was die wyse waarop die afgode aanbid. Nie net is Frank sonaanbidding verbied nie, maar ook die mode, die wyse en manier waarop die son aanbid - die "hoe". Dit is belangrik.

Ons sal nou bespreek die wyse van sonaanbidding, die gewoontes en die "hoe" van sonaanbidding, wat met die Messiaanse Geloof is saamgesmelt deur keiser Konstantyn en ander wat gevolg het, politieke leiers, maar veral godsdienstige leiers. Ten spyte van die daaropvolgende pogings om die aannemings van hierdie komponente van sonaanbidding regverdig, hul oorsprong is belangrik, en dit moet blootgestel word. Kom ons kry volledige duidelikheid oor die pogings aangewend om hierdie aannemings, hierdie "kanoniserings", hierdie "kerstening" of "heiligmaking" van heidense gebruike, gode of feeste te regverdig. Die Skrif is baie duidelik oor hierdie: Dít kan nie "geheilig" - net berouvolle sondaars, mense, kan! Onkunde van, EN wyk van DIT mees basiese skriftuurlike beginsel, is aangestel om die oorsaak vir die groot SIEKTE VAN "SOLARIZATION" wat dinge ons dan oorgekom, die kerk. Ons moet berou oor die groot sonde as ons soek, vir 'n herstel of 'n herlewing!

Hoofstuk II - watter komponente van die aanbidding van die son en die leër van die hemel is aangeneem?

Die volgende gebruike of "hows", gee hulde aan, of verering van die son en die res van die leër van die hemel, is goedgekeur en word vandag nog beoefen. Hoewel hulle nog in die Christendom gevind word, is dit nie beskrywe in die Skrif, Ou Testament of Nuwe Testament. Maar 'n paar woorde of name in ons vertaal Skrif, wat verkeerd is is volgens die geïnspireerde oorspronklike Skrif, so ver terug as ons dit kan opspoor. Hulle is in die vertalings gebring omdat die Almagtige gedraai en het ons up "om die leër van die hemel aanbid", net soos Hy aan Ou Testamentiese Israel op verskillende stadiums, Hand 07:42. Hy het dieselfde gedoen vir ons. Lees 2 Tess. 2: 3-12 ook waar die skokkende woorde verskyn, "Elohim hulle kan uitstuur krag van die dwaling, dat hulle die leuen te glo," diegene wat nie glo die Waarheid!

Indeks van son-aanbidding komponente

1. Sondag
2. Paasfees
3. Kersfees - 25 Desember
4. Die Kruis
5. Kerk
6. Amen
7. Heilige
8. geheilig
9. Gewyde
10. Geheiligde
11. Die simbool Fish
12. GLORIE
13. Devine, Divinity, Godheid
14. Haar, Hier, Heer
15. Gad, God, Gud
16. Here
17. Die nie-oorspronklike naam 'Jesus'
18. Waarom Christus en nie die Messias

19. offer, Sakrament

20. Wyse van begrafnis

21. Obelisks

22. Name van die dae in die Westerse kultuur

23. Bybel

24. geluk

1. Sondag

Die oppergesag van die ware geloof is, ons Verlosser Jahushua self: "Alle gesag is aan My gegee in die hemel en op aarde. Gaan dan heen, maak dissipels van al die nasies, en doop hulle. . . en leer hulle om alles te onderhou wat Ek julle beveel het; En kyk, Ek is met julle al die dae tot die voleinding van die wêreld, "Matt. 28: 18-20 Alle moderne vertalings erken hierdie korrekte weergawe: "gesag". Hy is die enigste een wat met die gesag gegee om hom deur sy pa, kan met gesag te besluit oor alle geestelike sake - Matt. 23: 8-10, Heb. 1: 1-2, Matt. 7: 24-29, Matt. 11:29, Joh. 18:37, Joh. 12: 48-50, Luk. 09:35, Joh. 6:63 & 68, Joh. 8: 31-36, Joh. 03:34, Joh. 14: 6, ds 19:13, ds 19: 16, 1 Tim. 6: 3-4, 2 Joh. v. 9 ens Ons het geen ander oppergesag. In Kolossense en Efesiërs Hy is herhaaldelik genoem die Hoof van die Liggaam "kop" met die figuurlike betekenis van "owerheid".

Wat is YAHUSHUA se hoogste, uiteindelijke en gesaghebbende uitspraak oor die stryd tussen Sabbat en Sondag? In die eerste plek, Hy is ons uitstekende voorbeeld (1 Joh 2: 6, 1 Pet 2:21, Joh 10:27, Joh 21:19 & 22 ens....) En dit was sy gewoonte om die Sabbat te hou - Lukas 04:16; net soos die gewoonte dat Paulus gevolg te - Hand 17: 2, Hand 13:14 & 42-44, Handeling 16: 13, Hand 18: 4 & 11. In die tweede plek, Yahushua beveel ons om Sy Vader se Tien Gebooe (hou van wat die Sabbat is die vierde gebod), met gesag en baie duidelik - Matt. 19:17, Luk. 10:28 en Joh. 00:50. Inderdaad, Hy sê duidelik dat die bewaring van Sy Vader se gebooe is 'n voorwaarde vir erf die ewige lewe! Weer op sy finale openbaring aan ons, Hy herhaal dit in Openbaring 22:14: "Hoe bevoorreg is die wat sy gebooe doen, sodat hulle reg om die boom van die lewe kan hê, en ingaan deur die poorte in die stad ingaan." hierdie teks is later op verander na so 'n mate dat die noodsaaklikheid van Gebod hou as 'n voorvereiste vir toelating tot die Nuwe Jerusalem is hier heeltemal verborge. Lank voor die Nuwe-Testamentiese boeke is gekanoniseer om die Nuwe Testament vorm soos ons dit ken, hierdie korrekte weergawe van ds 22: 14 aangehaal deur Tertullianus in die jaar 208 (wat die noodsaaklikheid vir die behoud van die gebooe beklemtoon), en weer deur Cyprianus in die jaar 251. Yahushua, deur John, definieer die Ware Aanbidders in Openbaring 12: 17 en in Openbaring 14: 12 as diegene wat ook die Vader se Gebooe te hou. Die Apostels het ook hierdie noodsaaklikheid in 1 Kor herbevestig. 7: 19, 1 Tim. 6: 13- 14, 1 Johannes 5: 2-3, 2 John W. 4-6 Rom. 03:31, Rom. 2: 26-29, Rom. 02:13, Rom. 07:22, Rom. 8: 7 Jakobus 2: 10-12, Heb. 10:16 en Heb. 08:10. Volgens Jakobus 2: 10-12 ons al tien gebooe te hou, nie net 'n paar van hulle. Maar hoekom nie die vierde gebod, die hou van die Sabbat, ook? Hoekom is dit verander na Sondag? of eenvoudig weg met gedoen? As die Skrif definieer die Sabbat as die enigste teken van skeiding (Heiligmaking) Ex. 31:13 & 17, Eseg. 20:12 & 20, durf ons dit ignoreer? Sommige mag redeneer dat die bewaring van die Sabbat nie

beveel het op die Nuwe Testament - maar dit is! As hulle net weggeneem het Heb 0,4: 9 eerlik, daar sou geen twyfel nie. Die Griekse teks lui soos volg: "Daar is steeds 'n hou van die sabbat van die mense van God" (sien marge van NV). Dit word bevestig deur *Woordeboek van Nuwe-Testamentiese Teologie*, vol. 3, p. 411 (Ed. Colin Brown). Die korrekte weergawe "hou van Sabbat" is ook gevind in die Emphatic Diaglott, in die Rotherham weergawe, Henry Alford vertaal en Lamsa Bybel. Hierdie woord *sabbatismos* beteken "die hou van die Sabbat" en niks anders nie. *Barnes Notes op die Nuwe Testament* kommentaar, "Dit beteken behoorlik: 'n hou Sabbat." Die gesaghebbende Liddell en Scott se *Grieks - Engelse Lexicon* gee dit as die enigste betekenis. Vine se *Expository Woordeboek van die Nuwe Testament Words* stem op hierdie punt. Trouens, feitlik al die Griekse woordeboeke gee dit as die enigste betekenis. Hoekom het hierdie woord *sabbatismos* is teologies in plaas van letterlik en eerlik vertaal? Die ware weergawe "hou van Sabbat" beklemtoon duidelik die huidige tyd verpligting, in werklikheid, het my aansporing vir sy huidige nakoming. Die bewaring van die Sabbat is nou 'n tipe, 'n skaduwee van die toekomstige wêreld. Kol 2:17 praat van die Sabbatte wat "is [nie 'was'] 'n skaduwee van die toekomstige dinge". Die huidige verpligting om die sabbat, wat 'n skaduwee of tipe van die ewige rus te kom, hou is verpligtend vir die Sabbat is die enigste Skriftuurlike teken van skeiding (Heiligmaking) Ex. 31:13 & 17 en Eseg. 20:12 & 20. Onthou: sonder skeiding (Heiligmaking) sonder dat iemand die Here sien - Heb. 00:14.

Derdens, in sy profesie oor die groot verdrukking (Matt. 24: 14,15-21), Yahushua voorsien Sy volgelinge die voortsetting van die Sabbat, en Hy is bekommerd dat hulle sal gekonfronteer word met die probleem van die vlug op die Sabbat. Hy het gesê in Matt. 24:20, "En bid dat julle vlug nie kan wees in die winter of op die sabbat." Ons Messias duidelik wapen in die permanensie van Sabbatonderhouding deur True Worshipers. YAHUSHUA het die Sabbat, wat deel is van die Tien Gebooie reg nie af te skaf. Hy uitdruklik: Hy het nie gekom om die wet te vernietig. Die korrekte en letterlike weergawe van Matt. 5: 17-19 van die Griekse teks is: "Moenie dink dat Ek gekom het om te vernietig [of af te skaf of nietig te verklaar] die wet of die profete. Ek het nie gekom om te ontbind [of af te skaf of nietig te verklaar] maar in te vul. Want, voorwaar Ek sê vir julle, voordat die hemel en die aarde verbygaan, een jota of een tittel sal nooit verbygaan van die wet totdat alles gebeur [of tot stand gebring word]. Elkeen dus wat een van hierdie gebooie die minste nie, en die mense só leer, sal die minste in die koninkryk van die hemele geroep; maar elkeen wat dit doen en leer [hulle], hy sal groot genoem word in die koninkryk van die hemele geroep. "Die woord" vul "in v.17 (Griekse *pleroo*) het verskillende betekenis toe figuurlik gebruik. Die New English Bible maak dit as "voltooi", en so ook die Canisius vertaal. Hierdie woord *pleroo* kan nie beteken "tot niet" of "af te skaf" hier in v.17, omdat, eerstens, dan Yahushua sou self in een en dieselfde vers weerspreek. In die tweede plek is dit dieselfde woord *pleroo* word in Matt. 03:15 en Kol 1:25 waar dit verregaande om selfs voor 'n betekenis van "nietig te verklaar" of "af te skaf" sou wees. Die woord *pleroo* in Matt. 05:17 kan die beste gelewer as "vul" of "voltooi". Die *tolk se Woordeboek van die Bybel*, soos ander, dui daarop: volledige, bevestig, aan die volle vereistes, bevestig, te vestig, totalise of selfs: ten volle verkondig (die beste lewering vir Kol 1: 25). Ander het voorgestel: voer, of leef tot, of voldoen aan, as die beste lewering, veral in Matt. 03:15. In Matt. 05:19, die korrekte weergawe van "breek een van hierdie gebooie die minste" (sien enige Interlinear of die Rotherham weergawe), verduidelik die probleme wat deur die gewone vertalings en bring dit in harmonie met die hele Skrif. In Lukas 16:17 bevestig Yahushua die permanente geldigheid van die wet: "En dit is makliker dat die hemel en die aarde verbygaan as dat een tittel van die wet sou val slaag." Dare ons 'n beroep op enige ander menslike gesag in 'n poging om te ontduik onderhouding van die gebooie, insluitende die vierde - die Sabbat? Ons kan nie oorbeklemtoon verklaring YAHUSHUA se, "Alle gesag is aan My gegee in die hemel en op aarde," Matt. 28:18. Hy is ons enigste oppergesag. Hy is die enigste Hoof (gesag) van sy liggaam, die gemeente of vergadering. Lees ook 1 Tim. 6: 3-4 en 2 Johannes v.9.

Wat van beskuldigings van die Fariseërs het dat ons Messias is die oortreding van die Sabbat? Wat van die baie bewerings gemaak deur die eeue dat Yahushua nietig verklaar die Sabbat? In die eerste plek, het beskuldigings van die Fariseërs het nie hou teen gesaghebbende antwoorde YAHUSHUA se. Wanneer die

tyd van Sy verhoor het, was hulle nie meer 'n poging om hierdie aanklag teen hom, wat vals bewys het deur Hom te samel. In die tweede plek het 'n deeglike studie van die Nuwe Testament, tesame met 'n kennis van hoe die Fariseërs in Sabbat-nakoming in bygevoeg laste gebring, sal enige argument te verduidelik. YAHUSHUA is eenvoudig weerlê die mensgemaakte 39 addisionele tradisionele wette met betrekking tot Sabbath- hou wat die Jode in hul Misjna, het wetgewing *Shabbath 7,2*. Hy sterk berispe die Fariseërs vir nie die gebooie van Yahuweh terwyl vashou aan hul eie mensgemaakte wette, hul tradisies, Matt. 15: 3-9 en Markus. 7: 5-13. Hierdie tradisionele wette is nog steeds gehandhaaf deur die Jode vandag en is algemeen bekend vir hulle as die "mondellinge wet". Die *Woordeboek van Nuwe-Testamentiese Teologie* bespreek hierdie beweerde Sabbat-die opheffing van Yahushua, en dan tot die gevolgtrekking: "Ons kan dan aflei dat al [Yahushua] gebreek deur die rabbynse tradisie oor die Sabbat, daar was geen die opheffing van die nakoming van die dag. "

Waarom het Sondag geword het van die dag van aanbidding in plaas van Sabbat? Hoekom is ons nie hou Sabbat terwyl Sabbat-nakoming in die nuwe aarde sal beoefen word deur diegene wat die eindtyd oordeel oorleef het? Isa. 66:23. Wie dan verander die Sabbat na Sondag? Is die verandering Skriftuurlike? Kardinaal Gibbons in *geloof van ons voorouers*, 92 ed., P. 89, sê: "Jy mag die Bybel van Genesis tot Openbaring lees, en jy sal nie 'n enkele reël waartydens die heiligmaking van Sondag. Die Skrif dwing die godsdienstige onderhouding van Saterdag, 'n dag wat ons nooit heilig. "Gedurende die eeue van die Donker Middeleeue die gewone mense het geen toegang tot die Skrif. Wanneer dit uiteindelik tot hulle beskikking het, as gevolg van die Reformasie en die uitvinding van die drukpers, die oppergesag van die Skrif is omstrede. Ten slotte, nadat die debat oor hierdie kwessie vir baie jare, die aartsbiskop van Reggio by die Raad van Trent in 1562 het al huiwering eenkant deur openlik verklaar dat tradisie het bo-oor die Skrif! Sy woorde was: "Die gesag van die Kerk kan dus nie gebonde wees aan die gesag van die Skrif, omdat die Kerk verander het. . . die Sabbat in Sondag nie volgens die bevel van Christus nie, maar deur sy eie mag bepaal. " *Canon en tradisie*, p. 263. Soortgelyke bekentenisse oor die onskriftuurlike oorsprong van hierdie verandering is te vinde in teologiese werke van al die groot denominasies.

Hoe dan het hierdie verandering tot stand gekom? Alle boeke van die geskiedenis vertel dieselfde storie: Net voor en na die tyd van die Messias Yahushua, gewild geword sonaanbidding en die Son-god is opgeneem om al die bekende gode. Al die gode van die nasies is geïdentifiseer met die Sun-god. Wanneer die Christendom in Rome gekom het 'n stryd tussen sonaanbidding en die Christendom ontstaan, deur dan die Son-god het die leisels by die ouer pantheon van Rome geneem. Hierdie stryd uiteindelik geëindig toe Konstantyn saamgesmelt Christenskap en sonaanbidding. Selfs voor Konstantyn hierdie twee godsdienste saamgesmelt, het die Christendom reeds saam met onbekeerde heidene en die half-Christelike Gnostiese sektes is bloeiende. Hierdie Gnostiese sektes was, in 'n verskeidenheid van vorms, 'n mengsel van die Christendom, Neo-Platoniese filosofie, sonaanbidding en die aanbidding van 'n paar van die ouer afgode. Die verskil tussen hulle en die Christendom (wat nou meestal van nasies bestaan), was by tye moeilik om te bepaal. Clement, Origenes, Cyprianus, Jerome, Tertullianus, Justin Martyr en Irenaeus, was almal skuldig regverdig sekere sonaanbidding praktyke. Ook, Ignatius, Justin, Chrysostomus en Barnabas het almal 'n groot aandeel in die bevordering van anti-Judaïsme, wat die verwerping van die "Joodse Sabbat" 'n byna natuurlike gevolg het. Aan die begin van die 4de eeu was die toestand meer as ryp vir die samesmelting plaasvind. Eerstens, in die jaar 313, Konstantyn, tesame met Licinius, 'n konferensie gehou in Milaan waar hulle 'n vriendelike alliansie gesluit en het 'n beleid van universele godsdienstige vryheid. 12 Sommige het hierdie dokumente die "Edik van Milaan" genoem. Dit geëindig die langdurige vervolging van die Christene, wat aan hulle die vryheid om hul eie vorm van aanbidding, onbeperkte waarneem. Dit bevorder 'n dankbare gesindheid en 'n affiniteit teenoor Konstantyn, en net so het hy ook begin om 'n paar partydigheid teenoor die Christene te wys. Daarna uitgebrei hy verdere regte en toegewings teenoor hulle. Die volgende groot stap verder, die beslissende deurbraak vir sonaanbidding, was die beroemde Edik van Konstantyn in die jaar 321.

Kom ons kyk eers na watter invloed sonaanbidding het onder voorgangers Konstantyn se die keisers voor hom. Elagabalus, Nero, Diocletian en Aurelian was elke betrokke by Sun-aanbidding, veral Elagabalus en Aurelian. Net so, het Konstantyn se familie Sun-god aanbid het, en so was Konstantyn homself. Konstantyn het die Son god: "Onoorwonne Son, my metgesel". Sy bevel in die jaar 321 deur wetgewing die "eerwaardige dag van die Son" 'n rusdag wees. Dit rus beveel ter ere van die son, en nie ter ere van die Messias. *Die tolk se Woordeboek van die Bybel* beklemtoon die motief van Konstantyn vir wetgewing die Sondag as 'n dag van volkome rus, en beklemtoon "die algemene belang van die Songod in die Ryk. Inderdaad, hierdie god was die titulary goddelikheid van Konstantyn se familie, en uit die vierde eeu is daar 'n toenemende assimilasië van Christus na die Songod (as Son van Geregtigheid), die *Christos Helios* (vgl Eusebius *Lewe van Konstantyn* 1.4.18; en die aansienlike mosaïek van *Christos Helios* onlangs ontbloot in die graf van die Julii onder die Vatikaan). "Maar hierdie tema van" Christus-die-True- Sun "is reeds diffuus geproklameer deur Clemens van Alexandrië (ongeveer 150-215) in baie van sy geskrifte. Origenes in die voetspore van Clement, sy onderwyser, en verkondig ons Verlosser te "die son", "die ware Son" wees. Cyprianus ook genoem, ons Verlosser "die ware Son". As gevolg hiervan, biskop Zeno van Verona uitgebrei met groot moeite op Christus-die-Son as die Ware Sun, as die ewige Son Sommige sal dalk sê dat *Helios* beteken ook die son as die fisiese son. Maar, al ensiklopedieë bevestig dat, in geloof, *Helios* beteken die Sun-god.

Dit assimilasië van ons Verlosser aan die Son-god was nie moeilik nie, want die heidene van die Romeinse Ryk in sonaanbidding is ryk en hulle verwys na hul Sun god as hul "Here" (*Kurios*). *Helios*, die Son-god, was bekend as "die Here (*Kurios*) van die hemel en die aarde." Inderdaad, sommige geskiedkundiges het gevoel dat sonaanbidding regtig Sondag die naam "dag van die Here" gegee het. A. Paiva skryf: "Die eerste dag van elke week, Sondag, ingewy om Mithra sedert tye afgeleë, as 'n paar skrywers bevestig. Omdat die songod, die Here by uitstek was, Sondag het die Here se dag genoem te word nie, soos later is gedoen deur die Christendom. Here "Ons Verlosser is genoem" " (*Kurios*) en die Son-god is ook bekend as "Here "(*kurios*), die "Here by uitstek". So, die naam-titels wat maklik is om te verenig, dit maak dit makliker om ons Verlosser se "dag" te identifiseer met die dag van die Son-god! So, civically die "eerwaardige dag van die Son" is wetgewing om die res-dag wees. Nou bly net vir die kerk om te val in lyn met die burgerlike reg van Konstantyn, wat, hoewel hy 'n sonaanbidder, het reeds 'n paar affiniteit teenoor Christene het, veral deur die beëindiging van hul vervolging. Dit oorskakeling tot Sondag deur die Kerk gebeur in die jaar 336 (sommige owerhede gee die datum as 364) by die Raad van Laodicea, Canon 29: "Christene moet nie Judaïseer deur rus op die Sabbat nie, maar moet werk op daardie dag te eer eerder die Here se dag deur te rus, as dit moontlik is, as Christene. Maar as daar gevind word verjoods, laat hulle uitgesluit van Christus. "

Biskop Eusebius (270-338 nC), wat saam met Konstantyn gewerk, erken die besluit van die Kerk se verbintenis tot verandering van die Sabbat na Sondag, "hoegenaamd Alles wat dit was reg om te doen op die Sabbat, die ons na die Here se dag." (Eusebius, *Kommentaar op die Psalms* , aangehaal deur Moses Stuart, *Kommentaar op die apokalips*, Vol. II, 9.40.) die Kerk het geswig, is die samesmelting feitlik tot stand gebring. Die Onoorwonne Son, die son godheid, is die bewys van die meriete van sy naam - dit was onoorwinlike!

Met die toetreding van die Sever dinastie, het sonaanbidding dominant in Rome geword. Die son as god was 'n wonderlike simbool en saamtrepunt-punt vir die Ryk. "Die Onoorwonne Son het oorgeneem die rol van Jupiter, die Groot Sky-god, as beskermers van Rome en van die Ryk." By die Son is geskenk soveel eienskappe en simbole en name van "gode" of "godinne" as moontlik . Serapis, die groot god van Alexandrië, asook Mitras en Attis, "is al wat met die Son, wat filosofe soos Plinius en Macrobius verklaar om die een oppergod versteek agter die ontelbare mindere gode van die Grieks-Romeinse panteon wees. Selfs die Christene kon nie lank uithou teen die vloed, en die punte van die kompromie waaraan die Rooms-Katolieke Kerk het in die saak mag dalk gesien word in die sameloop van die Here se

Dag met Sondag Dit is beslis deur geen toeval dat die keiser wie se leisels onmiddellik voorafgegaan die vestiging van die Christendom al draai die rigting van die aanbidding van die songod wat beskou word as die eienaardige goddelikheid van die familie waaraan Konstantyn behoort. "Die groot wetenskaplike en eerlike Romeinse Katolieke teoloog, dr FJ Dolger, skryf, (ek vertaal), "In sy Sondag-wet (edik), Konstantyn waarskynlik ingestel die betekenis van die bekende gebruik 'Sondag' sonder verreikende bedoeling; die uitdrukking gebruik kan word sonder dat oortreding onder die heidene van sy deel van die Ryk. Sedert die dae van keiser Aurelianus in die tweede helfte van die 3de eeu, die Songod kultus, onder die titel van Sol Invictus, dit wil sê 'Onoorwonne Son', het 'n geweldige bevordering in die hande van die staat ervaar. Ander heidense kultus groepe van daardie tyd vergelyk ook hul opperwese die Songod of heeltemal gelyk aan die Songod. Attis was 'n Lig-god, Osiris te was Songod. Baäl Hammon van Carthago was Sun-Baäl, Jupiter Anxur van Terracina en Jupiter van Doliche en Heliopolis was almal Songod, Sabazios het een met die Songod en die Persiese Songod Mitras het 'n sendeling veldtog ingestel as geen ander godsdiens geword langs die Christendom. Vir al hierdie godsdienstige genootskappe die keiser Sondag-wet (edik) bedoel 'n voorreg, het hulle almal voel hulleself vereer toe die Sunday is spesiaal feestly toegewy aan hul god, die Son "Die Onoorwonne Son, wat alle ander godsdienste verower het, het uiteindelik verower sy laaste groot mededinger, Christenskap, deur saam met dit, deur dit saamgesmelt met dit.

Die Messiaanse geloof, wat verenig met al die Sun-aanbidding kultusse, was een sterk liggaam wat geleidelik oorrumpel, geassimileer en syncretised alle oorblywende struikelblokke, hetsy deur middel van geweld, of deur "assimilasie en kompromie" geword. Die baie half-Christelike en meestal Sun-aanbidding Gnostiese sektes, swaar leun oor na allegorisation en Neoplatonisme, het reeds beïnvloed of geïnfiltreer die Christenskap van Alexandrië en Rome. Clemens van Alexandrië en Origenes reeds vrylik aanhaling uit die boeke van die Gnostici Valentinus en Heracleon. Irenaeus, Tertullianus en Hippolytus later het ook net so met die geskrifte van Valentinus en Ptolemeus. Reeds in die jaar 124 keiser Hadrianus het van Alexandrië (op sy besoek daar) die volgende, in 'n brief, "Diegene wat Serapis aanbid Christene en diegene wat hulself biskoppe van Christus noem is belooft om Serapis." (Serapis synde die Sun god van Alexandrië). Die vermenging tussen die Christendom en die Gnostisisme is gekenmerk deur die Christelike leier Clement se herhaalde lof van die "ware Gnostiese", wat beteken dat daardeur die perfekte Christen! Praat van die Gnostici, Legge sê: "Die meeste van hulle, ook, vroeër of later verlate hul Gnostisisme, en het die beoefening van lede van die Katolieke Kerk, wat soms het 'n lang pad om hulle te ontmoet. Soos Renan het gesê, nie een van hulle ooit terugval in die heidendom, en op hierdie manier die sogenaamde dwaalleer die armes van ortodokse Christendom en sy rykste werwing grond geword in 'n keer. Hulle het aangebied om die waarheid te sê 'n maklike pad waarmee die rykes, die geleerde, en die hoë-geplaas kon slaag uit die heidendom tot die Christendom sonder lyding die opgelê die eerste volgelinge van die Apostels ... Die Gnostici het saam met hulle in hul nuwe geloof ongerief, die gebruik van foto's en beelde. . . en van al die paraferalia van die aanbidding van heidense gode. "En in 'n voetnoot, Legge sê:" Clemens van Alexandrië blyk te gewees het van stapel gestuur in die meeste van die nasies raaisels dan stroom. . . te Origenes, . . . voorgee om alles oor die Ophites '['n Gnostiese sekte] geheime menings te leer ken. "Eusebius, wat later geskryf, was so ontsteld oor hierdie Gnostici word opgeneem in die Christendom, wat Hy nie opgewek het sy stem in die volgende woorde te vervang:" wrede diere kruip in die geheim in . die Kerk "Legge kommentaar op verklaring Eusebius en voeg by:" en het voortgegaan om hul leerstellings versprei stilletjies "Sommige bekende kerkvaders wat van Gnostisisme het, was:. Epiphanius wat 'n Nikolaïete, Ambrose van Milaan wat was was 'n Valentinianus, en Augustinus wat voordat hy by die Rooms-Katolieke Kerk 'n Manichean vir 9 jaar was. Al hierdie gnostiese sektes is gekenmerk deur hul verwerping van die Ou Testamentiese wet, sommige van hulle selfs verwerping van die magtige onder die Ou Testament, en sommige van hulle selfs gelykgestel die magtige onder die Ou Testament met die Bose! In hul verwerping van die Ou Testamentiese wet, die Valentinianus Gnostici verwerp selfs al morele wette, wat lei tot 'n skande lewe. Dit Valentinianism opgetree het as 'n half-pad huis vir twee honderd jaar tussen heidendom en die Christendom. Die

Marcionites was later weerlê, maar hulle het ook daartoe bygedra dat afkeer, en selfs verwerping van die Ou Testament. Son aanbid Mithraïsm, wat gevorderde Babiloniese (Chaldeër) astrologie met die Sun in die middel van dit, het 'n belangrike rol in die gevolglike samesmelting tussen sonaanbidding en die Messiaanse Geloof. Saturnus en sy volgelingen, die Manicheïsme, onder wie Augustinus het, "het die oë op die Judaïsme met afgryse, verwerp die Ou Testament heeltemal, en [Manicheïsme] is nie onwaarskynlike gebore in 'n uitbreking van 'n anti-Semitiese woede." Die Manicheïsme (wat was helfte Christene) het Sondag ter ere van die son, en nie ter ere van die opstanding dag.

Maar die Raad van richtlijn Laodicea in die jaar 336 (of 364), dat Christene nie na Judaïse deur rus op die Sabbat, is blykbaar net gehoorsaam in Rome en in Alexandrië, die twee sentrums waar die Christendom is geïnfiltreer deur, en gemeng met heidense godsdienste. Twee hedendaagse geskiedskrywers, naamlik Sozomen in die jaar 440 en Sokrates in die jaar 439, beide aangeteken hierdie merkwaardige situasie. Sokrates het geskryf: "Hoewel byna alle kerke oor die hele wêreld die heilige verborgenhede op die Sabbat van elke week, maar die Christene van Alexandrië en Rome te vier, as gevolg van 'n paar ou tradisie, het opgehou om dit te doen." Sozomen bevestig dit, "die mense van Konstantinopel, en byna oral, vergader saam op die Sabbat, asook op die eerste dag van die week, "so 'n' persoonlike nooit in Rome of by Alexandrië waargeneem." Maar geleidelik die invloed en krag van die Romeinse kerk gegroei, deur politieke en burgerlike owerhede met hul krag. Sabbatonderhouding afgeneem totdat daar was skaars 'n oorblyfsel oorbly, verspreid en vervolg.

So, die eerste bydraende faktor vir die aanvaarding van Sondag in plaas van die Sabbat, was die opname van ons Verlosser aan die son, selfs die son as god, hom gemaak in Christus Helios, Christus die ware Son, Christus die ewige Son Die tweede bydraende faktor was die algemene belang en gewildheid van sonaanbidding wat geword het diep gewortel in Alexandrië en in Rome. Die derde bydraende faktor was die sterk anti-Judaïsme wat geheers het, soos alreeds genoem. Die vierde bydraende faktor was die ooste georiënteerd gebed en aanbidding. Ons het reeds gepraat oor hierdie onderwerp, maar ons moet die oorsprong daarvan te bestudeer, veral ten einde die erns van die openbaring besef en waarskuwing aan Israel deur Esegïel, in Eseg. 8: 9-16, God roep dit 'n "bose gruwel". ". Voor die son neergebuig na die ooste" In vers 16 lees ons van die 25 mans Israel beveel om so 'n afskuwelike praktyk vermy deur eerder bid na Jerusalem, 1 Konings 8: 29-48, Ps. 138: 2 en Dan. 06:10. In die wet is Israel streng gewaarsku teen sonaanbidding, Deut. 04:19, soos ons reeds gesien het. .J. Dolger, in sy omvattende Sol salutis, gewy baie bladsye op hierdie ooste georiënteerde gebed en aanbidding. Die Romeinse Christene, wie se geleedere is oorstroom met half-omgeskakel gelowiges wat uit die heidense aanbidding, veral sonaanbidding in sy verskeie vorme, net voortgegaan om die praktyk van aanbidding van die son na die ooste, of bid tot die son in die Ooste. So van sonaanbidding was 'n bekende gebruik van die Manicheans³⁷ en die Mithras-kultus, twee van die mees gewilde voorlopers en wiegen van die gesmelte Kerk. Dit ooste georiënteerde sonaanbidding gekom van Apollo aanbidding, die Grieke, die Arameërs (Antiochië en Baalbek of Heliopolis), die Persiese godsdienste, uit Indië, Babilon, Assirië, Ethiopië, Arabië, Egipte, die Hermetiese godsdienste, die Osiris godsdienste, van Carthago (Tunis), die Fenisiërs, en Thrace.³⁹ ander kontemporêre en voorafgaande kultusse oefen sonaanbidding is die Pythagoreërs, die terapeute en die Gebed Magi.⁴⁰ en aanbid die rigting van die Ooste is ook beoefen deur Sokrates, en later deur die Neoplatonists ook. Maar miskien is die sterkste invloed was dié van Alexandrië, in die eerste plek as gevolg van sy verspreiding Serapis-Isis kultus (albei hierdie afgode word geïdentifiseer met die Sun), en tweedens en meer gevaarlik, die gehelleniseerde, allegorising, sinkretistiese Aleksandrynse Christenskap, die produk van Clement en Origen. Hierdie twee onderwysers, deur middel van hul talle geskrifte, het baie gedoen om die goedkeuring van die Griekse filosofie, Gnostiese leerstellings en ook Son-aanbidding, in die Christendom te regverdig. Origenes nie net bekend as ons Verlosser "die ware Son", soos voorheen genoem, maar beide Clement en Origenes het gepoog om die ooste georiënteerde gebed en aanbidding te regverdig. Clement probeer om dit te regverdig deur allegorising Ps. 132: 7, 2 Kor. 4: 6, en Matt. 04:16 (Isa 9: 2). Origen. sy geleerde, het voortgegaan hierdie allegorisation van die Skrif te sonaanbidding regverdig, en

aangehaal Sag. 06:12 uit die Griekse Septuagint, waar die Hebreeuse "tak" het erg verkeerd vertaal as Anatole (stygende, oos of dag lente). Justin is ook geboei met hierdie Anatole en dikwels aangehaal Anatole asof verwys na die Messias, ook deur 'n poging om die Messias te identifiseer as die "son" van Ps. 72: 17,43 Origen, in sy Genesin Homilia 1,5 en 1,8 geïdentifiseer die Messias met die Son Selfs Tertullianus, in die jaar 197, soos voorheen vermeld, is ontsteld by die bid in die rigting van die son in die Ooste, maar gevind dat dit aanvaarbaar indien dit gedoen is "op ander gronde as sonaanbidding"! Die ander teks wat gebruik word in 'n poging om te regverdig die identifisering van ons Verlosser met die Son, was die bekende Mal. 4: 2, wat ek vroeër bespreek. Ons lees ook van Commentary Origenes se John, waarin hy gelykstaande Messias se opstanding met die opkomende son in die Ooste. Hulle verdraai ook Matt. 24:27 in 'n poging om die Messias se wederkoms te wees van die East.⁴⁵ Hulle het dieselfde gedoen met Mal bewys. 01:11.

Justin ook aangemoedig gebed na die ooste, met vermelding van die Griekse Septuagint se foutiewe lewering van Ps. 68:34. As 'n uitdrukking van ons verlange na die Paradys, het hulle ook probeer om gebed na die Ooste te regverdig as gevolg van die tuin wat "na die ooste geplant in Eden" (Gen. 2: 8). Dit is goed gedokumenteer in die geskrifte van Basilius, Gregorius van Nyssa, Johannes Chrysostomos, Severus, Cyrill van Jerusalem. Archbishoo Germanos van Konstantinopel, John van Damaskus en ook Thomas van Aquina. Alhoewel Justin, Gregorius van Nyssa, Athanasius en Augustinus die nasies geloof dat die Almagtige het in die Oos-hemel verwerp, moet heidense bekeerlinge wat verantwoordelik is vir hierdie volgehoue geloof gewees het. In die Ooste hierdie gebed na die ooste was 'n toonbank-maatreël teen Judaïsme. Hierdie gebed na die ooste was baie lewendig in die Romeinse godsdien in die 6de en 7de eeue en het voortgegaan tot by die jaar 1300. FJ Dolger n opsomming van die uitkoms van dit alles, soos volg: "Die Joodse Christene, met die ooste georiënteerde gebede, bloot 'n ingebore gewoonte hul heidense verlede behou. Hulle vervul hierdie persoonlike met nuwe inhoud, word bevry van die heidendom daardeur en terselfdertyd gemaak 'n teken van onderskeid tussen Judaïsme en die Christendom. "Inderdaad, hierdie praktyk waarskynlik ontstaan uit Brahman Indië. Ambrosius het erken dat hierdie is aangeneem "uit die gebruik van die Brahmane" (die boonste klas van Indiërs).

Met hierdie diep gewortel en oor die algemeen heersende Sonaanbidding as agtergrond, is dit maklik om die ooreenkoms tussen die dag van die opstanding, ons Verlosser en die dag van die Son, dws Sondag aanvaar. Clement, Justin, Ignatius, Jerome en ander volg, lê klem op die dag van die opstanding, en sodoende 'n poging om die Messias te identifiseer met "die ware Son", die Een wat agter dit alles saam is! Trouens, Firmicus geïdentifiseer, ons Verlosser met die Sun-god in sy geskrifte in die jaar 343, en Garruci geverf ons Messias met son-strale om sy kop, en daardeur duidelik te identifiseer, ons Verlosser met die Sun-god, nou bekend as "Christus Helios", "Sun van die opstanding", "die ware Son". Clemens van Alexandrië het, met vermelding Mena Nder geschilder, "Sun, moet 'n mens jou vereer as die eerste van die gode; deur jou ons in staat is om te kyk na die ander gode. "is die solarisation nog erger. In die 5de eeue, die Messias is nie net "die ware Son" genoem, maar ook "die ware Apollo", die eeue-oue Sun-god van die Grieke! Ander skilderye en foto's gevolg het, asook standbeelde en beelde van ons Messias met son-strale of 'n nimbus (son- skyf) oor sy kop. Daar is 'n groot aantal van hierdie illustrasies te vinde in kerklike boeke.

Om op te som: As gevolg van hul ingebore nasies gewoonte sonaanbidding, en as gevolg van anti-Judaïsme, die nasies oor wie Christene in 'n nominale manier geword, is maklik oorreed om "die ware Son", "die son van geregtigheid" te aanvaar, "Christus Helios", "die ware Apollo". Keiser Konstantyn was die een wat 'n einde te maak aan die vyandskap tussen Frank sonaanbidding en die Messiaanse Geloof. Vir baie jare gebly dit duidelik dat Frank sonaanbidding is aangepas om die Christendom. Die opmerkings, en kommer, deur Tertullianus, Pous Leo die Grote, Eusebius, en ook deur Cyrill van Jerusalem, getuig hiervan. Cyrill aangevoer teen hierdie in 348 CE, "Laat die kettery word stilgemaak wat die Messias, die Seun van die Magtige laster. Laat diegene word stilgemaak wat sê dat die son is Messias,

want Hy is die Skepper van die Son, en nie die sigbare Son self. "Augustinus, wat homself voorheen 'n skolier van die Manichean Gnostiese Art (bekend vir die aanbidding van die son al was dag solank dit het deur die lug), ook in die gedrang, maar gewaarsku teen die Frank Sun-aanbidding van die Manicheïsme en gewaarsku, "Uiteindelik sal ons nog gedoen word om Perse wees" - laasgenoemde wese bekend vir hul sonaanbidding en om die plek van oorsprong van die Manichean-kultus. Die Onoorwonne Son, Sol Invictus, Sol Helios is die conquerer! Paul Schmitt, skrywer van "Sol Invictus" in Eranos Jahrbuch 1943 X, eindig sy artikel, "Die godsdienstige kerkreg van Konstantyn self gekenmerk in 'n treffende wyse deur die vestiging van Dies Solis (Sun-dag), as 'n onderlinge fees-dag vir die nasies en vir die Christene, in die jaar 321. so het die nasies, die Christene en Manicheïsme van die grondgebied van die ryk het dus 'n wedersydse fees-dag, Son-dag, in die teken van Sol-Helios dat hulle uitgesluit word van die Jode. "

DAAROM, want hulle wou uitgesluit word van die verbondsvolk (Israel) verwerp die teken van die ewige testament: Die Sabbat. ELOHIM uitdruklik verklaar dat die teken van die ewige verbond tussen hom en sy volk - Eks. 31: 16-17, Die Berkeley Version, Ferrar Fenton Vertaling, Duits, Nederlands en Afrikaans vertalings (hoofletters myne).

Glo ons Yahuweh toe hy gesê het dat Sy verbond is "ewige", "tot in ewigheid" -? Dat die Sabbat is die teken van hierdie ewige verbond, vir ewig verteer? Hy het Sy ewige verbond met geen ander mense as met Israel (hoofletters myne). Israel was die mense wat die verbonde, die wette, die aanbidding, die Beloftes ontvang van Yahuweh - Rom. 9: 4 NLV, NEB en GNB. Hierdie kosbare waardes is nie gegee word vir enige nasie, maar om Israel. Die Good News Bible in hierdie vers selfs sê van Israel, "Hulle is Elohim se volk. . . hulle het die ware aanbidding. . . "So, wat gebeur het by die tyd van Konstantyn? Deur die verwerping van die Sabbat, die teken van die ewige testament, die Kerk verwerp die Verbond wet wat God met sy volk, Israel gemaak het - die Tien Woorde. Daarom Elohim het en hulle oorgegee om die leer van die hemel aanbid, net soos Hy voorheen gedoen - Hand. 07:42. Selfs die nuwe verbond, die Hernude Verbond, is net belowe om die huis van Israel en die huis van Juda, Heb. 8: 8. Dit kan as 'n verrassing vir diegene wat onkundig van hierdie Skrif. Die Nuwe of Hernieude Verbond is nie belowe om enige ander nasie! Enige omskep uit die nasies moet ingeënt in Israel as hy wil 'n "gemeenskap aan die wortel en die vettigheid van die olyfboom," Rom geword. 11:17. Ons sal later aan wat kom. Let wel: Hernude Verbond is die beter lewering, vir Heb. 8: 8 aangehaal uit die Hebreeuse van Jer. 31:31. Die Hebreeuse chawdash is afgelei van die werkwoord chawdash, wat beteken "vernuwe" (sien enige Hebreeuse leksikon). Selfs die Griekse ekwivalent, kainos, is die beste gelewer as "vars" of vernuwe ".

Die dag van die opstanding ontvang sulke voorrang, dat dit 'n verskoning om die verandering van die Sabbat na die dag van die Son, die Dies Solis, die dag van die Onoorwonne Son, die Son-god van keiser Konstantyn en sy ryk regverdig geword - 'n rus-dag wat Konstantyn in die jaar 321 het wetgewing ter ere van die "eerwaardige dag van die Son". Die oorsprong van die wetgewing van die aanhou van Sun-dag is belangrik om te weet. Dit is ook belangrik om die oorsprong van die verandering van die Sabbat na Sondag-dag, naamlik deur die Raad van Laodicea in die jaar 336 (of 364) ken. Die bewaring van die dag van die opstanding kan sin maak, maar dit is nie wetgewing in die Skrif. Maar die feit bly staan dat dit die plek van Sabbatonderhouding geneem en sodoende die vierde gebod voete vertrap. So, is die profesie vervul van "die horing" ... dat "sal probeer om tye en wet te verander" Dan. 07:25; en die profesie van die eindtyd oordeel oor die aarde, in Jes. 24: 1-6: "Omdat hulle het die wette oortree, die insetting geskend, die ewige verbond verbreek," Jes. 24: 5. Dit is die einste ewige of ewige verbond wat ons in Eks. 31: 16, waarvan die teken is die Sabbat!

Ons kan nie hou van die gebooi en nie al tien van hulle - Jakobus 2: 10 12 en Deut. 4: 2. Ons Messias beveel ons om die Vader se Gebooi te onderhou as ons in die ewige lewe in te gaan - Matt. 19: 17, Luk. 10:28, Joh. 12:50 en ds 22:14. Hy sê, "die Woord wat Ek gespreek het, sal hom oordeel in die laaste dag," Joh. 00:48. "Laat God moet waaragtig wees en en elke mens leuenagtig," Rom. 3: 4. Net so, Paul beveel

ons om die gebooie "onberispelik sonder gebrek," hou 1 Tim. 6: 13-14 (die enkelvoud woord "gebod" is dikwels gebruik as 'n sinoniem vir "Gebooie", bv Rom 07:12, 2 Pet 2:21, Deut 17:20, Dt 30:11,... PS 19: 8., Ps.119: 96, Ex 24:12, Spreuke 06:23, Spreuke 13:13 ens).... Peter ook sterk vermaan en waarsku ons teen "draai van die heilige gebod" wat is die "weg van geregtigheid" 2 Pet. 02:21. John herinner ons dat die enigste manier om te wys en om ons liefde te bewys teenoor Yahuweh is om sy gebooie 1 Johannes 5 hou: 3 en 2 Johannes vers 6, net soos ons lees in Ex. 20: 6, Deut. 7: 9, Neh. 1: 5 en Dan. 9: 4. Die groot vyand van ons siele was nog altyd vasbeslote om ons in slawerny gehou word vir die sonde (Joh 08:34, Rom 6: 16-20, 2 Pet 2:19.). Sonde is wetteloosheid (1 Johannes 3: 4), oortreding van die wet voorgelees, die teenoorgestelde wetsonderhouding (Rom 7: 7. Rom 3:20, Rom 4:... 15, Ex 20:20). Die groot vyand van ons siele wil ons 'n onderskeid maak van Elohim deur aanloklike ons en mislei ons om die gebooie van Yahuweh breek en sodoende te verhoed dat ons toetred tot die Nuwe Jerusalem - Ds 22 (Isa 59: 2, Spreuke 28 9.): 14, Matt. 19:17, Luk. 10:28, Joh. 00:50. Hierdie vyand nooit ophou met sy pogings om weg te steek van ons die goeie tyding van die ware doel van die werk, ons Verlosser YAHUSHUA se in ons, naamlik: "Want Hy sal Sy volk van hulle sondes," Matt 01:21; en: "Elohim. . . Hom gestuur om julle te seën deur die draai elkeen van julle uit jul ongeregthede," Hand 3:26; en, ons Verlosser "wat Homself gegee het vir ons dat Hy kan ons verlos van alle ongeregthede daad" ("al wetteloosheid" Griekse teks), Titus 2: 14.

Die wet kan ons nie red nie. Daar is egter die wet aan ons gegee is deur Yahuweh vir 'n doel, soos Moses gesê: "vir God het gekom om julle te toets, sodat julle nie moet sondig," Ex. 20:20. Na Yahushua die man wat aan sy siekte gely het aan die poel van Bethesda genees het, sê Hy vir hom in Joh. 05:14: "Kyk, jy het gesond geword;. Moenie meer sondig nie, sodat daar nie iets ergers oor julle. "Nadat Hy die egbreekster vergewe het, sê Hy vir haar in Joh. 08:11, "Ek ook nie veroordeel jou; gaan en sondig nie meer nie " 'n sondaar wat tot bekering gekom het wat volgens die bevel om" sonde nie meer ", om sy liefde vir Yahuweh bewys deur Sy gebooie, 1 Johannes 5:.. 3 en 2 Johannes vers 6; versigtig wees om nie te "opsetlik sondig, nadat ons die kennis van die waarheid, ontvang" Heb. 10:26, Nommers 15:30, Psalm 19:13.

Ons durf nie verhef die Sabbatsgebod bo die ander, maar die Skrif is baie onomwonde dat die Sabbat is die enigste teken van skeiding (heiligmaking). Daar is geen ander teken van die ewige testament, die ewige testament, wat aan ons gegee in die Skrif. As ons buite 'n verbondsverhouding met Yahuweh, ons is nog steeds "buite"! As ons die res van Sabbatonderhouding nie nou ingaan nie, kan ons die Duisendjarige Rus nie ingaan - Heb. 4: 9, Heb. 4: 1-11. "Salig is die wat sy gebooie doen, sodat hulle reg om die boom van die lewe kan hê, en ingaan deur die poorte gaan na die stad," Op 22:14. Die Almagtige roep uit na die Christelike wêreld: "Wees nugter op die regte manier, en sondig nie," 1 Kor. 15:34. Sal ons die Verlosser nie vra om ons te verlos van die slawerny aan die sonde, om ons te verlos van "die gees wat nou in die kinders van die ongehoorsaamheid," Ef. 2: 2. "As julle weet dat Hy regverdig is, dan weet julle dat elkeen wat die geregtigheid doen, uit Hom gebore is," 1 Johannes 2:29. "My kinders laat niemand julle mislei nie. Hy wat die geregtigheid doen, is regverdig soos Hy regverdig is. Hy wat die sonde doen, is uit die duiwel, want die duiwel sondig van die begin af. Vir hierdie doel het die Seun van God verskyn, om die werke van die duiwel, "1 Johannes 3 tot niet kon maak: 7-8. Die gees wat nou in die kinders van die ongehoorsaamheid is die gees van die duiwel, die een wat die mag oor die hele wêreld hou (1 Johannes 5:19 en 2 Kor. 4: 4), en wat in die kry van die ware aanbidding daarin geslaag gemeng met sonaanbidding. Die groot bedrieër (Op 12: 9) beplan het en daarin geslaag om sy aanslag op die enigste teken wat Yahuweh het om ons vir ons om te weet dat ons deel is van sy verbond-mense: die Sabbat. Mag ons herhaal opdrag Paulus se 1 Tim. 6: 13-14: "Ek besweer julle by die gebod ongeverfd en vry van smaad hou tot by die verskyning van onse Here ..." Revised Standard Version. Onthou ook die skrywer van Hebreërs vermaning in Heb. 4: 9, "Daarom, bly daar 'n hou van Sabbat vir die mense van God," Griekse teks.

Jahushua ons beveel, "leer van My" - Matt. 11: 29: "Volg My" - nie minder nie as 18 plekke in die vier Evangelies. Johannes sê in 1 Johannes 2: 6: "Hy wat sê dat hy in Hom bly, behoort self ook so te wandel soos Hy gewandel het." Petrus sê in 1 Petrus 2:21, dat ons aan Christus se stappe volg. Ons Messias geen sonde (1 Pet. 2:22) en het gesê: "Ek het my vaders Gebooie bewaar en in sy liefde bly," Johannes 15:10. Hy het die Sabbat soos ons in Lukas 4 lees: 16, "en soos Hy gewoond was, gaan Hy in die sinagoge op die sabbatdag, en staan op om te lees." Sabbatonderhouding was sy persoonlike en Paul het in sy voetstappe en voortgegaan in die gewoonte van sabbatsonderhouding (Hand 17: 2), preek vir Jode én nie-Jode sowel op elke Sabbat (Hand 18: 4, Hand 13:42). Ons lees ook van Lydia en die ander vroue wat "gewoonlik" versamel op die Sabbat te bid (Hand 16:13). Paulus getuig van sy gehoorsaamheid aan die wet in Handeling 25: 8, "niks teen die wet van die Jode of teen die tempel of teen die keiser het ek aanstoot aan enigiets nie." Weer sê hy in Handeling 24:14, "sodat ek . . . aanbid die Elohim van my vaders, terwyl ek alles glo wat in die wet en in die profete geskrywe is "weer sê hy in Hand 28: 17:" Ek het niks teen gedoen. . . die voorvaderlike sedes nie." In Rom. 07:22 Paulus sê: "Want ek verlustig my in die wet van Yahuweh volgens die innerlike mens," net soos die Psalmidigter wat in die wet van Yahuweh genot - Ps. 1: 2, Ps. 112: 1, PS. 119: 35,47,70,77,174.

Man het dit op homself om "tye en wet te verander" (Dan. 7:25), om "het die Wette oortree, die insetting geskend, die ewige verbond verbreek," Jes. 24: 5. Maar wanneer Hy terugkom, die "Seun van die mens sal sy engele uitstuur, en hulle sal uit sy koninkryk al die struikelblokke en die wat die ongeregtigheid werk in te samel, en sal hulle in die vuuroond," Matt. 13: 41-42. Daarna in die nuwe hemel en die nuwe aarde die Sabbat sal steeds deur diegene wat die vurige oordeel van Yahuweh ontsnap het (Jes 66: 22-23 en 14-17), en "hulle sal uitgaan en die lyke sien van die mense wat teen My oortree het. . . , "Het Yahuweh in Jes. 66:24. Lees ook van die geseënde belofte vir eindtydse sabbatsonderhouding, die belofte wat buitelanders (nie-Israeliete) sluit, in Jes. 56: 6-7: "Ook die seuns van die buiteland wat hulle by Yahuweh, om Hom te dien en om die Naam van Yahuweh lief te hê deur sy knegte te wees - elkeen wat hou van onheiligh die Sabbat, en hulle wat vashou aan my verbond - hulle sal Ek bring na my Vervreemd (Heilige) Mountain. . . "

2. EASTER

Die woord "Easter" in Handeling 12: 4 van die King James Version is 'n verkeerde vertaling van die Griekse Pasga. Alle ander vertalings het dit daarna korrek vertaal beteken dit "Pasga". Die bekende Barnes Notes kommentaar op hierdie verkeerde vertaling in hierdie enkele voorkoms van die woord "Easter" in die King James Version, soos volg: "Daar was nog nooit 'n meer absurd of ongelukkig vertaal as dit." Nie net is die naam "Easter" verkeerd is, maar ook die tyd van die fees. Niemand sou ooit dink aan die behoud van sy eie verjaarsdag elke jaar op dieselfde dag van die week. As ek gebore op 'n Sondag, sou ek nie dink aan die behoud van my verjaarsdag op 'n Sondag elke jaar. Ek sal dit hou volgens die dag van die jaarlikse kalender en nie volgens die dag van die week. Dit is presies wat gebeur het toe Paas Sondag is ingestel deur Konstantyn se Kerk. Die pasga geskil tussen die Westerse Kerk en die meer Skrifvoldoening gelowiges van die Midde-Ooste is finaal deur die Raad van Nicea Konstantyn in die jaar 325, waar daar is besluit dat Paasfees was op Sun-dag gehou moet word, en op die kom Sun-dag oor die hele wêreld en dat "niemand moet hier-na volg die blindheid van die Jode." 58 Voor dit, Polycarpus, die dissipel van die apostel Johannes, het uit die apostel geleer homself dat die 14 Abib was die Skriftuurlike dag van die jaar, wat in die Ou Testament het wetgewing is om die aanvang van die Pasga, wat YAHUSHUA het die nag dat Hy verraai is bepaal. Polycarpus, Polycrates, Apollinarius en ander aangevoer vir die korrekte berekening van die Pasga Memorial Avondmaal (en die gebeure wat daarop volg), om mee rekening te hou as begin van die 14de Abib (Nisan). Nou, met Konstantyn die leiding te neem, die Raad van Nicea besluit om die Skriftuurlike manier van die bepaling van die korrekte datum

volgens die jaarlikse datum, ten gunste van Paasfees Sun-dag opsy te sit en volgens 'n dag van die week. Konstantyn vermaan al biskoppe aan die praktyk wat waargeneem word in 'n keer in die stad Rome, en in Afrika te omhels "; regdeur Italië, en in Egipte. "59 'n Ander fragment rekords wat Konstantyn n beroep op alle Christene om die gebruik van te volg" die ou kerk van Rome en Alexandrië. "60

Die saak vir die jaarlikse Paas Sondag-dag is gehou in gemeen met die saak vir die weeklikse Sun-dag. Origenes geskryf: "Die opstanding van die Meester is nie net een keer per jaar gevier deur voortdurend elke agt dae." 61 Eusebius het ook gesê, "Terwyl die Jode, getrou aan Moses, opgeoffer die Paaslam een keer per jaar ... ons manne van die Nuwe verbond ons Paasfees elke Sondag te vier. "62 Pous Innocent ek geskryf het," ons vier Sondag as gevolg van die eerwaarde opstanding ... nie net met Paasfees, maar ... elke Sondag. "63 maar waarvandaan het hierdie Paasfees Sun-dag ontstaan? Enige ensiklopedie of woordeboek, soos die Oxford English Dictionary, sal die antwoord verskaf: Paasfees het 'n pre-Christelike oorsprong, naamlik 'n fees ter ere van Eostre, die Duitse dagbreek-godin, en as Usha of Ushas, die Hindoe dagbreek-godin . Dit Eostre is ook bekend om die lente godin en die godin van vrugbaarheid wees. Dus, 'n ander vorm van sonaanbidding, 'n ander variant in die vorm van 'n dagbreek-god, Eostre, ook bekend as Eostre, Eostra of Orstara, 64 geword saamgesmelt met Christenskap. Dieselfde oggend-godin is ook welbekend in die Griekse klassieke (Homer, Hesiodos) as Eos (die Romeinse Aurora) en die Assiriese Ishtar, godin van die oggend. In die klassieke mitologie was Eos 'n verliefde god en die idee van vrugbaarheid met sy vrugbaarheid-simbole van eiers en hase te wagte. Enige naslaanwerk sal getuig van die feit van die oorsprong van paaseiers en die Paas haas of bunny, want "Easter" was nie net godin van dagbreek, maar ook die godin van die lente met al sy vrugbaarheid-simbole en vrugbaarheid-rituele. Hierdie woord Eos, Eostre, Ostara, is related⁶⁴ om die Sanskrit en Vediese usra of ushas, die Zendic ushastara en die Litaus Ausra, die ou Germaanse austron, en die manlike lente of dagbreek god van die Noorweërs, Austri, waarvan ons lees in die Edda. Heel waarskynlik hierdie Eostre, dagbreek godheid / vrugbaarheid godheid, is dieselfde as Astarte, wat is opgeneem in die Hebreeus van die Ou Testament as Astarot en Astarte (laasgenoemde word verander as gevolg van doelbewuste Hebreeuse misvocalisation) 0,65 Die naam van Astarte was Ishtar in Ninevé. Sy is ook bekend as die "koningin van die hemel".

Laat ons die fees van die dagbreek verdere ondersoek - of lente-god. Net soos Eostre, die dagbreek-diety van die Germaanse stamme, vind ons Eos, die dagbreek-god van die Grieke, wat, hoewel getroud met Tithonus, was deurgaans Ongelowige hom, wat verantwoordelik is vir die bloos van dawn.⁶⁶ Sy was bekend om die suster van Helios, die son-god, en verteenwoordig in beeldhouwerk met stralende sonstrale om haar head.⁶⁷ Net, en waarskynlik dieselfde oorsprong van hierdie Eos en Eostre wees, vind ons in Hindoe-mitologie die godin van die nag te wees Ushas, dogter van Heaven.⁶⁸ Ander lente feeste gevier, met die rituele van Adonis of van Tammuz (bekend as die jeugdige Sun-god) wat in sommige plekke in die somer gehou, maar het in die lente in ander, soos in Sicilië en Sirië, ons dooie en opgestaan gesalf Een wat opgeneem om die heidense viering van die dood en opgestaan Adonis (Tammuz). Hierdie "Tammus beween" is presies wat Yahuweh ingesluit onder sy uitspraak van "growwe gruwels", soos ons in Eseg lees. 8: 9 en 14 Op Alexander Hislop kommentaar op hierdie samesmelting van die Skriftuurlike Pasga Memorial (en die gebeure wat daarop volg in die Nuwe Testament) met dié van die heidense lente feeste: "Om die heidene om naamchristendom consiliate, Rome, op grond van sy gewone beleid, het maatreëls om Christelike en heidense feeste saamgesmelt, en kry deur 'n ingewikkelde, maar vaardige aanpassing van die kalender, is daar gevind nie moeilike saak, in die algemeen, om die heidendom en die Christendom te kry - nou ver in afgodery gesink - in hierdie as in so baie ander dinge, om hande te skud. "69 Sir James Fazer soortgelyke kommentaar," Wanneer ons dink hoe dikwels die kerk vaardig is slinks om die saad van die nuwe geloof op die ou voorraad van die heidendom te plant, kan ons aanneem dat die Paasfees viering van die dood en opgestaan die gesalf Een is ingeënt op 'n soortgelyke viering van die dood en opgestaan Adonis ... heeltemal ingeneem en die toevallighede van die Christelike met die heidense feeste is te naby en te veel toevallige te wees. Hulle merk die kompromie wat die kerk in die uur van sy triomf was verplig om met sy oorwin nog steeds gevaarlik teenstanders. "70 Adonis was ook

bekend as die Frigiese Attes, Attis, Atys.⁷¹ Attis was geliefde deur Cybele, die "Moeder van die gode", die groot Asiatiese godin van vrugbaarheid, wat haar hoof huis in Frigië het. Sommige van mening dat Attis was haar seun. Die aanbedding van Attis en Cybele is in 204 vC deur die Romeine aangeneem waar die groot fees lente in hul eer en bekend geword het. Hierdie fees duur van die 22 tot 25 Maart die laaste dag, wanneer die rou net omgekeerd was blydschap heen die opstanding van die dooies Attis. Attis ook geïdentifiseer met die Sun.⁷² 25 Maart is as die vernal (lente) eqinox beskou, en ons kan maklik sien hoe die heidense aanbidders van baie verskillende heidense godsdienste versoen met die Messiaanse Geloof, deur middel van die verwerking n soortgelyke herdenking, maar wat 'n ander datum het, volgens die dag van die jaar, en nie volgens die dag van die week, die Son-dag. Paas Sondag-dag, jaar na jaar. Dit was die besluit van die Raad van Nicea besluit.

Verder was nie net die tyd van die Skriftuurlike fees verdring deur die heidense dag se datum, maar ook die rituele van die heidense Paasfees oorgeneem, naamlik die vrugbaarheid heidense simbole van paaseiers en paas hasies (hasies), en ook die bolletjies Paasfees, die warm-cross buns. Die "buns", bekend deur die identiese naam Boun, is gebruik in die aanbedding van die koningin van die hemel reeds 1500 jaar voor die Christelike era.⁷³ Hulle is ook onder die Duitse stamme as osterstuopha en bekend maan-vormige ostermane.⁷⁴ die Mighty een waarsku sy volk teen hierdie "gruwel", soos hy dit noem in Jer. 07:10, en soos beskryf in Jer. 07:18. Selfs die ronde vorm van hulle met die kruis op die top verteenwoordig presies die baie ou simbool van die son, naamlik die kruis met 'n sirkel rondom it.⁷⁵ hierdie veral bekend om die simbool van die Babiloniese Sun-god wees. Die omkringde kruis is ook later gevind word op 'n muntstuk van Julius Caesar, 100-44 vC, en daarna op munte geslaan deur erfgenaam Die keiser s'n, Augustus daarna op munte geslaan deur die keiser se erfgenaam, Aufustus 20 vC, en deur Hadrianus en ander Romeinse emperors.⁷⁶

Hoe dan is hierdie dinge ooit toegelaat om in te gaan? In 'n poging om dit te regverdig, die Kerk gebruik die term "kerstening". Die aanvaarding van hierdie heidense embleme van paaseiers, Paasfees hasies en Paasfees buns, word verduidelik deur die Catholic Encyclopedia, " 'n groot aantal heidense gebruike viering van die terugkeer van die lente, aangetrek om Paasfees ... Die haas is 'n heidense simbool en was nog altyd 'n reeds embleem van vrugbaarheid. "⁷⁷ Dit is in direkte teenstelling met die Woord van Yahuweh in Jer. 10: 2: "Moenie leer die weg van die heidene nie," en in Deut. 00:30, "nie na hulle helde en sê: Hoe het hierdie nasies hulle helde? Ek sal ook dieselfde doen "Israel beveel om die aanbedding suiwer hou en onbesmet deur die vernietiging van alles wat verband hou met heidense aanbedding, selfs na die name van die heidense gode te vernietig (Deut 12: 3.), En nie eens te". Noem die name van ander helde nie toelaat dat dit gehoor word uit jou mond, "Eks.23: 13. Die hele onderwerp van Paasfees, die Son-dag - beklemtoon datum, en sy heidense simbole en rituele, soos Paasfees sonsopkoms dienste, is gekroon deur die algemene erkenning dat die woord "Easter" is afgelei van die naam van 'n godin, die aanbreek -goddess, die lente-god, die godin van vrugbaarheid.

Laat ons eerder herdenk YAHUSHUA se Memorial Pasga en die daaropvolgende gebeure volgens die Skriftuurlike kalender, wat op die aand van 14 Abib en het berou oor en skakel die heidense Paas fees.

3. Christmas - 25 Desember

Die feit van die heidense oorsprong van die fees van Kersfees op die 25 Desember, naamlik, as geboortedag van die Son god, is toegelaat deur alle geleerdes. Die Messias kon gewees het nie gebore in die middel van die winter, 25 Desember, na gelang van die herders was in die veld, kyk oor hulle skape in die nag - Lukas 2: 8. In Israel sou niemand hulle skape toe uit op 'n winter nag. Die geboortedatum ons Messias se is bereken om in val. In elk geval, is ons nie beveel om die dag van sy geboorte onthou, eerder,

tot die dag van sy dood onthou. Volgens die Skrif, dit is wat die vroeë gelowiges het, 1 Kor. 11:26. Die Catholic Encyclopedia sê: "Kersfees was nie onder die vroegste feeste van die Kerk. Irenaeus en Tertullianus laat dit uit hul lys van feeste. "Waarvandaan kom hierdie Kersfees op 25 Desember ontstaan? Sir James Frazer sê: "Die grootste heidense godsdienstige kultus wat die viering van 25 Desember bevorder as 'n vakansie. . . was die heidense sonaanbidding, Mithraïsme. . . Hierdie winter fees genoem. . . 'Die geboorte van die son. " Mithraïsme was die vinnigste groeiende kultus net voor die jaar 321 en was die groot teenstander van die Christendom. Franz Cumont, miskien die grootste geleerde van Mithraïsme, geskryf word, met vermelding Minucius Felix, "Die Mithraïste ook waargeneem Sun-dag en het die heilige 25 Desember as die geboortedag van die Son Baie geleerdes het daarop gewys hoe die Son aanbid Mithraïste, die Son-aanbidding Manicheïsme en die Christene is al syncretised en versoen wanneer Konstantyn het die oornamen deur die Christendom, selfs as dit beteken laasgenoemde se oorgawe van die meeste belangrike waarhede, veral sy Hebreeuse wortels.

Daar is egter ander Sun-aanbidding groepe te sluit, as gevolg van die algemene belang en gewildheid van Sol Invictus, die Invincible Sun-god. Mario Righetti, 'n bekende Katolieke liturg, skryf, "die Kerk van Rome, die aanvaarding van die geloof deur die heidense massas te vergemaklik, het dit gerieflik om die 25 Desember instel as die fees van die tydelike geboorte van Christus, om hulle te lei van die heidense fees gevier op dieselfde dag ter ere van die "Invincible Sun, Mithras. Sir James Frazer het gesê: "As die Mithraic raaisels was inderdaad 'n sataniese afskrif van 'n goddelike oorspronklike, ons word gedryf tot die gevolgtrekking dat die Christendom het 'n blaas uit boek van die duiwel wanneer dit die geboorte van die Verlosser op die 25 Desember vasgestel; want daar kan geen twyfel dat die betrokke dag is gevier as die geboortedag van die Son deur die nasies voor die kerk wees. . . oorgedra die geboorte Die vermenging van heidense sonaanbidding en die Christendom is geïllustreer deur die getuienis van 'n Siriese scholiast op Bar Salibi, wat gesê het: "Dit was 'n gewoonte van die nasies om te vier op dieselfde 25 Desember die geboortedag van die Son, waarteen ontvlam hulle ligte in teken van feestelike. In hierdie feestye en feeste die Christene het ook deelgeneem. "Feitlik al die bekende Sun-gode is gebore op die 25ste Desember. In SE Titcomb, Aryan Sun mites, die oorsprong van Godsdienste, vind ons dit aangehaal, aangehaal uit primêre bronne, wat die volgende Sun-gode almal gebore op 25 Desember volgens hulle legendes: Crishna (Vishnu), Mithra (Mithras), Osiris, Horus, Hercules, Dionysus (Bacchus), Tammuz, Indra, Boeddha. Daarin Ons lees ook van die Skandinawiese godin Frigga in wie se eer 'n "Moeder-nag" fees is gehou by die wintersonstilstand (+ - 25 Desember), sowel as 'n soortgelyke groot fees van die Yule, waar 'n beer aangebied by die winter sonstilstand ter ere van Frey.

So vind ons die drie groot dae van die Christendom (soos dit beoefen word deur die meeste van vandag), naamlik Sun-dag, Paasfees en Kersfees, al drie het sy oorsprong in die Sun-aanbidding van die heidense nasies. "Hoe het hierdie nasies hulle helde? Ek sal ook dieselfde doen, "Deut. 00:30. Dit is presies wat die ware Magtige, Yahuweh, verbied sy volk te doen. Die aanhou van dae, veral dae van feestelike, is miskien die mees gewild onder alle gelowe "Maar pas op, dat jy jou oë ophef na die hemel, en wanneer jy sien die son, die maan en die sterre, die hele leer van die hemel, jy voel gedryf om hulle te aanbid en dien hulle, wat Yahuweh julle Elohim onder die ganse hemel as 'n erfenis, "Deut aan al die volke gegee het. 04:19. Die New English Bible en die Good News Bible lewer dit meer interpretatiewe, ". . . jou Elohim hierdie na al die ander volke gegee vir hulle te aanbid. "waarskuwing van Eze Die profeet se. 8: 9-16, die "growwe gruwels" van sonaanbidding wat was saamgesmelt en gemeng met ware aanbidding, is net so van toepassing vir ons tyd. Watter groter bewys het ons nodig van die mees ontstellende feit dat God ons wel gegee het tot die leer van die hemel, veral die sonaanbidding! Hierdie Sun-aanbidding feestelike dae gebruik was om oor te wen om die Kerk, die heidense massas van die Romeinse Ryk in die Sun was die voorste krag in die Romeinse panteon. Die weeklikse Sun-dag, die lente Paasfees Sun-dag, die geboorte van die son-god op 25 Desember - al drie van hierdie fees dae vandaan kom, en is ingestel deur heidene ter ere van die son-god.

4. DIE KRUIS

'N Profesie vir die eindtyd is aan ons gegee in Jer. 16:19. Jeremia spreek Yahuweh en sê: "Die nasies kom na jou toe gekom van die eindes van die aarde en sê: Waarlik, julle vaders geërf het leuens, waardeloosheid en nuttelose dinge." "Die Revised Standard Version lees: "Aan U sal volke uit die uithoeke van die aarde en sê: "ons vaders het niks anders as leuens, waardelose dinge waarin daar geen wins geërf." "maar hierdie einste leuens kan ons hou binne-in die Nuwe Jerusalem, soos ons in Openbaring 21 lees: 27, en weer in op 22:15 wat lui: "Maar buite is ... elkeen wat leuens liefhet en doen 'n leuen." die algemene bewering dat Sabbatonderhouding is nietig verklaar in die Nuwe Testament, is reeds gewys onwaar te wees. hierdie eis weerlê op Skriftuurlike gronde. Net so, die eis van baie opregte gelowiges, wat verkeerdelik gewees het geleer dat die moraal Tien gebod wet is "aan die kruis vasgenael", is ook nie gestaaf deur die Skrif. Hierdie eise is intussen deur baie mense in 'n poging om die aanvaarding van, of die samesmelting van, sonaanbidding met die suiwer Messiaanse Geloof regverdig. Net so, is die bewaring van Paas Sondag en Kersfees ook nie in die Skrif.

Nog 'n "later die lewering van", 'n tradisie van die Kerk wat ons vaders geërf het, was die aanvaarding van die woorde "kruis" en "kruisig". Hierdie woorde is nêrens te vinde in die Grieks van die Nuwe Testament. Hierdie woorde is vertaalfoute, 'n "later die lewering van", van die Griekse woorde *stauros* en *stauroō*. Vine se Expository Woordeboek van die Nuwe Testament Woorde sê, "*stauros* dui, in die eerste plek, 'n regop paal of spel ... Beide die naamwoord en die werkwoord *stauroō*, om vas om 'n aandeel of paal, is oorspronklik onderskei word van die kerklike vorm van 'n tow- balke kruis. Die vorm van die laasgenoemde het sy oorsprong in antieke Chaldéa (Babilon), en is gebruik as 'n simbool van die god Tammuz (wat in die vorm van die mistieke Tau, die eerste van sy naam) ... Teen die middel van die 3de eeu nC die kerke het óf afgewyk, of het travestied, sekere leerstellings van die Christelike geloof. Met die oog op die prestige van teh afvallige kerklike stelsel heidene verhoog is ontvang in die kerke afgesien van wedergeboorte deur die geloof, en is toegelaat grootliks hul heidense tekens en simbole te behou. Vandaar die Tau of T, in sy mees algemene vorm, met die kruis stuk verlaag, is aangeneem "Dr. Bullinger, *The Companion Bible*, grootte van ongeveer. 162 sê: "kruise is gebruik as simbole van die Babiloniese Songod ... Daar moet kennis gestel dat Konstantyn was 'n Songod aanbidder ... Die bewyse is dus volkome, dat die Here op 'n regop spel doodgemaak is, en nie op twee stukke hout geplaas op enige hoek. "op Alexander Hislop, *The Two Babylons*, bl. 197-205, eerlik noem die kruis" hierdie heidense simbool ... die Tau, die teken van die kruis, die onbetwiste teken van Tammuz, die valse Messias ... die mistieke Tau van die Cladeans (Babiloniërs) en Egiptenare - die ware oorspronklike vorm van die letter T die aanvanklike van die naam van Tammuz ... die Babiloniese kruis was die erkende embleem van Tammuz "In die *Encyclopaedia Britannica*, 11de uitgawe. , vol. 14, p. 273 lees ons, "In die Egiptiese kerke die kruis was 'n heidense simbool van die lewe geleen deur die Christene en geïnterpreteer in die heidense manier." Jakob Grimm, in sy *Deutsche Mythologie*, sê dat die Duitse (Germaanse) stamme het hul afgod Thor , gesimboliseer deur 'n hamer, terwyl die Romeinse Christene hul kern (kruis) het. Dit was dus 'n bietjie makliker te maak vir die Germane om die Rooms-Kruis aanvaar.

Griekse woordeboeke, leksikons en ander studie boeke verklaar ook die primêre betekenis van *stauros* na 'n opregte bleek, paal of spel wees. Die sekondêre betekenis van "kruis" is toegelaat deur hulle 'n "later" 87 lewering wees. Ten minste twee van them⁸⁸ nie eens te praat van "kruis", en net lewer die betekenis as "paal of spel". Ten spyte van hierdie sterk evdence en 'n bewys dat die woord *stauros* moes gewees vertaal "spel", en die werkwoord *stauroō* te vertaal "deurboor", byna al die algemene weergawes van die Bybel bly met die Latynse Vulgaat se kern (kruis), 'n valse "later" weergawe van die Griekse *stauros*. Waarom was die "kruis" (kern) in die geloof gebring? Weereens, historiese bewyse wys na Konstantyn as die een wat die grootste deel in die vereniging van sonaanbidding en die Messiaanse Geloof het. beroemde visie

van "die kruis bo-op die son", in die jaar 312, Konstantyn se word gewoonlik aangehaal. Skrywers, onkundig van die feit dat die kruis was nie te vinde in die Nuwe Testament, 'n geweldige klem op die gesig as die aanvang van die sogenaamde "beking" van Konstantyn. Maar, tensy Konstantyn was mislei deur die Gnostiese Manichean half-Christene, wat inderdaad die kruis gebruik in hul hibriede godsdiens, hierdie visie van die kruis bo-op die son kan net dieselfde ou kosmiese godsdiens, die astrologiese godsdiens van Babel. Die feit bly staan: wat Konstantyn het, is nêrens te vinde in die Skrif. Ons lees in die boek van Johannes Geffcken, die laaste dae van die Grieks-Romeinse Paganisme, p.319, "dat selfs nadat 314 nC die munte van Konstantyn toon selfs gewapende kruis as 'n simbool vir die son-god." Baie geleerdes het getwyfel die "sukses" van Konstantyn as gevolg van die slegte dae wat hy id daarna en as gevolg van die feit dat hy net versoek om gedoop te word op sy sterfbed baie jare later, in die jaar 337. Dus, as die visie van die kruis beïndruk hom en is gebruik as 'n saamtrepunt simbool, dit kan nie ter ere van YAHUSHUA gewees het, want Konstantyn het voortgegaan om hulde aan die Son-god en een van simbole die Sun-god se die kruis. Dit voortsetting van sonaanbidding deur Konstantyn is deur sy volgehoue gebruik van beelde van die son-god op sy munte wat saam uitgereik deur hom aan die jaar 323,89 Tweedens, die feit van sy motivering om sy Sondag-hou edik in die uitreik jaar 321, wat nie ter ere van YAHUSHUA gedoen, maar is gedoen as gevolg van die "eerwaardige dag van die Son", na gelang van die Edik lees, is 'n bewys van hierdie volgehoue getrouheid aan Sol Invictus. Ons sal later uitbrei op hierdie punt.

Waar het die kruis vandaan kom, dan? JC Cooper, 'n geïllustreerde Ensiklopedie van tradisionele simbole, p. 45, gepas som dit, "Cross - 'n universele simbool van die mees afgeleë tye; Dit is die kosmiese simbool by uitstek. "Ander owerhede ook noem dit 'n son-simbool, 'n Babiloniese son-simbool, 91 'n astrologiese Babiloniese-Assiriese en nasies hardloop-simbool, 92 ook in die na verwys as 'n vorm van 'n omring kruis "sonkrag wiel", en baie ander variëteite van kruise. Ook, "die kruis verteenwoordig die Boom van die Lewe", 93 die eeue-oue vrugbaarheid simbool, 'n kombinasie van die vertikale manlike en horisontale vroulike beginsels, veral in Egipte, óf as 'n gewone kruis, of beter bekend in die vorm van die kern Ansata, die Egiptiese Ankh (soms genoem die Tau-kruis), wat meer as in ons hedendaagse simbool van die vroulike, welbekend in biologie weggevoer is.

Soos hierbo genoem, die onbetwiste teken van Tammuz, die mistieke Tau van die Babiloniërs en Egiptenare, was in die kerk hoofsaaklik as gevolg van Konstantyn het, en is sedertdien geliefd met al die eer te danke net aan die Allerhoogste. Die Protestante het vir baie jare weerhou onnodige verering van, of eerbetoen aan die kruis, veral in Engeland ten tyde van die Puriteine in die 16de - 17de eeu. Maar die afgelope tyd hierdie un-Skriftuurlike simbool is toenemend in die Protestantisme aanvaar. Ons het voorheen bespreek "die Tammuz beween", en die ooreenkoms tussen die opstanding Paasfees en die opbrengs of opgang van Tammuz. Tammuz was die jong vlees Sun, 94 die Sun-goddelikheid incarnate.95 Dieselfde Son-god, bekend onder die Babiloniërs as Tammuz, is geïdentifiseer met die Griekse Adonis en met die Fenisiese Adoni, 96 almal Sun-gode, wat gedood in die winter, dan word "beween", en hul terugkeer gevier deur 'n feestelike in die lente, terwyl sommige het dit in die somer - volgens die mites van heidense afgodery.

Die bewyse vir sy heidense oorsprong is so oortuigend dat die Catholic Encyclopedia erken dat "die teken van die kruis, wat in sy eenvoudigste vorm deur 'n kruising van twee lyne loodreg, grootliks antedates, in beide Ooste en die Weste, die bekendstelling van Christenskap. Dit gaan terug na 'n baie afgeleë tydperk van die menslike beskawing. "97 Dit gaan dan en Revers om die Tau-kruis van die heidense Egiptenare," In later tye die Egiptiese Christene (Kopten), gelok deur sy vorm, en miskien deur sy simboliek, aangeneem dit as die embleem van die kruis. "98 Verdere bewys van sy heidense oorsprong is die rekord wat as bewys van die Vestal Virgins van heidense Rome met die kruis hang aan 'n ketting, 99 en die Egiptenare doen dit ook so vroeg as die 15de eeu BCE100 Die Boeddhiste, en

Fig. 3: Oud-Egiptiese Rot-N-geen priesters. Let op die kruise op die kleeed, en hang uit hul nekke.

talle ander sektes van Indië, het ook die teken van die kruis as 'n merk op 'heads.101 "Die dus wyd aanbid, of as 'n kruis' hul volgelinge heilige embleem, was die onomwonde simbool van Bacchus, die Babiloniese Messias, want hy het homself voorgestel met 'n kop-orbes bedek met kruise. "102 Dit was ook die simbool van Jupiter Foederis in

Fig. 4: Dit is Tammuz, wie die Grieke genoem Bacchus, met die kruise op sy kop-band.

Rome.103 Verder lees ons van die kruis op die top van die tempel van Serapis, 104 die Sun-god van Alexandrië.

Na Konstantyn het die "visie van die kruis", hy en sy hele leer bevorder 'n ander verskeidenheid van die kruis, die Chi-Rho of labarum of soms. Dit is sedertdien verduidelik as verteenwoordigend van die eerste letters van die naam Christos, die feit dat die Grieks vir "CH" en die feit dat die Grieks vir "r". maar weer, hierdie embleem het 'n heidense oorsprong. Die identiese en gevind as inskripsies op rots, wat dateer uit die jaar ongeveer 2 500 vC, 105 as dit vertaal word as " 'n kombinasie van twee Sun-simbole", 105 die as die byl of hamer-simbool van die Son of Sky-god, en die of as die antieke simbool van die son, beide van hierdie tekens met 'n sensuele of vrugbaarheid betekenis sowel. Nog 'n bewys van sy heidense oorsprong is die identiese gevind op 'n muntstuk van Ptolemeus III van die jaar 247-222 BCE106 'n Bekende

ensiklopedie beskryf die labarum (Chi-Rho) as, "Die labarum was ook 'n simbool van die Chaldeër (Babiloniese) lug-god en in die Christendom was dit aangeneem ... "107 Keiser Konstantyn het hierdie labarum as die keiser banier en sodoende daarin geslaag om" verenig beide afdelings van sy troepe, heidene en Christene, in 'n gemeenskaplike aanbidding ... volgens Suicer die woord (labarum) in gebruik gekom onder die regering van Hadrianus, en is waarskynlik een van die nasies oorwin deur die Romeine aangeneem "108 Dit moet onthou word dat Hadrianus het in die jare 76 - 138 CE, dat hy 'n heidense keiser was, aanbid die Sun-god Serapis toe hy Alexandrië besoek, en was heftig anti-Judaïstiese, wat verantwoordelik is vir die finale naby-vernietiging van Jerusalem in die jaar 130 CE Nog woordeboek verband tussen die volgende oor die Chi-Rho, "Maar die simbool in gebruik was lank voor die Christendom, en X (Chi) waarskynlik staan vir Groot brand of Sun, en P (RHO) waarskynlik staan vir Pater of patah (Vader). Die woord labarum (labarum) oplewer ewige Vader Son "109

Wat is die "merk van die dier" waarvan ons lees in Openbaring 13: 16-17, Openbaring 14: 9-11, ds 15: 2, Op 16: 2, Op 19:20 en ds 20: 4 - 'n merk op voorhoofde se mense en op hulle regterhand? Op 14:11 onthul die merk te wees "die merk van sy naam (die dier se)." Het ons nie lees oor die mistieke Tau, die T, die aanvanklike naam Tammus se diep spore? Dieselfde letter T (Tau) is in Egiptiese hiërogliewe 110 en in die ou Wemitic tale as, 110 verteenwoordig die CROSS.110 verskillende interpretasies geskryf is gegee aan die "merk van die dier", en ook die kruis is voorgestel. Daar het 'n bietjie navorsing gedoen oor die vreemde kruise gevind op 'n hele paar standbeelde van heidense priesters op hulle voorhoofde wees. Tog het hierdie geleerdes nie in staat om 'n ooreenkoms te kom nie. Afdoende bewys kan nog kom (sien onder andere: Dr. FJ Dolger, Antike und Christentum, Vol 2, pp 281-293..).

Laat ons eerder die ware weergawe van die Bybelse woorde stauros en stauro, naamlik "die spel" en "deurboor" en skakel die VN-Skriftuurlike "kruis" en "kruisig".

5. KERK

Dit is die woord wat gebruik word in die meeste Engelse weergawes as 'n lewering van die Nuwe Testament se Griekse woord *ekklesia*. *Ekklesia* beteken regtig " 'n uitroep", 'n vergadering of 'n byeenkoms. *Ekklesia* is die Griekse ekwivalent van die Hebreeuse *qahal*, wat 'n vergadering of 'n gemeente beteken. Nóg *ekklesia* of *qahal* 'n gebou. Tyndale, in sy vertaling, eenvormig vertaal *ekklesia* as "gemeente" en net gebruik die woord "kerke" Handeling 19:37 vertaal vir afgodstempels! Van waar die woord "kerk", dan? Kerklike bronne gee die oorsprong as *kuriakon* of *kyriakon* in Grieks. Maar om dit te aanvaar. 'n mens moet jou verbeelding rek in 'n poging om 'n ooreenkoms te sien. Ook, omdat *kuriakon* 'n gebou (die huis van *Kurios* = Here), en nie 'n byeenkoms of vergadering van mense, soos die woorde *ekklesia* en *qahal* impliseer dus hierdie verduideliking kan slegs beskou word as verwring, selfs al is dit is waar. Ons gemeenskaplike woordeboeke egter eerlik in die onthulling van ons die ware oorsprong. Hulle het almal op te spoor die woord terug na sy ou Engelse of Angel-Saksiese wortel, naamlik *Circe*. En die oorsprong van *Circe* ? Enige ensiklopedie, of woordeboek van mitologie, sal openbaar wat *Circe* was. Sy was die godin-dogter van Helios, die Son-god! Weereens, 'n ander vorm van sonaanbidding, hierdie tyd het die dogter van die Sun-god, het gemengde geword met die Messiaanse Geloof.

Circe, dogter van die bekende Sun-god Helios. Hierdie "Circe" is die identiese Ou Engelse woord vir "Kerk" sien is.-Kyk enige woordeboek.

'N paar interessante feite na vore kom uit die studie van die woord *Circe*. Die woord is verwant aan "sirkus", "sirkel", "kring", "Circean", "sirkuleer", en die verskillende woorde wat met "omstan-". Die uitspraak Latynse kon gewees het "Sirke" of "sirse". Die ou Engelse woord *Circe* dalk soortgelyke uitgespreek om "kirke", of selfs "sirse".

Maar *Circe* was inderdaad oorspronklik 'n Griekse godin waar haar naam as geskryf: *Kirke*, en uitgespreek as sodanig, net soos in talle soortgelyke gevalle van woorde van Griekse afkoms, bv sist en *kustis*, siklus en *Kuklos*, silinder en *kulindros*. Die woord "kerk" is in Skotland bekend as *Kirk*, en in Duits as *Kirche* en in Nederland as *kerk*. Hierdie woorde wys hul direkte afleiding van die Griekse *Kirke* selfs beter as die Engelse "kerk". Maar selfs die Ou Engels *Circe* vir "kerk", onthul die oorsprong daarvan.

Laat ons eerder die Skrif "Vergadering" of "gemeente", en **verwerp** die woord wat afgelei is van *Circe*, die dogter van die Sun-god!

6. AMEN

Die Hebreeus van die Ou Testament openbaar aan ons dat die Skrif Hebreeuse woord (wat beteken: laat dit so wees, of voorwaar of sekerlik) is "Amein" en nie "amen". Net so is die Griekse ekwivalent in die Griekse Nuwe Testament ook uitgespreek: "Amein". Enigiemand kan kyk op hierdie in stong's Concordance, No. 543 in sy Hebreeuse Lexicon, en No 281 in sy Griekse Lexicon, of in Aaron Pick se Woordeboek van Ou Testament Woorde vir Engelse lesers. Waarom het hierdie Bybelse woord "Amein" gelewer as "amen" in ons weergawes? Weereens kan ons sien hoe die heidene het welkome gemaak, is versoen, deur die aanneming van die naam van die heidense god in die kerk.

Die Egiptenare, insluitend die Alexandryne, was aanbid, of is vertrouwd met die hoof van die Egiptiese panteon, Amen-Ra, die groot son-god, vir meer as 1 000 jaar, vC Voordat hierdie godheid bekend geword as Amen-ra hy is net bekend as Amen onder die Thebians. Dit vervanging van "Amen" vir "Amein" is grootliks moontlik gemaak deur die feit dat die naam van hierdie Egiptiese godheid se pelt in Egiptiese hiërogliewe taal met net drie letters: AMN, net soos ons 'n soortgelyke armoede van vokale in die Skrif, die Hebreër wat voor vind om sy vokaal-wys deur die Massorettes, ook net gespel sy AMEIN as: AMN. Maar met die vokaal-wys deur die Massorettes die Skriftuurlike woord bewaar vir ons as AMEIN. Aan die ander kant, is die Egiptiese god AMN gelewer deur verskillende bronne soos AMEN, of Amun, of as

AMON. Maar die mees betroubare Egiptoloë en archaeologists, soos Sir EA Wallis Budge, 112 Dr. AB Cook, 113 Prof. A Wiedemann, 114 Sir WMF Petrie, 115 en AW Korter, 116 asook 'n paar gesaghebbende woordeboeke, 117 al lewer die naam van die Egiptiese godheid as AMEN. Dit AMEN was oorspronklik die Thebaanse "verborge God wat in die hemel is" 112 "die verborge mens, waarskynlik beteken verborge son" 0,118 Funk en Wagnalls, Standard Kollege woordeboek, beskryf dit, "AMEN: In die Egiptiese mitologie, die god van die lewe en . voortplanting ... later geïdentifiseer met die Songod as die hoogste godheid, en die naam "Amen-Ra" James Bonwick, Egiptiese geloof en moderne denke, herhaaldelik en eerlik doen 'n beroep die Sun-god van Egipte deur die korrekte naam: AMEN. Hy sê op pp 123-125, "AMEN ... is in 'n sekere sin, die hoof godheid van Egipte -. Hoogste godheid. Alles anders hy te wees, moet hy aanvaar word as die son ... die verborge God, die son aspek is duidelik ... daar is die skyf van die son ... die son Amen ... Sy identifikasie met Baäl ... stel hom as 'n songod "Smith se Bible Dictionary spreek AMEN as, " 'n Egiptiese godheid ... Hy was aanbid ... as Amen-Ra of Amen die Son". "Herodotos aangeteken vir ons hoe die Grieke hul Zeus geïdentifiseer met Amen-Ra.113

YAHUSHUA noem homself "die Amein" in Openbaring 03:14. Vervang 'n titel of naam van YAHUSHUA met die naam o van die groot verborge Sky-godheid of die groot son-god van die Egiptenare, Amen, is ondenkbaar! Die verskil is subtiel, maar dit is daar. Deur die beëindiging van ons gebede "Amen" in plaas van "Amein", kan 'n mens baie goed vra: Het ons mislei om die naam van die Egiptiese Sun-godheid roep aan die einde van ons gebede?

-maar Erger nog voorlê.

7. HEILIGE

Die Hebreuse woord qodesh en die ekwivalent Griekse woord hagios, tesame met hul derivate, is vertaal met een van die drie woorde, of afgeleide, in ons ouer Engelse weergawes, naamlik: heilig, heilig, of geheilig. Nog 'n woord word ook gebruik in die moderne weergawes, en in die algemeen in die kerklike literatuur, naamlik: heilig. Die meeste van ons het die idee dat hierdie woord het die betekenis van vroomheid, of om vroom, of godsdienstige te wees. Tog is hierdie opvatting weerlê wanneer ons in Jes lees. 66:17 van die afgods mense "wat heilig (qadash) hulself en hulleself reinig, om te gaan na die tuine ná 'n afgod in die middel, wat varkvlies eet en verfoeisels en muise" Dit weerlegging van die verkeerde idee dat "heilige "beteken" om vroom te wees ", word verder bevestig deur die skokkende ontdekking dat een van die Hebreuse woorde vir 'n hoer (hoer) is qedeshah, 'n afgeleide van qadash! Net so, is 'n manlike prostituut (of skandseun) bekend as 'n Kades in Hebreus. Dit veroorsaak dat ons dan om te soek vir die ware betekenis van die woord qodesh (sy werkwoord wat qadash) en sy Griekse ekwivalent hagios. Die tolk se Woordeboek van die Bybel, vol. 2, p. 817, 'n opsomming van wat die meeste owerhede sê oor qodesh en hagios ". . . die betekenis van 'skeiding' is uiters belangrik ... die meer basiese betekenis lyk met 'skeiding' om te lieg. "Dieselfde woordeboek, in vol. 4, p.210, sê: "Die basiese sin van die Hebreuse wortel qadash, as van sy Griekse ekwivalent in die Bybel-hagios, lyk na 'afsonderlikheid' wees." Net so, Vine se Expository Woordeboek van die Nuwe Testament Words beklemtoon herhaaldelik die feit van die fundamentele betekenis van die woord te wees: "skeiding" (sien onder "heiligheid" en "heiligmaking"). Met die ontdekking van die ware betekenis van hierdie woord, naamlik afsonderlike en skeiding, ons kan nou verstaan waarom qodesh word gebruik in 'n positiewe sin, 'n goeie sin, en dat dit net so gebruik kan word in 'n negatiewe en bose sin. Iemand is, of iets geskei vir Yahuweh, of hy / dit is geskei tot sy ongeluk. Dus, die woord qodesh geld vir beide.

Hoekom dan, as die Hebreuse woord qodesh asook die Griekse hagios beide beteken "skeiding", hoekom het die woord "heilig" is gebruik in plaas? Is dit moontlik dat die vader van alle leuens, die groot bedriëer, kunstig het voortgegaan met sy meesterplan van die totstandkoming van afgods aanbidning in ware

aanbidding? Het die "Mystery Man" agter "verborgenheid van die ongeregtheid" en "verborge Babilon" aktiewe weer was? (sien Jer 16: 19-21, Isa 25: 7, Isa 30:28, Op 17: 2,4,5, asook 2 Thess. 2: 7). Inderdaad, ons getuienis van sy bedekte, sy verborge, sy geheimsinnige werk te kry. In Die Oxford English Dictionary, vol. 5, p. 345, onder "Heilige", lees ons, ". . . die primitiewe pre-Christelike betekenis is onseker. . . Sy het vroeër aansoek om nasies gode is gevind in op [Oudnoors]. "Net so lees ons in die groot Nederland se Woordeboek der Nederlandsche Taal, vol. 6, p. 455 (ek vertaal), " 'n Verduideliking van die oorspronklike betekenis, wat maak dit duidelik hoe hierdie byvoeglike die betekenis van die Latynse Sanctus verwerf, is nog nie gegee -. Vir bespiegelings, sien bv KLUGE, FRANCK en Murray" maar ons het ontdek die oorsprong van die woord "heilig". In G. Jobes, Woordeboek van Mitologie Folklore en simbole, p. 781, lees ons, "heilig In feitlik alle tale, die woord vir heilig is afgelei van die goddelik geëerd son." Ons het gevind dat bevestiging in Forlong se Encyclopedia of Religions, soos volg: "HOLI: Die Groot Hindoe lentefees ... gehou ter ere van Krishna, soos die lente songod. . . 'n gepersonifieerde vrou genoem Holi. . . Holi het probeer om die baba Krishna ... vergiftig. "Verdere onthulling bewyse nog om te kom. In Strong's Concordance, in die Griekse Lexicon No. 1506, het ons gevind die volgende: "heile (straal van die son)" - dit word uitgespreek: heilei. Hierdie vorm is byna identies aan die Duitse en Nederlandse ekwivalent van die Engelse "heilige". Die betekenis van "halo", die ring op die top van die kop 'n heilige se, het nou vir ons duidelik. En dit is bevestig in JC Cooper, 'n geïllustreerde Ensiklopedie van tradisionele simbole, p. 112, "NIMBUS, HALO of oureool:. Oorspronklik 'n aanduiding van sonkrag en skyf van die son, dus 'n kenmerk van die son-god" Die waarheid van hierdie mees ontstellende vonds verstom ons. Ons kan eenvoudig nie hanteer nie. Geleidelik het ons om te verstaan. Die groot bedrieër sal die fout verplaas die aanbidding teenoor homself nie. Deur net verplaas dit na die onskuldige son, sou Satan in sy meesterplan slaag deur eerstens veiling, en dan bring in die huis van die "slegte gruwel", soos Elohim hierdie Sun-gemengde aanbidding geroep (Eseg 8: 9-16) . Dit is alom bekend hoe die foto's van ons Messias, van Maria, en van 'n groot aantal van die heiliges is versier met 'n son-skyf (nimbus), of stralekrans, of son-strale, hom / haar sodoende te identifiseer met die Sun-god, of selfs net vir die strik as geseënd deur die Son-god. Met die woord "heilig" word toegepas op die Gees van Yahuweh, wat in Hebreeus genoem Ruach ha Qodesh die enorme uitdaging is om ons te sit: Kan ons voortgaan om die woord "Heilige Gees" gebruik? Ruach ha Qodesh beteken eenvoudig: "Die Gees van skeiding". Kan ons voortgaan om hulde aan die Son, wanneer die waarheid aan ons geopenbaar, en skuldig aan deel te neem aan die "growwe gruwels" van Eze gevind. 8: 9-16?

In die Skrif word ons gewaarsku teen Job se soortgelyke penarie in Job 31: 26-28, waarin Job waarsku ons van hierdie " 'n onreg waardig oordeel, want ek sou ontken Elohim wat hierbo." Het ons nie gewaarsku in Jer . 10: 2: "Moenie die pad na die heidene nie leer; moenie bekommerd wees nie (verstom) by die tekens van die hemel vir die nasies verskrik (verstom) by hulle. "? Kan ons ignoreer die ramspoedige gevolg van ongehoorsaamheid Israel se aan die wet wat veroorsaak Elohim het "het en hulle oorgegee om die leer van die hemel aanbid," Hand 7:42? Ons wat in die nuwe verbond aangegaan het, met die wet van Yahuweh geskryf in ons harte (Heb. 08:10 en 10:16), kan ons verlustig in sy wet en sy woorde? Moet ons aanvaar Sy waarskuwing wat na ons toe kom in Deut.4: 19, "Maar pas op, dat jy jou oë ophef na die hemel en wanneer jy sien die son, die maan en die sterre, die hele leer van die hemel, jou fooi gedryf om hulle te aanbid en dien hulle, wat Yahuweh julle Elohim onder die ganse hemel as 'n erfenis "aan al die volke gegee het? As dit na die VSA aan die lig gebring nadat gelei deur die Gees van die waarheid, wat die woord "heilig" is afgelei van die goddelik geëerd son kan ons ignoreer dit? In direkte teenstelling met hierdie "son-oorsprong" van die woord "heilig", die Hebreeuse qodesh en die Griekse hagios het niks te doen met die son of son-strale by al die Gees van die waarheid het die uitdaging voor ons: As ons liefde hom wat ons eerste liefgehad het, sal ons hom aanbid in Gees en in Waarheid. As ons die Gees van Yahuweh liefhet, sal ons Hom roep: Die Gees van skeiding, en nie "die gees van die son". Die voormalige is die waarheid, die laasgenoemde is 'n leuen as dit bedoel is om 'n vertaling van Ruach ha Qodesh wees. As die term "gees van die son" is beroof van al Skriftuurlike waarheid hoeveel te meer is die term "gees van die goddelik vereer son" -? Of "die gees wat solarises", of "die solarised gees"?

8. geheilig

Identies aan die bokant is 'n ander afgeleide van hierdie woord afkomstig van die "godelik vereer son." In ons weergawe van die woord "heilig" is ook 'n vertaling van qodesh of qadash, en hagiazo. Die woord word ook in "Halloween" of "heilig-selvs", 'n ou heidense Britse fees wat deur die kerk aanvaar is. Die groot Sun-beeld van die Krom-druach is spesiaal aanbid op hierdie season.¹¹⁹ Weereens, hierdie woord "heilig" in ons weergawes moet "koshered" te lees: "geskei".

9. HEILIGE

Alhoewel hierdie woord nie gevind in die King James Version, is dit gebruik in sommige gevalle in die meer onlangse Engelse weergawes (bv Moffat se vertaling, NIV, GNB, NASB) om die Hebreuse qodesh en die Griekse hagios vertaal. In die literatuur en verkondig van die kerke, maar dit is dikwels gebruik, sowel as in die woord "sakrament". Baie van die Engelse taal, wat een van die Indo-Europese tale, nl. Sanskrit. Net so kan die Engelse woord "heilig" terug na die Sanskrit "Sakra" opgespoor word nie. Wat of wie "Sakra" was? . Larousse, Wêreld mitologie, pp 229, 233, aan ons openbaar dat Indra was een van die 12 vorme van die Sun-god, en dat hy ook bekend as: "Sakra". Dit verrassende inligting in ander bronne too.¹²⁰ In hierdie godheid, en in die twaalfde vorm, is hy genoem: Mitra, die oorsprong van die latere Persiese en Romeinse Mithra of Mitras, wat die eerste maal is net wat verband hou met die Sun-god , maar later op is die Son-god homself as Sol Invictus, die onoorwinlike son-god.

10. geheilig

Nog 'n woord wat die Hebreuse qodesh en die Griekse hagios vertaal, is die woord "geheilig", wat, volgens die woordeboeke, is afkomstig van die Latynse Sanctus. Volgens Pauly-Wissowa, Realencyclopaedie, onder "Sanctus", die primêre betekenis en oorsprong is onseker. Maar hierdie artikel verwys na 'n bron te noem Santus as 'n god met die naam van deus Sanctus, en sê ook dat Sanctus dikwels gebruik as 'n bynaam of van van gode (Sien ook toegang daardie selfde boek se: "Sancus"). Augustinus in sy stad van God, ¹²¹ aan ons openbaar dat die Sabine hoof godheid, Sancus, genoem deur 'n paar: Sanctus. In die Realencyclopaedie, onder "Sancus", lees ons van 'n standbeeld van Sancus, verteenwoordig 'n argaïese tipe Apollo, die groot son-god van die Grieke. Aan die einde van die artikel is dit bepaal dat, oorspronklik, Semo Sancus was Jupiter self. Nog 'n verwante vorm Sancius is ook geïdentifiseer as Jupiter.

Alhoewel ons minder getuies hier as in die saak teen die woorde "heilig", "heilige" en "heilig", het ons nog genoeg bewyse dat "Sancus" was die naam van 'n heidense god, selfs geïdentifiseer met Jupiter en Apollo. Nog 'n "bose gruwel", in die vorm van die woorde "geheilig" en "heiligheid", het saamgesmelt met die suiwer Messiaanse Geloof, en ons moet dit uit te skakel.

11. DIE VIS SIMBOOL

Daar was 'n omwenteling teen iconalotry (beeld aanbid) in die 8ste - 9de eeu, en weer deur die Puriteine in die 16de - 17de eeu. Hierdie sonde het weer ingesluit en diegene wat lief is vir YAHUSHUA en sy pa is weer uitroep teen hierdie sonde wat minder voor die hand liggend geword as gevolg van die verduidelikings wat in 'n poging om hierdie praktyk te regverdig. Kom ons ondersoek die simbool van die vis so algemeen vertoon op die rug van motors.

Hierdie simbool word gebruik omdat Christene word vertel dat dit is omdat ons is geroep om te wees "vissers van mense". Dit is egter 'n ander gewilde verduideliking: Dit verteenwoordig ons Messias, as gevolg van poging Augustinus se aan die aanneming van 'n ander element van heidense aanbidding van die Kerk sinkretisme regverdig, "Christianising" heidense praktyke, embleme en selfs heidense gode. Heidendom is gemeng met die Messiaanse Geloof. Op Hislop beweer dat ons Messias "begin ICHTHYS algemeen genoem te word vir ICHTHUSI, dit is 'die Vis", klaarblyklik om hom te identifiseer met Dagon. "122 Dagon was die Fish-god. Augustinus, die gevierde kerkvader, eerder kinderagtig, het sy rede om dit te doen, "As jy die eerste letters van die vyf Griekse woorde, wat is Iesous Chreistos Theou Uios Soter, Jesus Christus, die Seun van God die Verlosser kombineer, maak hulle die woord Ichthus, wat beteken dat die vis, en die mistieke betekenis van hierdie naamwoord is Christus, want hy mag bestaan in die lewe, dit is, sonder sonde, in die afgrond van ons sterflike lewe, soos in die dieptes van die see. "123 gehad het, maar Tertullianus was selfs meer eerlik in sy lasterlike identifisering van ons Messias met 'n vis, deur hom roep, "ons Fish". Tertullianus het geskryf: "Maar ons, vissies, gebore in water volgens ons Fish (Ichthus), Jesus Christus." 124 Waarom was hierdie kerkvaders so gretig om YAHUSHUA te identifiseer met 'n vis? In *The Two Babylons*, bl. 252 en 270, lees ons, "wat Ichthus, of die vis, was een van die name van Bacchus." Bacchus was net op die naam vir Tammuz, 125 die Sun-god. die aanbidding of verering van die vis-embleem is duidelik en uitdruklik verbied in Deut. 4: 15-19; en selfs meer so as die verborge waarheid van die 3de en 4de eeu 'afgods sinkretisme met die Fish-god (die identifisering van ons Messias met die Fish-god), is aan ons geopenbaar. Yahuweh sal nie enige pogings te aanvaar om dit te regverdig, ten spyte van verklarings (totaal in stryd met die Skrif) van hoe die heidense gode was "gekersten".

Verder is die vis, as 'n paar visse, is deel van die Chaldeër (Babiloniese) zodiac, as een van die tekens van astrale aanbidding met die Sun in die middel van die dierierem. Dit dus deel uitgemaak van, en was 'n teken van, Sun-worship.126 Ook Hippolyt van Rome sê vir ons dat die Brahmane (party van Indiërs, van wie sommige heidense afgods aanbidding ontstaan) beskou die son te wees as 'n fish.127 verdere, die seun o die Siriese godin Atargatis was bekend as Ichthus too.128 Nog Vis-god was die Babiloniese EA, wat bekend geword het onder die Grieke as Oannes, soortgelyk aan die Fish-god van die Filistyne, Dagon, half mens en half fish.129 Ons lees ook die volgende bevindinge van geleerdes, "die vis word ook geassosieer met die son ... die god van die son ... as 'n vis", 130 ook met 'n Egiptiese falliese simbool, 131 sowel as 'n teken van vrugbaarheid, of die vroulike generatiewe orrel, of vroulike goddesses.131

Die Hoer Vrou, verborge Babilon van Openbaring 17, het die bewoners van die aarde dronk van die wyn van haar hoerery 17 gemaak, ds: 2, wat die bewoners van die aarde te drink uit die goue beker in haar hand "vol gruwels en die onreinheid van haar hoerery "Op 17: 4.. (In vers 5 lees ons dat sy die moeder van die hoere.) Dit beteken geestelike hoerery met afgode praktyke. Maar beteken dit hoerery nie te sluit in die sensuele deel van afgods aanbidding? Is die hele wêreld nie besig met sensualiteit, asook die feestelike rituele van Bacchus? Die vis embleem kan onskuldige oorsprong lyk. Lees gerus ons Magtige se duidelike waarskuwing oor "n afbeelding van enige vis" in Deut. 04:18.

12. GLORIE

Nie minder nie as 25 Hebreuse woorde gelewer deur *Doxa* in die Septuagint, die Griekse vertaling van die Hebreuse Ou Testament. Van hierdie 25 woorde, 7 is meer algemeen, waarvan die belangrikste *kabad*. Hierdie Griekse woord *Doxa* van die Griekse vertaling van die Ou Testament, en die *Doxa* van die Nuwe Testament, word gewoonlik gelewer "heerlikheid" in die Engelse weergawes, 'n vertaling van die Latynse *Gloria*. As ons eers kyk na die Ou Testament vind ons dat *kabad* het gewoonlik gelewer "eer" wanneer dit toegepas word om die mens, maar gelewer "heerlikheid" wanneer dit toegepas word aan ons Hemelse Vader. Hoekom was hulle so gretig om die woord "heerlikheid" van toepassing op ons Magtige? Wat is die betekenis van die woord "heerlikheid"? Funk & Wagnalls, *New Standard woordeboek van die Engelse taal*, onder "heerlikheid", gee die godsdienstige simboliese betekenis, "In godsdienstige simboliek, die volledige voorstelling van 'n uitstraling van lig van die persoon van 'n geheiligde wese wat bestaan uit die ouskyn en die nimbus ; "en verder:" Die kwaliteit van die stralende of skyn; helderheid helderheid; glans; soos met die heerlikheid van die son, "en verder:" 'n SUNBURST; enige ring van lig; 'n stralekrans. "John Ogilvie *Die Omvattende Engels woordeboek*, onder "heerlikheid", verduidelik dit so:" prag, soos die son. "Soortgelyke stellings gemaak deur *die Oxford English Dictionary* en *Webster's New International Dictionary*. Laasgenoemde state, "heerlikheid is die algemene term vir die aureola en die nimbus" -aureola synde die halo of ring rondom die son, en nimbus synde die son-skyf.

Dit beteken, asook die woord self, sou aanvaarbaar wees as die algemeen gebruik Hebreuse woorde van die Ou Testament, en die Griekse woord *Doxa*, het dieselfde betekenis van son-glans of sirkels van lig het. Maar ons het nie enige spoor van die son glans of uitstraling van lig vind in enige van hierdie Hebreuse woorde, en ook nie in die Griekse *Doxa*. Sodra meer ons wakker gemaak om die feit van die aanvaarding van sonaanbidding in die Kerk, die samesmelting van sonaanbidding en die Messiaanse Geloof. In die woordeboeke, ensiklopedieë en kerklike boeke, vind ons baie illustrasies van ons Verlosser, die Virgin, en die heiliges, omring met stralende sirkels of uitstralings van die lig rondom hulle.

Wat is die betekenis dan van die Skriftuurlike Hebreuse woorde? *Kabad* beteken eer, waardigheid of aansien in die figuurlike sin, sowel as gewig, in sy letterlike sin. *Pa'ar* beteken reputasie. *Halal* beteken praiseworthiness of lof. *Adar* en *Hadar* beteken groot te maak. *Tipharah* beteken reputasie. *Shavak* beteken om agting. Die Griekse woord *Doxa* beteken eenvoudig mening skatting, agting, aansien of waardigheid, kom van die werkwoord *dokeo*, wat beteken "om te lyk".

So, die kerklike simboliese betekenis van die woord "heerlikheid", is dat van glans of uitstraling van lig vanaf die son, is geheel en al un-Skriftuurlike. Dit is sterk bewyse van solarisation van ons Messias en Sy Vader van die Kerk. Die Kerk geïdentifiseer Elohim met die son god, wat die heersende god van die Romeinse keisers, die Romeinse hoofstad en sy ryk was. Maar nie net die konsep van "eer" spruit uit sonaanbidding, maar ons 'n bewys van "eer" te vind ook (*Gloria*) as 'n Romeinse godin, in die vorm van 'n ikoon verpersoonlik deur 'n vrou, die boonste ontdek nadat hulle deel van haar liggaam byna naak, met 'n sirkel waarop die zodiac tekens. Pauly-Wissowa definieer ook *Gloria* as 'n verpersoonliking van roem, word die woord baie dikwels gevind word op die munte van Konstantyn en sy opvolgers. Behalwe die gereelde voorkoms van die woord *Gloria* op die munt is die beeld van hierdie godin verskyn op twee munte, een van Constantius II en een van Konstantyn II.

Ons moet dus elimineer die woord "heerlikheid" van ons godsdienstige woordeskat om drie redes:

1) Ons is beveel in Eks. 23:13 tot "maak geen melding gemaak van die name van ander helde nie toelaat dat dit gehoor word uit jou mond" -especially in ons aanbidding, die toepassing van hierdie name aan die Een wat ons liefhet en Sy Seun.

2) Die konsep van die woord "heerlikheid" in godsdienstige simboliek, soos ons in Funk & Wagnalls woordeboek gelees het, is dié van die uitstraling of glans van die lig, soos van die son. Dit is 'n bewys van die solarisation van ons geliefde Verlosser, hom te identifiseer, asook sy Vader, met die Son-god.

3) Die Hebreuse woorde, sowel as Griekse woord *Doxa*, nie die betekenis van die son glans of sonlig te voer nie. Daarom sal die woord "heerlikheid" is 'n verkeerde vertolking van die woorde.

Wat moet ons dan gebruik in plaas van die woord "heerlikheid"? Net wat die Hebreuse woorde en die Griekse woord beteken: "agting", of "hoë agting" of "reputasie". Hierdie woorde dra die betekenis van die

Skrif woorde en nie spruit uit die name van gode so ver soos ons dit ken, en moet gebruik word waar ons weergawes het "heerlikheid".

13. GODDELIKE, Godheid, godheid

Die Hebreuse woord "Die Magtige" (asook "el" en "Eloah"), is vertaal theos in Grieks, soortgelyk aan die verband Dios in Grieks, deus in Latyns, wat verband hou met die soortgelyke dius en Divus in Latyns. 134 die Latynse sterf (dag) sy oorsprong ook uit dieselfde woord, naamlik Dieu of sy verwante deieu en diuos. 134 om hierdie Verwante is die Griekse Dieus of Zeus, die Duitse Ziu, die Romeinse Diovis of Jovis, en die Romeinse gelyke van Zeus, naamlik Jupiter, gevorm uit Dies-piter. 135 meeste taalkundiges spoor hierdie woorde terug na die Vediese Deva, wat ooreenstem om die Latynse deus, wat beteken "helder", en die Indo-Europese Djeus, ook beteken "helder" of "blink". En dit Djeus het aanleiding gegee tot die Ou Indiese Dyaus en Griekse Zeus. 136 Dr. AB Cook, Zeus - 'n studie in antieke godsdiens, vol. II, p. 276, vertel dat Hellenic name wat afgelei van Zeus, bv Diodoros, Diogenes, Diomedes, het vir hul element Dio- en ander het Deo-of DEOS. Jacob Grimm, Teutoniese mitologie, vertaal deur J. Stallybrass, hoofstuk IX, spore al hierdie woorde terug na "die wortel div, wat, terwyl ons in staat stel om 'n voller formule div, Tiv, Zio lewer die betekenis 'n helder skynsel, lug, dag, God. Van Sanskrit woorde, dyaus staan die naaste aan die Griekse en Duitse gode se name Zeus, Tius. "Alexander Hislop, The Two Babylons, bl. 16, het betrekking, "Deva ... is afgelei van die Sanskrit Div, 'skyn' ... wanneer sonaanbidding is ingeplante op die Patriargale geloof, die sigbare prag van die vergoddelik uitblinker kan voorgestel word deur die naam." In dieselfde boek, pp. 323 en 20 lees ons dat Demeter, die Groot moeder, is Deo uitgeroep Sophocles, en sy was die moeder van Bacchus. Bacchus, die Son-god, is ook geïdentifiseer met Attes, die seun van Cybele, en Attes is ook bekend as Deoius. Op p. 95 lees ons ook dat die maangod was bekend as Deus Lunus. Die vroulike maangodin is ook bekend as Diana. 137

Met die wortel div of Deva of Diu al betekenis "helder", of om "skyn", is dit maklik om affiniteit die heidennasies 'vir verstaan, en aanbidding van die son, die helder lug, die Sky-god - die god wat bring die dag van daglig. Hierdie wortels is steeds in die Engelse woorde "goddelike", goddelikheid "en god" - al wat uit die helder lug-god of Sun-god. Maak dit saak? Ja, as die ou stamme hulle helde genoem: Deva, Dyaus, of iets soortgelyks, teruggevoer word na die Sky-god, of Sun-god, moet ons uit te skakel uit ons woordeskat die woorde "goddelike" en "god", wat ons het verkeerdelik geleer om aansoek te doen om die Een wat ons liefhet en Sy Seun. Hy het ons bevel, "maak geen melding van die naam van ander gode, nie toelaat dat dit gehoor word uit jou mond," Eks. 23:13. In die tweede plek, die woord "Die Magtige" beteken: gewelddenaar, net soos "Die Magtige" beteken Magtige, en dit het niks te doen met 'n "skyn" of "helderheid" of "daglig" of "dag" of "lug". Derdens moet ons versigtig wees om nie te laat inval van die ware aanbidding, naamlik die aanbidding van Yahuweh en Sy Seun. Ons moet in die ewige verbond met die wet van Yahuweh in ons harte geskryf en geskryf in ons gedagtes, Heb. 08:10 en 10:16. Indien nie, sal dieselfde noodlot ons erfenis wees, want ons is gewaarsku, "dan is die Magtige het en hulle oorgegee om die leer van die hemel aanbid," Hand 7:42.

En die woord Theos? Donaldson in sy nuwe Cratylus wys daarop dat "Do" dikwels uitgespreek as "Dh" in Grieks, dus Theos en Dheos kan dieselfde wees, al is dit net in uitspraak. Verdere, BC Dietrich, The Origin of Grieks Geloof, p. 288, aan ons openbaar 'n paar gode, Theos en Thea. Dit bewys dat Theos is nie net 'n titel nie, maar ook die naam van 'n Griekse afgod. Die oorsprong van die woord (of naam) Theos betwis, maar Prof. F. Max Muller voel baie sterk daarvoor dat "Theos deel van dieselfde groep van woorde 'n Zeus, Dios, Dione, ... Sanskrit Dyaus, Deva, Latyns-Jupiter moet bly, Diovis, Jovis, Diana, Deus, Litaus diva, Ou Nederlandse tivar ... die Griekse Theos, indien nie afgelei van die wortel div, het

geen ander wortel gevind nog waaruit dit kon gewees het afgelei, ten einde verantwoording vir sy betekenis, sowel as sy vorm. "138

Alhoewel die woord Theos is weliswaar meestal gebruik as 'n titel, is dit gebruik as 'n naam, en daarom durf ons nie noem ons die magtige onder die naam van 'n heidense geweldenaar, Eks. 23:13. Maar selfs as 'n titel, die woord theos is nie aanvaarbaar, selfs al is dit nie verskyn in die Griekse Nuwe Testament. Daar is baie geleerdes wat daarvan oortuig is dat die meeste van die Nuwe Testament oorspronklik in Hebreeus of Aramees geskryf is, en dat die Griekse Nuwe Testament is slegs 'n vertaling van die Hebreeuse / Aramese oorspronklike. Ander geleerdes het minder radikale en het voorgestel dat, indien die Nuwe Testament oorspronklik in Grieks geskryf is, ons oudste manuskripte bevat substitusies in sy herskryf vorm, as gevolg van die bewyse dat die Tetragrammaton is gebruik in die oorspronklike Nuwe Testament, maar het sedertdien vervang in die oudste bestaande manuskripte. Die Tetragrammaton is vervang in tekste van die Nuwe Testament wat aangehaal uit die Ou Testament. Soms is dit vervang deur Kurios, soos Matt. 21: 9 (aangehaal uit Ps 118: 26), of vervang deur Theos, soos Matt. 4: 4 (aangehaal uit Deut 8: 3.). Maar vir die grootste deel, Theos word in die Nuwe Testament as 'n vertaling van die Hebreeuse Die Magtige (of el of Eloah), soos Heb. 1: 9 (aangehaal uit Ps 45: 7).. Die woord theos moet nie gebruik word nie, want in baie gevalle hierdie woord as 'n titel is gebruik as 'n plaasvervanger vir die Naam van Yahuweh, en dit word uitdruklik verbied in Deut. 4: 2 en Deut. 12: 4. In die tweede plek, die woord Die Magtige beteken: word Magtige, terwyl Theos waarskynlik afgelei van die wortel div (sien hierbo), wat beteken: om te skyn. Dertens, het die woord theos gebruik as 'n belangrike middel van die samesmelting van Zeus-aanbidding met die Messiaanse aanbidding. Dr. AB Cook in sy monumentale navorsing oor Zeus - 'n studie in antieke godsdienste, vol. Ek, p. 233 kommentaar oor hoe "die nasies swanger HERE (soos Cook genoem hom) as Zeus." Zeus is ook bekend as Theos, byvoorbeeld, en Zeus Hypsistos is ook bekend as Theos Hypsistos (pp. 882, 883, 884, 886, 969).

Met die Joodse tradisie van die wegsteek se Naam Yahuweh en die Grieke roep al helde theoi (meervoud van theos), die assimilasië en samesmelting van die twee helde is makliker gemaak - veral as hulle albei geïdentifiseer kan word as "die Groot Sky -deity ", of albei kan geïdentifiseer word as die son Ons het reeds gesien hoe die Patriarge van Alexandrië en Rome begin roep YAHUSHUA "Die Son van Geregtheid", selfs "die ware Son". Teen daardie tyd al die gode van die Middellandse See-lande is geïdentifiseer met die Sun -Apollo, Hercules, Adonis, Mithras, Dionysus, Serapis, Osiris, Horus, Jupiter, Zeus, Hades, Helios, Sol, Oannes, Hermes, Bacchus, Attis, Orpheus, kuikendief, Amen, Amen-Ra ens

Dr. AB Cook se waarneming oor hoe "die nasies swanger HERE as Zeus" - is presies wat ons Messias voorspel van in Matt. 24:15, "die gruwel van die verwoesting ... staan in die geskeide Place", dit wil sê die kommentators dit eens dat hierdie gruwel van die verwoesting is Zeus, hoofsaaklik as gevolg van die Frank bewyse gevind in 2 Makkabeërs 6: 2. Waarom is die Messias se profesie gegee vir die eindtyd, veral? Omdat hierdie skokkende ontnugtering en besef het voorspel 'n openbaring in die eindtyd wees. Ons sal kom om weer tis. Dit is alom bekend dat op 'n stadium die Grieke het probeer om al die afgode te identifiseer met Zeus. Dit is ook bekend dat vir 'n lang tyd, was hulle die name van hul afgode te vermy deur net hulle roeping deur die titel, of generiese naam, theos. In LH Gray se mitologie van alle rasse, vol. 1, p. 312 lees ons, "Net 'n paar plekke, veral in Crete, beteken enige vorm van die naam van Zeus oorleef, maar die God nog leef onder die titel Theos (" God "), 'n titel so gerieflik dubbelsinnige dat die Christen kan gebruik dit sonder kettery en terselfdertyd vierkante perfek met die antieke heidense geloof. "Wat 'n duidelike getuienis van godsdienstige sinkretisme! Ons Magtige, of Sy Seun, genoem Theos, en so is Zeus genoem Theos. Wat maak dit saak? Net dit: die woorde Theos en Zeus is afgelei van die Sky-godheid of die Son-god, en dus onaanvaarbaar om ons Magtige. Enige vorm van sonaanbidding, of enige afleiding sonaanbidding wat in rein aanbidding aangeneem het, het deur Hom aangewys om 'n "bose gruwel" wees, Eseg. 8: 9. Afgesien van verklaring Prof. F. Max Muller se oor die oorsprong van die woord "Zeus" (sien hierbo), lees ons ook wetenskaplike gevolgtrekking Dr. AB Cook se "Die hoogste god

van die ou Grieke, tydens hul historiese tydperk ten minste, was Zeus. Sy naam, betrekking het op 'n wortel wat beteken 'om te skyn "gelewer kan word' die Bright Een. En omdat 'n hele reeks van verwante woorde in die verskillende tale van die Indo-Europese familie word gebruik om 'n dag "of" lug "dui, kan dit veilig afgelei word dat Zeus" die Bright Een 'genoem as die god van die . blink of dag-lig lug "139 Dr. Cook sê dan in 'n voetnota op dieselfde bladsy," die Griekse Zeus en die Ou Indiese Dyaus verteenwoordig 'n Indo-Europese Dieu-s van die wortel di: sterf: deia, ' om te skyn. "Later, as ons reeds voorheen genoem, Zeus het meer direk geïdentifiseer met die Son Osiris, die Son-diety van Egipte, is later geïdentifiseer met Serapis, die Son-god in Alexandria. Helios, natuurlik, was die Son-god van die Grieke. Zeus is geïdentifiseer met almal van hulle, en die frase "Zeus Helios Groot Serapis" is goed bekend aan 'n uiters algemene formule in die 2de en 3de eeue CE 140 wees

So, Zeus, wie se naam is afgelei van "skyn", "die Bright Een", is die een wat in die afsonderlike Place, die Tempel, die koninkryk van Yahuweh aangegaan het. Die Son-god van die heidense nasies het oorgeneem - die gruwels van die verwoesting! Jy kan vir my sê: Ons weet nie aanbid Zeus. Ons antwoord is: Al hierdie komponente, gewoontes, "hows", en name, wat almal afgelei van sonaanbidding - in wie se eer was dit oorspronklik ingestel? f dit oorspronklik gebruik is in die verering van die son, kan hul voortgesette gebruik word geregverdig? Ons Hemelse Vader het dit genoem "growwe gruwels". Enige poging om hul aanvaarding te regverdig deur die apologetical "kerstening" wat gedoen is deur die kerk, kan slegs weêrlê in die lig van die Woord. "Kerstening" van heidense praktyke uitdruklik verbied in Deut. 12: 30-32, Deut. 12: 1-3, Jer. 10: 2, ens Selfs meer so, die "Christianisation" van afgodsbeelde is afstootlik in die oë van Yahuweh. Baie geleerdes het daarop gewys die ooreenkoms tussen Zeus-aanbidding en Serapis-aanbidding, as beide is geïdentifiseer met die Sun-god. Maar meer nog, die Serapis standbeelde meeste lyk soos dié van Zeus.¹⁴¹ Serapis, die Son-idoel van Alexandrië - dieselfde stad waar Clement en Origenes was leiers van die "eerste teologiese kweekskool" - is opgeneem om alle ander Sun-deities.¹⁴¹ die Christelike apologet Minucius Felix, skryf in die 2de of 3de eeu, kommentaar dat hierdie Egiptiese (Aleksandrynse) kultus van Serapis is heeltemal deur die Romans.¹⁴² "Zeus Helios Groot Serapis" aangeneem was die uiters algemene formula.¹⁴⁰ Nie net het die standbeelde van Zeus en Serapis lyk mekaar, maar ons, soos ander, ¹⁴³ is bekommerd oor die treffende ooreenkoms tussen dié standbeelde en dié van die beelde van ons Messias wat gemaak is deur die kerk! Die wet verbied om beelde van ons Vader of van sy Seun te maak, 'n beeld van Zeus of van Serapis laat staan 'n beroep deur die naam van YAHUSHUA. Hy het ons gewaarsku in Matt. 24:15 oor die eindtydse openbaring, of eindtyd besef en ontugtering, van die "gruwel van die verwoesting" staan in die tempel. Paulus ook waarsku ons hiervan in 2 Tess. 2: 3-4.

Verdere bewyse van die samesmelting van die aanbidding van YAHUSHUA met dié van Serapis afkomstig van die historiese rekord van die Romeinse keiser Hadrianus wat Serapis asook Christus aanbid wanneer hy Alexandria.¹⁴⁴ Maar, nog erger, wanneer 'n Christelike kerk opgerig op die besoek terrein van die Serapeum (tempel van Serapis), Jerome sou uitroep, "die Egiptiese Serapis geword Christen!" ¹⁴⁵ Dit was die gees van sinkretisme, te identifiseer heidense afgode met YAHUSHUA.

Ons is jammer dat ons moes die woord "god" te gebruik in hierdie artikel ter wille van die maak van die boodskap duidelik. Maar dit moet ook verwyder word uit die woordeskat van die opregte gelowige. In plaas van "god", "goddelikheid", of "God", moet ons die Skrif "Die Magtige" of "held" of "magtige" gebruik. Laasgenoemde woord, wat in 'n adjektief, kan ook gebruik word as 'n selfstandige naamwoord. In plaas van "goddelike", moet ons sê "as van die magtige", of "as van die Magtige", of "Mighty - soos".

Die Jode het 'n bygeloof, volgens hulle Babiloniese ballingskap, sodat aan die naam van Yahuweh moet vermy word, behalwe vir sekere geleenthede in die Tempel in Jerusalem. Dit is gedoen in die vrees van ontheiliging van die Naam, en om die gebruik van die Naam deur ander te vermy. Dit het gelei tot die idee dat die naam is "onuitspreeklike". Dit was egter 'n heidense lering. Ons lees N Legge, voorlopers en Teenstanders van die Christendom, p. 37, "Die ineffability van goddelike name was 'n ou idee in Egipte, veral in die Osirian godsdiens ... Die naam van Marduk (Sun-afgod) van Babilon is op dieselfde manier onuitspreeklike in 'n inskripsie van Neri verklaar ... Die Naam van die HERE geword onuitspreeklike direk ná Alexander. Sien Halevy, Revue des Etudes juives, t. IX (1884), bl. 172. In elke geval, lyk die magiese idee dat die God dalk verplig word deur woord van sy geheime naam te wees by die wortel van die praktyk. "Ons glo egter dat hierdie omhulsel van die Naam van Yahuweh, vervang dit met 'n titel, was die werk van "die magtige van hierdie wêreld" (2 Kor. 4: 4), ten einde die bekendstelling van die name van baie 'n nasionale heidense afgod van die nasies, om wat die evangelie is wat na gebring fasiliteer. In die tweede plek, deur te bel al die gode van die nasies slegs deur 'n titel, dit was baie maklik om hulle almal te verwerk, te identifiseer almal met die een Godheid, wat ook al jy wil om dit te identifiseer. Dit is presies wat gebeur het. Met die solarisation van al die gode, is die Son-god beskou as die een agter hulle almal net met verskillende name. Wanneer die Messiaanse Geloof geproklameer, gebeur dieselfde ding. Maximus van Madaura geskryf in ongeveer 390 CE, "Daar is net een God, die enigste en hoogste, sonder begin of ouerskap, wie se energie, versprei deur die wêreld, roep ons onder verskillende name, want ons het geen kennis van sy regte naam." 146 dit is in direkte teenstelling met wat Yahuweh ons beveel in Eks. 20: 3 en Eks. 23:13, en wat Paulus probeer om reg te stel in Handeling 17:23.

Nog 'n punt moet ons aandag. Geleerdes getuig hul bevindinge dat baie van die Griekse gode, of hul name, het sy oorsprong in Egipte. Ander afgode, of hulle name is teruggevoer word na hul Vediese of Sanskrit wortels. In ons studie van die Indo-Europese tale, spoor ons baie woorde, name, asook name afgode, met baie van die Europese tale. Een daarvan is verbaas om te let hoe sommige van hulle net kom in die suidelike lande en eers weer in die Nordiese lande. Dit sal ons help in ons soeke na die oorsprong van Herr, die Duitse woord vir "Here" - albei van hulle om die plaasvervanger vir die Naam, Yahuweh, in ons weergawes. Dit vervang het geen Skriftuurlike grond. Intendeel, dit is direk in teenstelling met ons opdrag Die Magtige se Deut. 4: 2 en Deut. 12: 3c en 4, maar doen gelees laasgenoemde in die KJV of RSV. Die skrywer van Spreuke in Spr. 30: 4 uitdagings en ons vra of ons weet Naam van die Vader en die Seun se Naam. Hy volg dan op in verse 5-6 deur tereg wys ons nie te verwyder uit nie toe te voeg tot die Woord, asof hy wil sê: Dit is die rede waarom die Naam van die Vader en die Naam van die Seun is weggesteek!

Duitse woordeboeke vertel ons dat die oorsprong van die woord Herr is onseker. Die oomblik as ons hierdie opmerking ons gewaarsku lees: Het die Prins van die duisternis van hierdie wêreld is sy werk van die duisternis weer wegkruip? Kan hierdie woord of naam teruggevoer word na Sun-aanbidning? Inderdaad, dit is wat ons vind, en ons het 'n paar getuies. Die Latynse en Griekse name vir 'n sekere Egiptiese Sun-Sun-god is Horus, Horos. Maar in die Egiptiese taal sy naam geskryf Hr en uitgespreek: Haar, 147 of Heru - die antieke Sky-god of Sun-god van Egipte. Beweeg, Van Fetish om God in Antieke Egipte, p.6, stel dit duidelik: "die son as 'n God het haar geroep op 'n baie vroeë tydperk." Ander Sun-gode was om te volg, met die naam van haar as die eerste deel van hulle name: Hercules, die bekende Sun-god, Hermes, die Griekse naam vir Mercurius en in wie se naam 'n sterk geloof gevestig geraak in Alexandrië en Egipte net voor die Christendom gekom. name Sommige Duitse gode "ook begin met haar, naamlik Hermod en moontlik Hermann ook. Onder die Germane die name van 'n godheid Daar of Heru.148 Thorr, die harde donderslag-god vind ons, is ook hergot genoem, 149 en weer Herre Got.150 Dieselfde skrywer, Jacob Grimm, miskien die grootste geleerde van Germaanse tale, asook van Germaanse mitologie, kommentaar op 'n inskripsie "der Herre 'lyk die son beteken." 151 dit duidelik word vir almal wat hierdie woord later gebruik is as 'n titel en "hier is gesê van heidense gode, engele, keisers.

"152 Ander getuigenis met betrekking tot haar of Har oorsprong as 'n naam, is gevind waar die Duitse godheid Odinn is Har genoem, 153 sowel as Har of Herjan.154 Ander geleerdes trek die oorsprong terug na die Sanskrit Reageer (hemel), en die Zendic Hvar, wat is die Sun.155 Har beteken ook "helder", 156 en Herman-sul is 'n son-deity.156

Maar weereens, Zeus, die groot Sky-god, wat later geïdentifiseer as die son-god, betrokke was. Zeus was bekend as Herros in die Eolische dialek, 157 of as Heros.158 Die vroulike van hierdie woord is hier, ook bekend as Hera. Sy was die koningin van die hemel en die suster asook vrou van Zeus, en bekend as Juno in Rome.

Of dit nou die manlike haar, Herr, Herros, Heros of Heru - dit alles ontstaan van Son of Sky-aanbidding. Net so, die vroulike hier of Hera afkomstig ook van Sky-aanbidding. Naam van ons Hemelse Vader se is vervang met 'n sogenaamde titel. maar hierdie titel spore terug na die naam van die son-god. Net so, YAHUSHUA is ook genoem Herr of Heer. Daarom het Hy ook geraak met die son-god.

Op hierdie stadium wil ons ook graag om te kyk na die Nederlandse Heere en die Afrikaans Hier. Dit is meervoude van Heer, al is dit net as 'n "meervoud heerlijkheid", maar hulle het ook terug na die Son-god van haar of Heru spoor. maar in sy meervoudsvorm die Afrikaanse Hier word uitgespel presies soos die koningin van naam Hemel se.

Hoewel dit algemeen geleer dat Herr, Heer en Hier is titels, die Indogermanische Etymologieses Wörterbuch of Julius Pokorny, op bl. 615 van die 1 volume, erken dat hierdie drie woorde waarskynlik ontstaan as "name van gode".

Wat sê die Skrif sal gebeur in die eindtyd?

* "Want Ek sal uit haar mond die naam van die Baäls en hulle sal by hul naam nie meer nie," Hosea 02:17. die naam Baäl het 'n titel later, maar die meeste kommentators en geleerdes openbaar sy oorsprong: die Son-god.

* "O Yahuweh ... die nasies kom na jou toe gekom van die eindes van die aarde en sê: Waarlik, ons vaders geërf het leuens, waardeloosheid en nuttelose dinge." Sal 'n man te maak Die Magtige vir homself, wat nie die magtige? Daarom, kyk, Ek sal hierdie keer sal hulle my hand en my mag; en hulle sal weet dat my Naam is Yahuweh, "Jer. 16: 19-21.

* "Daarom sal my volk ken My Naam," Jes. 52: 6.

* "Want dan sal Ek aan die volke rein lippe toebting, sodat hulle almal kan 'n beroep op die naam van Yahuweh," Zeph. 3: 9.

* "" Dit sal in dié dag ', sê Yahuweh van die leërskaare,' sal Ek die name van die afgode uitgeroei "Sag. 13: 2.

* "Hulle sal my Naam aanroep, en Ek sal hulle verhoor. Ek sal sê, "Dit is my volk; en elkeen sal sê: 'Yahuweh is my Die Magtige, "Sag. 13: 9.

* "En dit sal gebeur dat elkeen wat 'n beroep op die naam van Yahuweh sal gered word. Want op die berg Sion en in Jerusalem sal daar daar ontkoming wees soos Yahuweh het gesê, onder die vrygeraaktes die wat Yahuweh noem, "Joël 2:32.

* Eze "Want Ek sal My Vervreemd Naam bekend in die midde van my volk Israel te maak". 39: 7.

* "As ons die Naam van onse Die Magtige het vergeet, of ons hande uitgebrei het na 'n vreemde Die Magtige, sou nie die magtige uitgedroog dit uit?" Psalm 44: 20-21.

* "Oordek hulle aangesig met skande, dat hulle u Naam O Yahuweh kan soek ... sodat hulle kan weet dat U, wie se naam alleen is Yahuweh, is die Allerhoogste oor die hele aarde," Psalm 83: 16-18.

* Het ons Messias nie duidelik in Johannes 17: 26b dat Hy die naam van sy Vader aan ons bekend sal maak? Is ons Hom toe, wat werk in ons, om hierdie werk van restitusie te doen, van die herstel, of gee ons suiwer lippe, " 'n suiwer taal, dat hulle almal kan 'n beroep op die naam van Yahuweh"? Sef. 3: 9.

15. GAD - GOD, GUD

'N Profesie vir die eindtyd word in Jes. 65:11 waar ons Magtige waarsku van die afvalligheid van sy volk, "Maar julle wat Yahuweh verlaat ... wat 'n tafel dek vir Gad, en wie 'n drankoffer vir Meni verskaf." - Hersiene Gemagtigde weergawe. Alle kommentators dit eens dat Gad is 'n heidense god, en so is Meni. Gad word gewoonlik geïnterpreteer as die bekende Siriese of Kanaäniete god van "good luck" of "Fortune", en Meni die godheid van "Destiny". Dit Gad geskrywe is in die Hebreeuse as GD, maar die Massorettes daarna vokaal - wys dit, en voeg 'n "a", tot vyf ons "Gad". Maar vind ons ander verwysings in die Skrif om 'n soortgelyke godheid, indien nie dieselfde een, ook GD gespel in die Hebreeuse teks, maar hierdie keer vokaal - wys na "gawd" of "God", te lees in Jos 11:17, 12. : 7, 13: 5, waar ons vind: "Baäl-gawd" of "Baäl-God", na gelang van die vokaal - wys Masoretiese Hebreeuse teks. Dit Baäl - gawd of Baäl - God was natuurlik 'n plek is vernoem na hul diety.159

Die astroloë geïdentifiseer Gad met Jupiter, 159 die Sky-godheid of die Son-god. Ander bronne van navorsing ook getuig van "Gad" synde die Sun-god. Op Alexander Hislop skryf: "Daar is rede om te glo dat Gad verwys na die Songod ... Die naam Gad ... is van toepassing op Nimrod, wie se algemene karakter was dié van 'n Songod ... So dan, as Gad was die " Son goddelikheid ", is Meni baie natuurlik beskou word as 'Die Here maan." "160 Keil en Delitzsch, kommentare op die Ou Testament, kommentaar op Jes. 65:11: "Daar kan geen twyfel wees, dus, wat vir Gad, die God van geluk, ... is Baäl (Bel) as die god van geluk. ... Dit is die vergoddelik planeet Jupiter ... Gad is Jupiter ... Mene is Dea Luna ... Rosenmuller spore baie goed terug die Skriftuurlike lewering van hierdie Egiptiese siening, waarvolgens Gad is die songod, en Meni die maan godin as die krag van die noodlot . "161 Jes. 65:11 sê vir ons as dit Yahuweh se mense Hom verlaat en in die eindtyd gevind word bedien Gad, die Son-god van "good luck", en Meni, die Maan-god van "Destiny".

Soos hierbo uitgewys, hierdie Gad (GD met en "n" vokaal - wys) is waarskynlik dieselfde god soos ons lees van die boek Josua, GD met 'n vokaal-wys van "aw" of "O", Massorettes kan nie altyd staatgemaak op, maar ons kan staatmaak op die Hebreeuse Geskrifte voor die vokaal-wys is gedoen. Dit kan wees dat die GD van Jes. 65:11 is dieselfde as die "gawd" of "God" van die boek Josua. Maar, laat ons probeer om nie 'n feit te vestig op 'n aanname. Laat ons eerder te doen 'n bietjie navorsing op die woord "God".

Die woord van God (of God), soos die Griekse Theos (of theos) word gebruik in ons weergawes as 'n titel, 'n generiese naam, gewoonlik. Dit kom neer die Hebreeuse Die Magtige (of die magtige), El (of el), en Eloah. Maar in 'n hele paar plekke dit gebruik word as 'n naam wanneer dit gebruik word as 'n plaasvervanger vir die Tetragrammaton, die naam van ons vader, bv Mattheus 4: 4 ens As die woord is God dan gebruik word as 'n plaasvervanger vir die Naam dit moet aanvaar word dat die woord van God weer het 'n naam. Hoe en wanneer het hierdie titel of naam geword aangeneem in ons moderne tale?

Encyclopaedia Britannica, 11de uitgawe, sê: "God - die algemene Duitse woord vir 'n persoonlike voorwerp van aanbidding ... toegepas op al die bomenslike wesens van die nasies mitologieë. Die woord "God" op die omskakeling van die Duitse rasse tot die Christendom aangeneem is as die naam van die een Opperwese "Webster se twintigste eeu woordeboek, onverkorte, 1 uitgawe, sê:" Die woord is aan Duitse tale algemene ... Dit was toegepas op heiden gode en later, toe die Duitse bevolking is tot bekering gekom het, is die woord verhef tot die Christelike sin. "James Hastings, Encyclopaedia van godsdiens en etiek, vol. 6, p. 302 keer gelees, "Na die sukses van die Germane tot die Christendom die woord kom ook tot die Christelike Godheid ... Die etimologie en sy oorspronklike betekenis is onduidelik toegepas, en is baie gedebatteer." JGR Forlong, Ensiklopedie van Godsdienste, op " God ", sê:" Dit is merkwaardig dat filologen is nie in staat om die oorsprong van hierdie bekende Duitse woord besluit. "weereens, ons is sterk verdagte van die heersers van die duisternis of die prins van die duisternis, wat daarin geslaag om weer in die steek nog 'n werk van die duisternis. Daar is baie verwarring in die Europese tale tussen die woorde Gud (goeie) en God. Die Skandinawiese tale, soos die ou Angel-Saksiese, genoem God gud en geroep gud (goeie) God. Oproep goeie God en God gud is erg genoeg om ons te verwar. Erger nog is dat die Ou Nether beland tale beskou God as 'n afgod en gud as die korrekte godheid! Jacob Grimm recorded¹⁶² dit vir ons, sowel as Julius Pokorny en Jan de Vries.¹⁶³ Dit teenstrydigheid van spelling verwar ons, soos dit die mense in daardie vroeë eeue wat nog heeltemal of gedeeltelik onkundig van die Ware Magtige en was moes verwar Sy naam. Jacob Grimm beweer dat dit gedoen is as gevolg van vrees, "So 'n vrees kan ontstaan as gevolg van twee oorsake: 'n heilige naam moet nie misbruik word, of 'n onheilige gevreesde naam, bv, wat van die duiwel, het om af te versag deur die wysiging van die vorm ", en dan gee examples.¹⁶² Ander wysiging sy vorm", en dan gee examples.¹⁶² Ander geleerdes het verduidelik dat die name van nasionale gode was óf verberg, of verander, ten einde te verhoed dat hulle vyande hande te kry van hierdie name - vyande wat dit kan gebruik as 'n magic woord teen hulle. Nog 'n rede vir hierdie verandering van spelling van name Idols was die ritueel van abrenuntiatio, dit wil sê 'n plegtige afstand van die name van die groot gode, wanneer 'n heidense geraak tot bekering gekom. Een van die drie groot afgode van die Duitse stamme is Saxnot genoem. Dit is goed gedokumenteer hoe hierdie naam is afstand gedoen en later op kom terug in 'n verbloemde vorm, Saxneat. Ons het gevind dat selfs daardie naam sommige Idols ¹⁷ verskillende maniere is gespel.

Ons het gevind dat 'n verdere bewys dat "Gott" of "God" was nie net 'n titel, maar as 'n naam ook onder die Duitse stamme. Simrock liedjies ontdek waarin "Gott" is gebruik as 'n beiname vir die godheid Odin.¹⁶⁴ In Duits, beiname beteken: van (of bynaam of benaming). Ons verder "Goda" gevind as 'n behoorlike naam van 'n idol.¹⁶⁵ Verder het dieselfde outeur vertel hoe Wodan, "die naam van die hoogste god", ook bekend as Wotan en Odan, is ook 'n beroep Godan.¹⁶⁶ Die Duitse manlike gode elke het sy vroulike metgesel of eweknie. So lees ons dat vroulike metgesel se godheid was Frau Gode.¹⁶⁷ Dit is algemeen bekend dat ons Woensdag is vernoem na Wodan of Wotan. In Westphalian vind ons vandag word Godenstag.¹⁶⁸ genoem

As die Duitse heidene genoem al hulle drekgode deur die generiese naam "Gott" of "God", sal ons voortgaan om die Een wat ons is lief vir met dieselfde generiese naam / titel / of noem? Hoekom het ons nie vertaal die titel Die Magtige (of El of Eloah) daarmee behoorlike betekenis: Magtige of Mighty? Ook in die plekke waar "God" is 'n plaasvervanger naam vir "Yahuweh", sal ons voortgaan om die toorn van die magtige nooi deur dit te doen? Hy het ons bevel gegee dat ons Sy Naam nie sou verwoes nie (Deut 12: 3c en 4, NV of RSV). Hy is erg verontwaardig te word oor diegene wat Sy Naam vergeet het deur Baäl (Jer. 23:27), om te onthou dat Baal was regtig die Sun-god. "Daarom sal my volk ken My Naam," Jes. 52: 6. "Stem Yahuweh se huil om die stad - wysheid sal jou naam," Yahuweh 6: 9. "Vir die Magtige sal Sion verlos ... en die liefhebbers van sy Naam sal daarin woon," Ps. 69: 35-36. Lees ook Jes. 56: 6-7. As ons Hom liefhet, sal ons liefhebbers van sy Naam. As ons is lief vir Sy Naam, sal ons nie vernietig nie (Deut 12: 3c en 4), sal ons dit nie vergeet nie (Jer 23:27.), Sal ons nie vervang dit met 'n titel, 'n generiese naam, of 'n naam , wat gebruik is vir 'n heidense god (Eks. 23:13). Ook, en nog meer van toepassing is op

die huidige studie, ons sal ophou vervang Sy Naam met Baäl (Jer 23:27 en Hos 2:16..) - Wat 'n groot son-god, ook bekend as Bel, wat die primêre godheid van was Babilon - of "Baal" is van toepassing op die naam van die son-god, of "Baal" het 'n titel. Ons moet ophou om te vervang sy Naam met enige iets wat betrekking het op 'n Sun-god, of selfs net 'n titel met 'n afgodiese oorsprong, ondanks pogings om die "veranderde betekenis van die woord" regverdig.

Daar is nie 'n enkele teks in die hele Skrif wat ons verbied om hom roep deur Sy Naam. Hulle roep Sy Naam gou terug in Gen. 12: 8 en 13: 4, en as "Abraham" weer in Gen. 21:33. Abraham het die plek in Moria "Yahuweh Yireh", Gen. 22:14. Isak het die Naam Yahuweh, genl 26:25. Jakob se naam gebruik, genl 28:16. Lea het dit gebruik, genl 29:33 en 35. Moses het die Naam van Yahuweh, Deut. 32: 3. David verklaar naam Yahuweh se Ps. 22:22, en so het ons Messias, Heb. 02:12, Johannes 17: 6 en 17:26. Ten slotte, YAHUSHUA belowe om dit weer te doen, Johannes 17: 26b, wat is dit wat nou gebeur!

16. HERE

Die Naam Yahuweh is vervang in ons vertalings van die Skrif met die titel "Here" 'n paar 6823 keer. Die kort vorm, HERE, het ook 48 keer vervang met "Here", en net op een plek is dit behou as: Yah, in Ps. 68: 4 (Jah, in die KJV). Verdere, waar ons lees: "God" in hoofletters, wat ook 'n plaasvervanger vir 'Yahuweh ". Hierdie titel "Here", is van toepassing op alle nasies gode, as die woord "God" nie gebruik word vir hulle. In die meeste gevalle is uitruilbaar "Here" en "God" gebruik word vir heidense gode. Byvoorbeeld, is Hare Krishna algemeen bekend as "Here", en deesdae hoor ons baie oor "Lord Maitreya". In 1 Kor. 8: 5 Paulus sê: "Daar is baie gode en baie here". So, wat dan doen ons aanbid? Sekerlik is daar net een wat ons moet aanbid, met sy Seun sit op sy regtersy. "Wat is sy Naam? En hoe is Sy Seun Naam, as jy weet?" - Spr. 30: 4. Hoekom hulle name is weggesteek van ons af?

Kom ons ondersoek hierdie mees algemene plaasvervanger vir die Naam Yahuweh, naamlik: "Here". Wat is die etimologie? Woordeboeke tel ons dat dit ontstaan het uit die Ou Engels hlaford, wat op sy beurt uit hlaf-weard = brood-oppasser het. Dit mag waar wees, maar jy het nie om jou verbeelding stretch om 'n verband tussen "Here" en hlaf-weard sien. Tog, selfs al is ons nie aanvaar nie, wil ek voorstel dat, in ooreenstemming met die gees van sinkretisme, dit wil sê die maak van jou god aan ander aanvaarbare, kan ons maklik sien hoe die dienaars van drie heidense gode met name soortgelyk aan "Here" , is geakkommodeer deur middel van kompromie. Hierdie drie heidense gode was Larth, Loride en Lordo. Die Kerk, wat ontwikkel nadat Konstantyn saamgesmelt die Messiaanse geloof met sonaanbidding, was entoesiasies om soveel volgelingen wen as hulle kon, selfs as dit beteken kompromie of assimilasië. Laat ons 'n bietjie navorsing op hierdie drie afgode te doen:

(A) LARTH: Daar was 'n Etruskiese huis god met die naam van Lar, wat te kenne gegee "Here", ook bekend as Larth, 169 wat later op baie gewild geword N Rome en het bekend geword as Lares (meervoud), want as afgodsbeelde wat hulle was gewoonlik in pare. Dit godheid is saam drie maande met Janus, Jupiter, Mars, Quirinus en Bellona.170 Die Griekse ekwivalent van hierdie naam was Heros, 171 wat 'n ander naam was vir Zeus, soos ons voorheen in hierdie artikel gesien het. 'N vroulike vorm is bekend as Lara, 172 wat die geliefde van Mercurius, die Son-god was. 'N Ander naam vir Zeus was Larissaeus, 173 wat ook 'n ander naam vir Apollo was. Zeus was ook bekend as Larasios¹⁷⁴ of Lariseus, 174 terwyl Larasios was ook 'n van van Helios.¹⁷⁴ Tipies van die sinkretisme en politeïsme van daardie dae, lees ons van keiser Alexander Severus (222-235 nC) wat "het beelde van Abraham, Christus en Alexander die Grote onder sy huisgesin Lares. "¹⁷⁵ Hierdie Lares is te vinde in die Ooste sowel, gesien in nisse in Hindoe houses.¹⁷⁶ wat egter die analogie tussen Larth (Lar) en Here? Eerstens, alle bronne saamstem, dat dit Lar of Larth beteken: Here. In die tweede plek is dit goed gedokumenteer dat "die" en

"d" feitlik uitruilbaar gebruik, wat wissel van nasie tot nasie. Derdens, in Ou Engels en Middel-Engels was dit algemeen om die "o" en "n" uitruilbaar te gebruik vind. In die Midde-Engels woordeboek, redakteur SM Kuhn, ons read¹⁷⁷ wat Here vroeër gespel varkvet; dat lor geword Here; dat lor is lar in Ou Engels gespel (wat beteken: die aksie of proses van onderrig of preek); dat Lore-fader ook gespel Larfaderr of Larefadir of larfadir (wat beteken: onderwyser); dat lorspel was lar-spel in Ou Engels (wat beteken: dit wat geleer word in godsdienste); en dat lor-theu was voorheen ook gespel lar-theow, lardewe, lardewen, lauerd, lordeau (wat beteken: onderwyser of 'n geestelike of teologiese onderwyser). So kan ons maklik sien die gemak van die identifisering van spek, Here, Larth, Lor, Lar, Lortheu, Lartheow, Lardewe met mekaar. Trouens, dit makliker is om die oorsprong van "Here" op te spoor volgens hierdie goed gedokumenteer bewyse, eerder as die algemeen gehou oortuiging dat dit ontstaan het uit hlaf-weard.

(B) LORIDE: Thor was die bekende Duitse oorlog-god. Hy was ook bekend as 'n son-diety.¹⁷⁸ Sy Van was Hlorridhi, ¹⁷⁹ of Loride, ¹⁸⁰ Laasgenoemde ook geneem om Thor se seun, wat 'n vrou gehad met die naam "Gloria" ^{0,180} Dit Loride kon maklik is gekontrakteer om die vorm "Here", of miskien is dit net kon gedien het om godsdienstige sinkretisme te vestig met Larth, en Lortheu, en Varkvet en Lordeau en Here.

(C) LORDO: Lordo¹⁸¹, of Lordon, was 'n ander god of DaiMon, die DaiMon van "Iodosis", die kromming van die ruggraat of liggaam, wat ook 'n sensuele meaning.¹⁸¹

As al hierdie bewyse oorweeg word, sodra kan oplos dat, afgesien van die verskillende name wat daartoe bygedra dat assimilasië of sinkretisme, die mees waarskynlike oorsprong van die woord "Here" lyk van Larth (Varkvet) en Lor-theu (lardewe te kom, lordeau, laured). Dus, hoewel die woord "Here" is nie so duidelik in verband met, of ontstaan uit, Frank sonaanbidding, ons het nie genoeg bewyse om sy wortels terug na afgods aanbidding op te spoor in die vorm van Loride, 'n Van vir Thor (die Son), en ook Lortheu of Lardewe of lordeau (wat verband hou met theos of DEOS of Deva), asook Larth of Lar wat een of ander manier gekoppel met Mercury (die Son-god) en Zeus, die Sky-godheid wat later op die son het - deity.

As 'n bevestiging van die gevolgtrekking waartoe ons gekom, ons agterna ontdek die volgende bevindinge van die geleerde van Engelse name, Robert Ferguson, in sy Vanne as Wetenskap. Op pp. 157 en 189 stel hy uitdruklik dat "Here" nie sy oorsprong uit hlaford, wat gister uit hlaf-weard te kom kon gehad het. Soos ons, stel hy dat die oorsprong van "Here" is van lar leersaamhede, en Loride.

Wat moet ons dan gebruik in plaas van "Here"? Die woord "Meester" is 'n presiese weergawe van die Hebreeuse Adonai en die Griekse Kurios. Vir ons Saviou of Sy Vader kan ons "Here" gebruik. Laasgenoemde woord word gebruik in baie plekke in teh Ou Testament van die New International Version. As ons die Naam van Yahuweh, soos verwag van ons (Ps 69:32, Ps 119:.. 132, Isa 56:.. 6), kan ons tevrede wees met hierdie woord "Here" wat die mens het dit gewaag het om te vervang sy Noem met? Kan ons sê met Dawid in Ps. 05:11: "Maar laat hulle almal bly wees wat hul vertrou in U te stel ... Laat ook die wat u Naam liefhet, juig in U." Die Magtige se eindtydprofesie van Jes. 56: 6-7 kan 'n seën of 'n uitsluiting aan ons, "Ook die seuns van die uitlander wat hulself om Yahuweh het bedoel, om Hom te dien en om die Naam van Yahuweh lief te hê deur sy knegte -everyone wat hou wees . van onheilig die Sabbat, en hulle wat vashou aan my verbond - selfs hulle sal Ek bring na my Vervreemd Mountain, en hulle vreugde laat smaak in my huis van gebed "Weereens, Hy profesieë oor hierdie tyd in Hosea 2: 16-17:" en dit sal wees, in die dag, "sê Yahuweh," Dit sal jy ... nie meer my bel: My Baäl; want Ek sal neem uit haar mond die name van die Baäls en hulle sal by hul naam nie meer nie. "" Die profesie van Sef. 3: 9, moet nagekom word, "Want dan sal Ek aan die volke rein lippe toebting, sodat hulle almal kan 'n beroep op die naam van Yahuweh, Hom van harte dien."

17. DIE NIE-OORSPRONKLIKE, vervang naam "Jesus" spore Terug na sonaanbidding TE

Daar is nie 'n enkele gesaghebbende naslaanbron wat die naam Jesus of Iesous as die oorspronklike naam van YAHUSHUA gee. Almal van hulle erken dat die oorspronklike vorm van die naam Josua of Yehoshua om Jesus?

Baie Hebreeuse name van die Ou Testament profete "gehelleniseerde" toe hierdie name in die Griekse Nuwe Testament is herskryf. So, Jesaja het Jesaja, Elisa het Elissaïos of Elisseus (Elisa), en Elia is Helias in die Griekse Nuwe Testament. Die King James Version APS behou sommige van hierdie gehelleniseerde name. Sedert die King James Version gepubliseer is, het die nuwe Engelse weergawes van hierdie gehelleniseerde name van die Griekse Nuwe Testament geïgnoreer, en verkies, heel korrek, om hulle te maak as hulle in die Hebreeuse Ou Testament, naamlik: Jesaja, Elisa en Elia. Terloops, die ooreenkoms tussen die gehelleniseerde Helias (in plaas van Elia) en die Griekse son-god Helios, het aanleiding gegee tot die bekende opname van hierdie twee deur die Kerk. Dr. AB Cook, in sy boek, Zeus - 'n studie in antieke godsdiens, vol. Ek p. 178-179, brei uit op hierdie vermelding van kommentaar van 'n 5de eeu Christelike digter en ander, op hierdie punt. Stel jou voor dit, Elia geïdentifiseer met Helios, die Griekse son-god! Om terug te kom ons bespreking oor die onwilligheid van die vertalers te volhard met al die name gehelleniseerde in die Grieks van die Nuwe Testament, een kon baie goed vra: Maar hoekom het hulle volhard met die gehelleniseerde Iesous van YAHUSHUA se NAAM, en die verdere verlatijnsde vorm Jesus? Dit word deur almal wat Sy Hebreeuse naam YAHUSHUA aanvaar. So hoekom het die vertalers van die skrifte nie herstel nie, want hulle het met die name van die Hebreeuse profete? Dit word algemeen aanvaar dat ons opvolger van Moses, Josua. Maar "Josua" was nie die naam van die man wat Israel gelei na die beloofde land. Die Grieke vervang die Ou Testament "Yehoshua" met Iesous, dieselfde woord wat hulle gebruik vir YAHUSHUA in die Nuwe Testament. Vervolgens die Latyne gekom en vervang dit met Josua (Iosue) in die Ou Testament (wat Josua in Duits en Josua in Engels geword), maar gebruik Jesus in die Nuwe Testament. In die Hebreeuse Geskifte het ons nie die woord "Josua" vind. Op elke plek daar is geskrywe: Yehoshua. Maar ná die Babiloniese ballingskap vind ons die verkorte vorm "Yeshua" in 'n paar plekke -shortened, omdat hulle dan uitgelaat die tweede en derde briewe, naamlik:. Elkeen wat die name Yehoshua en Iesous sal saamstem sien: daar is geen ooreenkoms tussen die name Yehoshua en Iesous of Jesus.

Voordat ons voortgaan met ons studie van die woord Iesous en Jesus, wil ons graag daarop wys dat ons gelei om te glo dat die korrekte naam is YAHUSHUA. Hy het gesê in Johannes 05:43, "Ek het gekom in die Naam van my Vader se". Weereens, in Johannes 17:11 Hy het gebid vir sy vader gesê: "... hou hulle in u Naam wat U My gegee het" -according om die Nestle-Aland Griekse Nuwe Testament, derde uitgawe van die Verenigde Bybelgenootskappe, en die Meerderheidsteks - wat almal oor-whelmingly vandag aanvaar as veel meer betroubaar as die Textus Receptus. Daarom, in Johannes 17:11 YAHUSHUA sê dat die naam van sy Vader gegee is om hom. Weereens Hy herhaal hierdie onweerlegbare feit in die volgende vers, Johannes 17:12, "... in jou naam gegee wat U My. En Ek gewaak het (of dit). "Sien die voetnoot oor hierdie twee verse in teh Hersiene Gemagtigde weergawe. Lees ook Johannes 17: 11-12 in enige van die moderne Engelse weergawes. So, ons het YAHUSHUA se duidelike woorde, in drie toetse, wat die naam van sy Vader aan hom gegee. Paulus getuig ook hiervan in Efesiërs 3: 14-15. Wat dan is Sy Vader se Naam? Hoewel die meeste geleerdes aanvaar "Yahuweh" en baie mense nog steeds vasklou aan die ouer vorm "Yehowah" (of die HERE), ons is daarvan oortuig dat die korrekte vorm is Yahúweh.1,6

Twee faktore grootliks bygedra het tot die vervanging en ondergang van YAHUSHUA se NAAM. Die eerste was die VN-Skriftuurlike bygelowige onderrig van die Jode wat die vader se naam is nie om te verklaar, dat dit onuitspreeklike, dat ander dit sal ontheilig wanneer hulle dit gebruik, en dat die naam moet "vermom" buite die tempel van Jerusalem.182 As gevolg van die naam van die Vader se wat in Sy Seun naam, dieselfde rampspoedige onderdrukking van die naam gevolg gehad dat hulle (? die Grieke)

gee 'n gehelleniseerde, in werklikheid 'n surrogaat naam vir YAHUSHUA. Hy het ons te waarsku in Johannes 05:43, "Ek het gekom in die Naam van my Vader se ... As 'n ander een in sy eie naam kom, hóm sal julle aanneem." Die tweede faktor was die sterk anti-Judaïsme wat geheers het onder die nasies, soos ons het reeds daarop gewys. Die heidene wou 'n redder, maar nie 'n Joodse een. Hulle afsku die Jode, het hulle 'n afsku selfs die die magtige onder die Ou Testament. So, is 'n gehelleniseerde Verlosser verkies. Die gehelleniseerde teologiese skool in Alexandrië, onder leiding van die syncretising, allegorising, philosophyng, Gnostiese-geïndoktrineer Clement en Origenes, was die plek waar alles begin verwronge geword en aangepas om die nasies te pas. Die Messiaanse Geloof en sy Verlosser, moes gehelleniseerde geword om die heidene welgevallig te wees.

Waar het Iesous en Jesus vandaan? In Bux en Schone, Worterbuch van Antike, onder "Jesus", lees ons: "Jesus: regtig die naam Josua genoem. . Iesous (Grieks), Jesus (Latyns) is aangepas uit die Griekse „ moontlik uit die naam van 'n Griekse genesing godin Ieso (Iaso) "Soos alle gesaghebbende bronne, hierdie woordeboek erken dat die werklike ware naam van YAHUSHUA: Josua (meer juis: YAHUSHUA). Dit verklaar dan, soos die meeste ander, dat die algemeen bekend plaasvervanger, nie-oorspronklike, nie-regte naam "Jesus" is aangepas uit die Grieks. Ons moet onthou dat YAHUSHUA gebore uit 'n Hebreuse maagd, nie van 'n Griekse een. Sy stiefpa, sy halfbroers en halvesusters, in werklikheid al sy mense, was Hebreërs, Jode. Verder is hierdie woordeboek spore dan die plaasvervanger naam terug na die Latynse Jesus, en die Griekse Iesous. Dit spore dan die oorsprong van die naam Iesous terug as wat moontlik aangepas uit die Griekse genesing godin Ieso (Iaso). Om die uniform wil ek daarop wys dat Iaso is die gewone Griekse vorm, terwyl Ieso is van die Ioniese dialek van die Grieke. Dit verrassende ontdekking, die verband tussen Ieso (Iaso) en Iesous, is ook aan ons deur die groot volledige uitgawe van Liddell en Scott, Grieks-Engels lexicon, p geopenbaar. 816, onder "Iaso". Die derde getuie kom om ons in 'n baie wetenskaplike artikel deur Hans Lamer in Philologische Wochenschrift, No. 25, 21 Junie 1930, pp. 763-765. In hierdie artikel herinner aan die skrywer van die feit van Ieso synde die Ioniese Griekse godin van genesing. Hans Lamer postuleer dan, as gevolg van al die getuienis, dat "hulle verander Ieso in 'n gereelde manlike Iesous. Dit was selfs meer welkom by die Grieke wat tot bekering gekom. "Hy gaan dan voort:" As die bogenoemde is waar, dan is die naam van ons Here wat ons gewoonlik gebruik gaan terug na 'n lang verlore vorm van die naam van 'n Griekse godin van genesing. Maar om Grieke wat 'n helende godin Ieso vereer, 'n redder Iesous moes die meeste aanvaarbaar. Die hellenisering was dus eerder slim. "Dit is dan die getuienis van drie verkry wat, soos ons, nie die feit van die Griekse naam Iesous word in verband met die Griekse godin van genesing nie wegsteek nie. Die hellenisering van YAHUSHUA se Naam is inderdaad die meeste slim gedoen. Om woorde van waarskuwing YAHUSHUA se in Johannes 05:43 herhaal: "Ek het gekom in die Naam van my Vader, en julle neem My nie aan nie As 'n ander een in sy eie naam kom, hóm sal julle aanneem. "Daar is geen ooreenkoms of identifiseerbaarheid tussen die Naam, YAHUSHUA, en die Griekse plaasvervanger vir dit, Iesous. Die Vader se Naam, Yah- of Yahu-, kan nie gesien word in die Griekse Iesous of in die Latynse Jesus, nie in die Duitse Jesus, en ook nie in die Engelse Jesus. naam president Reagan se bly dieselfde in alle tale. naam Hitler se bly dieselfde in alle tale. Selfs Satan het gesorg dat al die nasies ken hom deur sy naam: Satan. Satan het gesorg dat sy eie naam is ongestoord gelaat!

Maar laat ons verder ondersoek instel na die name Ieso (Iaso) en Iesous. Volgens antieke Griekse godsdiens, Apollo, hulle groot son-god, het 'n seun deur t hy noem van Asklepios, die god van genesing, maar ook geïdentifiseer met die Son Dit Asclepius het dogters gehad, en een van hulle was Iaso (Ieso), 183 die Griekse godin van genesing. As gevolg van haar pa se en identiteite oupa se Sun-gode, het hulle ook in dieselfde familie van Sun-gode. Daarvoor, die naam Iesous, wat moontlik is afgelei van Ieso, kan terug na sonaanbidding opgespoor.

Ons vind ander verwante name, almal van hulle variante van dieselfde naam, Iasus, Iasion, Iasius, in antieke Griekse godsdiens, as kinders van Zeus.184 Selfs in Indië 'n soortgelyke naam Issa of ISSI vind

ons as vanne vir hul godheid Shiva.¹⁸⁵ 'n Hele paar geleerdes het opgemerk op die ooreenkoms tussen die name van die Indiese Issa of ISSI, die Egiptiese Isis en die Griekse Iaso.¹⁸⁶ In ons navorsing oor die godheid Isis ons het twee verrassende ontdekkings. Die een was dat die seun van Isis Isu¹⁸⁷ deur sommige genoem. Maar die tweede ontdekking opgelewer nog verder lig: Die geleer geleerde van Egiptiese godsdien, Hans Bonnet, aan ons openbaar in sy Reallexikon der Agyptischen Religionsgeschichte, p. 326, sodat die Naam van Isis verskyn in die hiëroglifisch inskripsies as EGE of ES. Geen wonder dat dit is opgemerk, "Tussen Isis en Jesus as name verwarring kan ontstaan." ¹⁸⁷ Dit Isis het ook 'n kind, wat Isu genoem is some.¹⁸⁷ Dit Isu en EGE klank presies soos die "Jesu" wat ons vind die Verlosser genoem in die vertaalde Woord van baie tale, bv baie Afrika-tale. Op Alexander Hislop, The Two Babylons, bl. 164, ook opgemerk op die ooreenkoms van Jesus en Isis, "IHS - Jesus hominum Salvator - Maar laat 'n Rooms-aanbidder van Isis (in die ouderdom van die keisers was daar ontelbare aanbidders van Isis in Rome) gooi sy oë op hulle, en hoe sal hy lees, of natuurlik volgens sy gewen bekende stelsel van afgodery. Isis, Horus, Seb "hy gaan dan voort met 'n soortgelyke voorbeeld van" vaardige beplanning "deur" die einste gees dat die fees omskep van die Heidense Oannes is nie die fees van die Christene Joannes. "(die Hebreuse naam van die dooper, en dié van die apostel asook, was Yochanan of Yehochanan).

Dus, deur verdringing die NAAM van YAHUSHUA met dié van die gehelleniseerde Iesous (in hoofletters: IHSOUS), wat die verlatijnsde Jesus geword het, was dit maklik om te maak die heidene welkom voel - diegene heidene wat die Griekse Ieso aanbid (Iaso), waarvan hy manlike eweknie is Iesous (in hoofletters: IHSOUS), sowel as diegene wat die Egiptiese EGE (Isis) aanbid. verdere getuienis van sinkretisme heers die Isis-stelsel word in A. Kircher, Oedipus Aegypticus, waarin die naam van die seun van Isis as aan ons geopenbaar "Iessus, wat Issa, wie hulle Christus ook 'n beroep in Grieks beteken." Nog 'n heidense groep aanbidders kan ook gemaak word by die huis te voel met die bekendstelling van hierdie surrogaat naam Iesous (IHSOUS) of Jesus, naamlik die dienaars van Esus. Jan de Vries hou dat Esus was 'n Galliese godheid vergelykbaar met die Skandinawiese Odin.¹⁸⁸ Odin, natuurlik, was die Skandinawiese Sky-god. Dit Galliese of Keltiese god, Esus, is ook identifiseer¹⁸⁹ met Mars, en deur ander met Mercurius, en is te beskou deur die spesiale god van Paris.¹⁸⁹ Net soos Iaso, Ieso, Iesous is deursoek afgelei in die Griekse woord vir genesing, iasis, ons insgelyks vind Isis (meer korrek: EGE) en haar seun Horus (meer korrek: haar), beskou as gode van genesing sowel as kosmiese gode, ¹⁹⁰ of Sun-gode, deur ander.

Die mees ontstellende bewyse is nog om te volg. Die verkorte vorm van die naam Iesous is: Ies of in hoofletters: IHS, of in Grieks die hoofstad vir "e" id "H". Dit is te vinde op baie inskripsies gemaak deur die Kerk in die donker Middeleeue. Hierdie feit is ook goed gedokumenteer en is oor die algemeen deur vakkundige bronne erken en gewone Engels dictionaries.¹⁹¹ Hierdie woordeboeke getuig van die feit as IHS (s) om 'n verkorte vorm van IHSOUS (Iesous).

Verder het die skokkende feit ook aangeteken vir ons dat IHS was 'n raaisel van van Bacchus, en is daarna geneem as voorletters vir Iesous, hoofletters: IHSOUS.¹⁹² Ons ontdek dat dit in 'n woordeboek van mitologie en in 'n ensiklopedie van religion.¹⁹² hierdie openbaring is bevestig deur 'n derde getuie, dr EW Bullinger, die apokalips, voetnoot bl. 396, "Wat betekenis van ... IHS kan gegee word, die feit bly staan dat dit deel van die naam van Bacchus ..." Ons het toe besef die meeste pynlik, dat ons geliefde Messias is geïdentifiseer met die Griekse god Bacchus, deur YAHUSHUA die van of ander naam van Bacchus, naamlik: IHS of Ies! Bacchus is goed bekend aan 'n Sun-god wees. Bacchus was ook 'n algemeen bekende naam vir Tammuz onder klassieke writers.¹⁹³ Tammuz, soos jy sal onthou, is bekend om die jong terugkeer Son-god, ¹⁹⁴ terug in die lente wees. Bacchus, ook bekend as Dionysus, is uitdruklik geïdentifiseer met die Egiptiese Osiris, ¹⁹⁵ die bekende Egiptiese Sun-god. Bacchus is ook 'n beroep Ichthus, die Fish.¹⁹⁶ So, nog 'n groep, die dienaars van Bacchus, die Son-god, alias Ies (IHS), is versoen, is welkom gemaak, met die buitelandse-to-the-Hebreuse naam van Iesous (IHSOUS) of Jesus.

Dit mees verskriklike openbaring geskrik ons inderdaad. Na verligte oor die son oorsprong van die woord IHS en sy voller vorm IHSOUS (Iesous), is ons nie meer verbaas om die kerklike embleem, IHS, omring deur sonstrale, wat algemeen vertoon op kerk vensters vind:

Geen wonder dat ons lees die getuienis van die geleerde Christen advokaat, M. Turretin, in die beskrywing van die toestand van die Christendom in die 4de eeu, sê "dit was nie soseer die (Romeinse) Ryk wat oor gebring aan die geloof, soos die geloof wat oor gebring aan die Ryk; nie die Heidene wat tot bekering gekom, maar die Christendom wat omgeskakel word na die heidendom. "197 'n Verdere getuienis om hierdie paganisation van die Messiaanse Geloof is dié van keiser Hadrianus, wat, in 'n brief aan die Konsul Servianus, het geskryf: "Daar is daar (in Egipte) Christene wat Serapis aanbid; en gewy aan Serapis is diegene wat noem hulself "198 Nog 'n getuienis tot ons kom uit die brief van Faustus, skriftelik aan Augustinus," Jy het jou liefde-feeste vervang die slagoffers van die Heidene "Biskoppe van Christus. "; vir hulle drekgode jou martelare, wie jy dien met die einste honneurs. Jy paai die skakerings van die dooies met wyn en feeste; jy die plegtige feeste van die nasies, hulle van maand, en hul sonkeerpunte vier; en as hulle maniere, het diegene wat jy behou sonder enige verandering. Niks onderskei jou van die Heidene, behalwe dat jy jou gemeentes afgesien van hulle hou. "199

YAHUSHUA, in sy laaste boodskap aan ons, die boek Openbaring, het ons gewaarsku dat dit in Openbaring 17, ds 18, ds 19, en ook in Openbaring 13, Openbaring 14, en ds 16 -Babylon, verborge Babilon. Die groot hoer gemaak "die bewoners van die aarde dronk van die wyn van haar hoerery," uit die "goue beker" in haar hand, "gehad, vol gruwels en die onreinheid van haar hoerery," Op 17: 1-5 . Die word ook beskryf as "sit op 'n skarlakenrooi dier, vol naam is van godslastering," vers 3. Tammuz, alias Bacchus, het 'n Van: Ies of IHS. Hy was ook bekend as die vis (Ichthus), en het die Tau, die kruis, as sy teken. Hierdie drie dinge oorleef het, en is nog steeds met ons!

In Handeling 4:12 lees ons: "En dit is saligheid is in niemand anders nie, want daar is ook geen ander naam onder die hemel wat onder die mense waardeur ons gered moet word." Hierdie vers ons duidelik vertel dat daar net een Naam waardeur ons kan gered word nie - daar is geen ander nie. Dit kan nie wees YAHUSHUA asook Jesus, Iesous, Jesus, of Ies (Bacchus). Daar is geen ooreenkoms tussen die name van YAHUSHUA en Jesus. Die een is korrek en die ander een 'n plaasvervanger. Die een bevat Naam onse Vader en die ander een nie. YAHUSHUA het gesê dat Hy gekom het in die naam van sy Vader, Johannes 5:43. In die nuwer vertalings van die Bybel, lees ons op twee plekke, John 17:11 en 12, wat YAHUSHUA sê dat die naam van sy Vader aan hom gegee. As ons glo dat die Skrif, as ons glo dat ons Messias, as ons glo wat sê Petrus in Handeling 4:12, kan ons nie tevrede wees met enige plaasvervanger naam. Ons moet glo, aanvaar en gedoop word in die net besparing Naam: YAHUSHUA. In die eindtyd, volgens Joël 2:32, 'n beroep op die naam van Yahuweh sal nodig is vir redding en verlossing wees. Deur te glo op, 'n beroep op, en gedoop in die Naam van YAHUSHUA, ons " 'n beroep op die naam van Yahuweh", deur Sy Seun, "Wie het die naam van sy Vader aan Hom gegee, deur sy pa. "Ek het gekom in die Naam van my Vader, en julle neem My nie aan nie As 'n ander een in sy eie naam kom, hóm sal julle aanneem "John 5:43. Die skrywer van Spreuke daag ons in Spreuke. 30: 4: "Wat is sy Naam? En hoe is Sy Seun Naam, as jy dit weet?" KJV. 'n baie interessante alternatiewe lewering vir Psalm 72:17 aan ons gegee is in die middelste kolom van die verslag oor Kin James Version, praat hy Messias belowe, "sal sy naam wees as 'n Seun na Sy Vader se Naam vir ewig voort te sit."

Soos ek gesê het, is daar geen ooreenkoms tussen die Naam YAHUSHUA en die naam Jesus. en daar is geen ooreenkoms tussen die betekenis. YAHUSHUA beteken: "die redding van die HERE of Yahu." "Jesus" is afgelei van Jesus, afgelei van Iesous (IHSOUS) afgelei, heel waarskynlik, uit die Griekse godin van genesing, Ieso of Iaso. haar naam is afgelei van iasis, wat "genesing" beteken. Verdere, die kort vorm, of oorspronklike bron van die naam Iesous (IHSOUS) is Ies (IHS), die baie van van Bacchus, die Son-god. Daarom is die twee name verskil heeltemal in hul oorsprong, en in hul betekenis. En belangriker:

YAHUSHUA se NAAM bevat die naam van sy vader, wat die plaasvervanger naam nie doen. Verdere bewys van die vader se naam word in die Naam van die Seun se aangetref in Ef. 3: 14-15: ". Om hierdie rede buig ek my knieë voor die Vader ... van wie elke geslag in die hemele en op die aarde sy naam ontvang" Sekerlik, as Sy familie Sy Naam ontvang, sy eniggebore Seun sal ook Sy Naam.

Nog 'n bewys is ds 14: 1, maar dit moet gelees word in die nuwer vertalings, omdat die King James Version en die Hersiene Gemagtigde weergawe het dit albei verkeerd. Op 14: 1-5, in die NASB lui: "En ek het gesien, en kyk, die Lam staan op die berg Sion, en saam met Hom 140-4000, met sy Naam en die Naam van sy Vader geskryf op hulle voorhoofde ... Dit is hulle wat nie besoedel het ... Dit is hulle wat die Lam volg waar ooit hy gaan. Hierdie is gekoop ... as eersteling ... En geen leuen is in hulle mond; hulle onberispelik "Die vertalers van die King James weergawe moet die betekenis van hierdie gedeelte in Openbaring 14 het besef. 1, naamlik die ooreenkoms tussen Naam van die Lam en Sy Vader se Naam. En toe hulle die vrymoedigheid, selfs al is onregverdig, om die woorde "Sy Naam en" weg te laat. Die King James Version dus net praat oor die vader se naam, terwyl die Griekse teks lui: "met sy Naam en die Naam van sy Vader op hulle voorhoofde geskrywe." Het ons wil deel van hierdie eerste vrugte maatskappy wees? Dan is ons redelik seker dat ons Naam van die Vader en die Lam se Naam op (of in) ons voorkoppe te maak. Die ooreenkoms tussen hulle name is voor die hand liggend. Of is dit net een Naam, die HERE, en of dit sal beide Yahuweh en YAHUSHUA wees sal wees, is nie duidelik aangedui, en is minder belangrik - so lank as wat ons die noodsaaklike deel van die naam, die HERE, wat sy etimologiese konsep van stuur lewe, die ewige lewe. Verse 4-5 waarsku ons teen besoedeling, geestelike besoedeling - die leuens wat ons geërf het, insluitend die leuens oor die Name. "O Yahuweh, ... die nie-Joodse kom na jou toe gekom van die eindes van die aarde en sê: Waarlik, ons vaders geërf het leuens ..." Daarom, kyk, Ek sal hierdie keer veroorsaak dat hulle om te weet ...; en hulle sal weet My Naam is Yahuweh, "Jer. 16: 19-21, 'n profesie vir die eindtyd. "Daarom sal my volk ken My Naam," Jes. 52: 6. "Ek sal die een-derde in die vuur bring en hulle smelt soos 'n mens silwer smelt en hulle toets soos 'n mens goud toets. Hulle sal my Naam aanroep, en Ek sal hulle verhoor. Ek sal sê, "Dit is my volk; En hulle sal sê: 'Yahuweh is my Magtige, "Sag. 13: 9. "Want dan sal Ek aan die volke rein lippe toebring, sodat hulle almal kan 'n beroep op die naam van Yahuweh, Hom eenparig, dien" Zeph. 3: 9. "En Yahuweh sal Koning wees oor die hele aarde. In dié dag sal wees - 'Yahuweh is een, en sy Naam een "Sag. 14: 9. Hy sal nie meer genoem word deur almal wat honderde name, wat hy vandag is bekend. Sy Naam sal "een" wees. En sy seun, in wie se naam die Naam Vader se vervat, sal Homself onderwerp aan Sy Vader in dié dag, 1 Kor. 15:28.

18. Waarom "Christus" en nie "Messias"?

Soortgelyk aan die voorafgaande komponente van sonaanbidding wat in die kerk aangeneem het, het ons 'n soortgelyke bewys van die aanneming van 'n heidense woord of naam, hoewel minder oortuigend van sy absolute son oorsprong. Tog kan ons duidelik sien dat, met die Grieke gebruik van beide die Griekse woorde Messías (a transliterasie) en Christos ('n vertaling) vir die Hebreuse Messias (Gesalfde), die woord Christos was veel meer aanvaarbaar vir die heidene wat aanbid Chreston, Chrestos, en miskien ook die aanbidding van Krista. Maar ons sal daardie later kom.

Die Hebreuse woord Messias is vertaal in die Ou Testament van die King James Version as "Gesalfde" in die meeste plekke nie, maar as "Messias" op twee plekke, naamlik Dan. 09:25 en 26. Hierdie woord is 'n titel, maar dit later op is gebruik as 'n benaming (naam). So, was hierdie woord getrou vertaal as "Gesalfde" in die Ou Testament en slegs in Dan 9:25 en 26 was sy Hebreuse karakter in die getranslittereerde "Messias" behou. Net so vind ons dat die Grieke ook hul translitereerde vorm Messías in die Griekse Nuwe Testament in Johannes 01:41 en Johannes 04:25 toegelaat. Waarom het hulle bekend te

stel of gebruik die woord Christos in die res van die Griekse Nuwe Testament? Selfs as hulle Christos het verkies om die Messias, hoekom het ons vertalers translitereer die woord as "Christus"? Hoekom het hulle nie translitereer die woord, soos in Dan 9:25 en 26, as "Messias", siende dat die Grieke ook aanvaar het hul Griekse transliterasie van die woord, naamlik Messias in Johannes 01:41 en Johannes 04:25 ? vertaling Ferrar Fenton se Die volledige Bybel in moderne Engels, gebruik "Messias" in plaas van "Christus" in die meeste plekke waar die woord alleen gebruik word, behalwe wanneer dit gebruik word as 'n kombinasie "Jesus Christus". Net so het die New English Bible "Messias" wat in sy Nuwe Testament op baie plekke. Die Good News Bible het die woord "Messias" herstel in nie minder nie as 70 plekke in die Nuwe Testament. Die New International Version gee die alternatiewe "Messias" in byna al die plekke, aan die hand van 'n voetnoot. Dr. Bullinger in The Companion Bible, bylaag 98 IX, sê: "Dus, die nominale (Christos) gebruik van en vir die Messias, en in die Evangelies moet altyd vertaal 'Messias'. Ook, het Benjamin Wilson in sy Emphatic Diaglott die woorde "Gesalfde" en "Messias" herstel in baie plekke.

YAHUSHUA het self gesê in Johannes 04:22, "want die saligheid is uit die Jode," NASB. Nie net is ons Messias gebore uit 'n Hebreuse maagd, maar ook al sy reddende boodskap, die leer, "die wortel en die vettigheid" (Rom. 11:17), die evangelie, "geestelike dinge" (Rom. 15:27), "die burgerskap van Israel" (Ef 2:12, Rotherham), "verbonde van die belofte" (Ef 2:12), "die geestelike seëninge" (Rom 15:27, NIV en TEV) -... almal van die Jode! Die Good News Bible, in sy uitbeelding van Rom. 9: 4-5 bygevoeg die woord "Ware" om die woord "aanbidding" om dit duideliker te maak. Praat van letterlike Israel, dit te lees, "Hulle is die magtige mense se; Hy het sy verbonde met hulle en hulle met die wet; hulle het die ware aanbidding; hulle beloftes Die Magtige se ontvang; Hulle is afstammeling van die beroemde Hebreuse voorouers; en Messias, as 'n mens, behoort aan hul ras. "Lees die gedeelte in die NIV en NEB om. Hierdie Nuwe Testament tekste onweerlegbare bewys die Joodsheid van ons Messias. Dit bekende geleerde van die Ou Testament, asook Nuwe Testament, prof Julius Wellhausen, wat in al sy werke van sy haat teenoor farisiese Judaïsme uitgedruk, nogtans het die volgende vet woorde: "Jesus ... 'n Jood. Hy verkondig geen nuwe geloof nie, maar Hy het geleer dat die wil van God gedoen moet word. Die wil van God staan vir hom, soos vir die Jode, in eh wet, en in die ander heilige Skrif wat geklassifiseer daarmee. "200 YAHUSHUA kon gewees het nie bekend as Christos onder sy volk. Sy titel is bekend as Messias in Hebreus en Mesiha in Aramees - aan diegene wat hom as sodanig, Matt aanvaar. 16:16, Johannes 6:69 ens Hierdie titel is maklik getranslittereerde as "Messias", en word algemeen aanvaar, en aanvaar is, net soos die Griekse messias. Waarom het hulle nie volgehou daarmee? Selfs as hulle wou om dit te vertaal, hoekom het hulle dit nie vertaal word as "Gesalfde", soos in die Engelse vertaling van die Ou Testament die King James Version se?

Ons navorsing in hierdie saak het 'n paar onthulling ooreenkomste tussen Christos en sekere heidense name en titels geproduseer. FD Gearly, skryf in die tolk se Woordeboek van die Bybel, vol. 1, pp. 571-572, sê, "die woord Christos ... was maklik verwar word met die algemene Griekse eienaam Chrestos, wat beteken dat 'n goeie." Hy haal ook 'n Franse teologiese woordeboek wat sê: "Dit is absoluut bo alle twyfel dat Christos en Chrestos, Christiani en Chrestiani, is onverskillig gebruik word deur die onheilige en Christelike skrywers van die eerste twee eeue van ons era. "hy gaan voort," in Grieks, "e" en "ek" is insgelyks uitgespreek en dikwels verwar, die oorspronklike spelling van die woord moet bepaal word slegs indien ons sy herkoms (oorsprong) kon regmaak. . . . Die probleem is verder gekompliseer deur die feit dat die woord Christianos is 'n Latinism ... en bygedra nie deur Jode ook nie by die Christene hulself "Hy haal verskeie geleerdes om sy stelling dat die woord Christianos is ingevoer uit een van drie oorsprong ondersteun: (a) die Romeinse polisie (b) die Romeinse bevolking (c) Ongespesifiseerde heidense herkoms (oorsprong). "hy het toe verder gaan," die drie plekke waar 'Christelike' in die NT dui daarop dat die term was in hierdie tyd hoofsaaklik gebruik word as 'n heidense aanwysing. Die ongereelde gebruik in die NT dui nie soseer late van herkoms as heidense herkoms (oorsprong). "

Dit byna sensasionele toelating met betrekking tot die verwarring en onsekerheid tussen Christos en Chrestos, Christus en Chrestus, Christiani en Chrestiani, is goed gedokumenteer en gedeel en uitgegee deur ander geleerdes ook 201 asook deur die Vroeë vaders Justin Martyr, Tertullianus, Lactantius en others.201 Hierdie verwarring en onsekerheid kan slegs aan te moedig en aan te moedig om terug te keer na die enigste bron van waarheid, die Woord, die Skrif, voordat dit vertaal in die taal van die heidene. Eers dan kan ons vind vrede in die waarheid van YAHUSHUA synde die Gesalfde, die belowe om Israel Een.

Wie was hierdie Chrestos of Chreston waarmee Christos geraak verwar word met? Ons het reeds gesien dat Chrestos was die algemene Griekse eienaam, wat beteken "goeie". verder, sien ons in Pauly-Wissowa, Realencyclopaedie, onder "Chrestos", wat die inskripsie Chrestos is om gesien te word op 'n Mithras verligting in die Vatikaan. Ons lees ook in JM Robertson, Christenskap en mitologie, p. 331 wat Osiris, die Son-god van Egipte, is gevrees as Chrestos. Ons lees ook van die ketter Gnostici wat die naam Chrestos.202 Die verwarring, en sinkretisme gebruik, is verder duidelik uit die oudste Christelike gebou bekend, die sinagoge van die Marcionites op Mt. Hermon, gebou in die 3de eeu, waar die Messias se titel of benaming gespel Chrestos.203 Justin Martyr (ongeveer 150 nC) het gesê dat Christene was Chrestoi of "goeie". Tertullianus en Lactantius ons te laat weet dat "die gewone mense gewoonlik genoem word Christus Chrestos". Clemens van Alexandrië, in dieselfde ouderdom, het gesê: "almal wat in Christus glo is Chrestoi genoem, dit is 'n goeie man." "203

Die woord Christos kan selfs tot die Krishna-aanbidders meer aanvaarbaar gewees het, want die naam van Krishnawas uitgespreek, en is nog steeds tot vandag, as Krista, in baie dele van India.204Thus, kan ons maklik sien dat die woord Christos was makliker om die heidene te bekeer met as die woord "Messias", veral as gevolg van die anti-Judaïsme wat geheers het onder die heidene. Die sinkretisme tussen Christos en Chrestos (die Son-god Orsiris), word verder toegelig word deur die feit van die verslag keiser Hadrianus se, wat geskryf het, "Daar is daar (in Egipte) Christene wat Serapis aanbid; en gewy aan Serapis, is diegene wat noem hulself 'Biskoppe van Christus. "198 Serapis was nog 'n Sun-godheid wat Osiris in Alexandria vervang. Weereens, moet ons nie wankel nie struikel oor hierdie verwarring onder die nasies. Inteendeel, ons moet die waarheid te soek, in die eerste plek van die getrou bewaar Ou Testament - sien 2 Tim. 03:16, Johannes 17:17, Ps. 119: 105, Isa 40: 8. Ons moet die Vader aanbid in Gees en in Waarheid, sowel as sy Seun, YAHUSHUA Messias, Wie sit het aan sy regterhand. Ons doen aanvaar elke woord in die Nuwe Testament, maar ons wil terugkeer na die oorspronklike geskifte van die Nuwe Testament, so ver terug as wat ons moontlik kan. Soos voorheen genoem, die Grieke verander Elia in Helias in die Griekse Nuwe Testament, en die Helios-aanbidders moet gewees verheug vanweë hul Sun-god word opgeneem om die Elia van die Skrif. Om die verwarring tussen Helias en Helios vermy, moet ons hou by die Hebreeuse "Elijah". Net so, om verwarring tussen Christos en Chrestos vermy, moet ons hou by die woord Gesalfde - onthou dat Osiris die Sun-god, onder andere, was bekend as Chrestos. Mithras was ook moontlik genoem Chrestos (sien hierbo).

19. opoffering, heiligskennis, SAKRAMENT

Hierdie drie woorde is saamgestel uit en afgelei van dieselfde woord Sakra, wat ons vroeër bespreek. In plaas van "offer", moet ons die woorde verkies deur sommige moderne Engelse vertalings, naamlik "offer" as die naamwoord, en "aanbod" as die werkwoord gebruik. Die woord "heiligskennis" verskyn slegs een keer in die King James Version en is sedertdien gelewer as die meer korrekte "berooft". "Sakrament" as 'n woord nie in enige vertaling van die Skrif. Dit is suiwer en kerklike woord en beteken 'n godsdienstige seremonie. Dit is die beste gelewer "seremonie".

20. WYSE van begrafnis

As gevolg van tradisie wat ons begrawe die dooies met hul koppe na die Weste, en hulle gesigte na die ooste. Die datum van aanvang van hierdie praktyk is nie bekend nie. Dit word algemeen gesê dat dit gedoen omdat ons Messias na bewering verskyn vandag in die Oos-by Sy wederkoms. Dit was die rede wat deur die Kerk vir hierdie wyse van begrafnis in die eerste rekord van die ooste-gesig staar begrafnis, in die jaar 379 (of 380), as verwant deur Gregory van Nyssa.²⁰⁵ die party van die Marcionites het dieselfde in 'n aangeteken verklaring, wat voorheen in die jaar 250,206 die Skrif leen geen ondersteuning hoegenaamd om hierdie eis van hierdie beweerde verskyning in die Ooste. Die Messias sal verskyn op die wolke, maar ons lees nêrens uit watter rigting, behalwe van "bo". Hierdie tradisie duidelik sy oorsprong in sonaanbidding, net soos die gebede na die ooste en die aanbidding van die son na die Ooste - soos ons van lees in Eseg. 08:16. Dit maak nie saak hoe ons begrawe, maar ons moet kennis neem van hierdie gebruik of wyse van sonaanbidding wat natuurlik oor die Gnostiese Marcionites en daarna deur die Kerk geneem neem.

21. obeliske

Die bekende spits obeliske of son-pilare van Egipte word in die Skrif in die Hebreeuse woorde matzebah en hammanim. Die voormalige woord is die beste vertaal as "pilare" of as "sonpilare", en laasgenoemde as "sonpilare". In Jer. 43:13 hierdie matzebah (sonpilare) geïdentifiseer as die obeliske in Bet-Semes (in Grieks: Heliopolis) in die land van Egipte. Ongelukkig is die King James Version gelewer hierdie woord matzebah in die meeste plekke soos "beelde" in plaas van "obeliske" of "pilare", soos die ander Engelse weergawes korrek te doen. In Eks. 23:24 Israel beveel hierdie pilare van die heidennasies om af te breek. Hy herhaal dit in Eks. 34:13, Deut. 7: 5 en Deut. 12: 3. En in baie ander plekke N Skrif hierdie pilare of sonpilare is ten sterkste beskryf as 'n "gruwel" deur ons Magtige. Israel was nie net beveel hierdie heidense pilare of sonpilare af te breek, hulle streng beveel om hulle nie te rig, Deut. 16:22 en Lev. 26: 1. in Deut. 16:22 ons Magtige sê dat Hy "haat" nie.

Diodorus gepraat van 'n obelisk 130 voet hoog wat opgerig is deur Koningin Semiramis in Babylon.²⁰⁷ In Babilon die falliese simboliek blyk die meer belangrike aspek te gewees het. Maar in Egipte meer klem op die son-simboliek gestel lyk die meer belangrike aspek te gewees het. Maar in Egipte meer klem geplaas is op die son-simboliek, opwaarts wys na die son, en ook beskryf word as 'n son-straal. Hierdie obeliske was algemeen opgerig by die ingang van die tempel van Isis of ander tempels van die talle Sun-gode van Egipte, veral in die stad van Heliopolis (Bet-Semes), vir sy son-simboliek asook vir sy falliese betekenis. Ezeziel hoofstuk 8 duidelik beskryf vir ons die mengsel van Israel se "ware aanbidding met dié van sonaanbidding in die vorm van Tammuz-aanbidding (Tammuz synde die jong Son-god) in vers 14, asook die 25 ouderlinge voor die son neergebuig na die Ooste, vers 16. in verse 3 en 5 lees ons van "die beeld van jaloesie" wat opgerig is in die ingang van die tempel. Scofield betrekking tot hierdie "beeld van jaloesie" te wees phallic.²⁰⁸ Die Lamsa Bybel, asook die New English Bible het hierdie dienste as "beeld van wellus". Reisigers na Rome almal weet oor die beroemde Obelisk by die ingang van die St Peter's in Rome. Dit is nie net 'n afskrif van 'n Egiptiese obelisk, dit is een van die einste obeliske wat in antieke tye

het in Egipte in Heliopolis! Wanneer die raaisel godsdiens te heidense Rome, Egiptiese obeliske, veral uit helipolis gekom het, is gesleep, teen groot koste, en opgerig deur die Romeinse keisers. Caligula, in 37-41 vC, het hierdie einste obelisk gebring van Heliopolis, Egipte, aan sy sirkus op die Vatikaan Hill, waar staan nou St Peter's is 83 voet hoog (132 voet met sy stigting) en weeg 320 ton. Pous Sixtus V beveel om 'n bietjie in 1586 verskuif, ten einde dit te sentrum in die voorkant van St Peter's. die son-pilaar van Heliopolis, wat magtig is, het beveel om te vernietig, is nie vernietig nie. Inteendeel, is dit opgerig reg by die ingang na die St Peter's - 'n aandenking vir die samesmelting van sonaanbidding met die Messiaanse Geloof.

Fig. 6: Obelisk in die voorkant van St Peter's.

Die meerderheid van die kerkgeboue wat deur die eeue heen opgebou het 'n toring. Elke generasie kerkbouers het die vorige geslag kopieer, waarskynlik nooit bevraagteken die ontstaan van die idee. Die Skriftuurlike Tempel van Yahuweh het nie 'n skerp toring of gepunte pilaar in die ontwerp. Soortgelyk aan die son-pilaar of obeliske, kan hierdie skerp torings van kerke teruggevoer word na Babilon. Baie van die torings wat is gebou in die Babiloniese ryk was nie wagtoringe, maar was godsdienstige torings. In daardie tyd, sou 'n vreemdeling begin van 'n Babiloniese stad geen probleme het die opspoor van die tempel, word ons vertel, want hoog bo die plat dak huise, kon sy toring sien.²¹⁰ Ons is ook vertel deur die Catholic Encyclopedia wees, "Dit is 'n treffende feit dat die meeste Babiloniese stede besit 'n ... tempel-toring." ²¹¹ of dit 'n toring, 'n toring of 'n toring wees, hulle is almal un-Skriftuurlike. Verskeie skrywers dink, en nie sonder 'n regverdiging, die torings, torings en torings met die antieke obelisk. "Daar is 'n bewys," sê een, "om te wys dat die torings van ons kerke hul bestaan te danke het aan die pale of obeliske buite die tempel van die voormalige ouderdomme." ²¹² 'n Ander sê: "Daar is nog steeds in die bestaan vandag merkwaardige voorbeelde van oorspronklike falliese simbole ... torings op kerke ... en obeliske." ²¹³

Die Kerk het ongelukkig nie die obeliske of son-pilare van sonaanbidding vernietig. Hulle het op die oprigting van nuwes, soortgelyk aan die obeliske gehou, deesdae staan apart van die hoofgebou, dikwels soortgelyk aan die obeliske van ouds af. Dit sal egter voortgaan net tot die tyd van die eindtyd, want ons lees, Isa "die heilige boomstamme en die sonpilare nie meer genoem sal, styg". 27: 9 ASV. Inderdaad die Magtige self sal hulle vernietig in die eindtyd, "en ek sal die mense uitroei van jou carced beelde en jou klippilare uit die middel van jou, en jy sal nie meer voor die werk van jou hand." (Miga 5: 13 ASV).

22. NAME VAN DIE dae van die week

"Deur die gebruik van hul name in die benaming vir die dae van die week, TIU, Wodan, Donar en Frija is met absolute sekerheid vasgestel om antieke Germaanse gode wees." ²¹⁴ Dit is oor die algemeen deur

almal aanvaar. Deur die eeue heen 'n paar toegewyde predikante het probeer om 'n einde te maak aan hierdie praktyk. Geskiedenis vertel ons dat 'n sekere pous probeer dit, maar was onsuksesvol. Maar een ywerig Katolieke biskop daarin geslaag om Ysland in die jaar 1100: Jon Ogmundsson. As gevolg van sy poging, Ysland afstand die name van die weksdae deur hulle te tel, "Tweede Dag", "derde dag", etc.215

Soortgelyk aan die Duitse manier van noem die weksdae na hul gode, het heidense Rome voorheen ook gedoen dieselfde, maar in hul geval die gode was die planeet gode, die Astra, die leer van die hemel. Sedert die 2de eeu vC, is die sewe-dag week aangeneem in plaas van die ou Romeinse agt dae n week, maar die nuwe stelsel het steeds die name van die planeet teities. Deesdae is toegewy aan, en na die naam, die planetêre gode. Hierdie planeet gode van Rome later geïdentifiseer met die gode van die Duitse en ander Europese volke. Franz Cumont, die groot geleerde van heidense godsdienste, opmerkings oor hierdie "astrale" of "Chaldeër" invloed op benaming hierdie weksdae, "Dan vandag noem ons die dae Saterdag, Sondag, Maandag, ons is heidene en besweerders sonder om te weet dit, want ons erken implisiet dat (hulle) ... behoort aan Saturn .. om die Sun ... en na die maan. "216

Die profesie vir die eindtyd is aan ons gegee in Sag. 13: 2, "" Dit sal in daardie dag, 'sê Yahuweh van die leërskaare,' sal Ek die name van die afgode sal afgesny van die land, en hulle sal nie meer gedink word nie. "" Sal ons nie begin hulle die uitkakeling nou maak, sodat ons skuldig in dié dag gevind word? Volgens die Skrif, moet die dae genoem volgens hulle geteldes, behalwe vir die 7de dag wat kan genoem word deur sy Skriftuurlike naam, die sabbatdag. In die tydperk van oorgang, sou dit baie maklik vir ons om die datum in plaas van die dag, bv gebruik, in plaas van praat van en aanstelling van Vrydag, eerder sê: 'n afspraak op die 23ste dag van hierdie maand. "Môre", "oormôre", "gister" eergister ", ens, sal ook help.

Die name van die meeste maande word ook afgelei van die afgode. Dit is ook maklik uitgeskakel word deur te tel die maand volgens die datum, bv, praat van 'n afspraak op 1985/07/23.

Die Magtige het ons beveel in Eks. 23:13: "Wees versigtig en maak geen melding van die naam van ander gode, of dit laat hoor van jou mond." Johannes vertel ons in 1 Johannes 5: 3: "Want dit is die liefde van Yahuweh, dat ons sy gebooië bewaar. En sy gebooië is nie swaar nie. "Ps. 1: 1-2 in die RSV lui: ". Gelukkig is die man wat nie wandel in die raad van die goddelose ... maar sy behae is in die wet van Yahuweh" sê Die Psalmdigter in Ps. 119: 11 en 97 RSV, "Ek het u woord opgegaar in my hart, dat ek nie sal sondig teen U ... O, hoe lief het ek u wet!"

23. BYBEL

Byna die laaste, maar nie die minste nie, hoe die Messiaanse Geloof is gemeng met die aanbidding van die leer van die hemel, kom na ons as 'n mees ontstellende openbaring.

Hierdie kosbare boek, die Bybel, dat ons dedicatingly lief, staan bekend as "Skrif" wanneer die boek gepraat as 'n geheel. Dit was die naam wat gegee word om dit deur YAHUSHUA en Sy apostels, en een keer deur Daniel in Dan opgestel. 10:21. Ons vind dit as sodanig in nie minder nie as 54 plekke, waarvan dus 53 verskyn in die Nuwe Testament. "Skrif" was die woord wat gebruik word deur Luther as 'n aanwysing titel vir sy Duitse vertaling van die Skrif. Dit is waar dat dele van die Skrif, of individuele boeke, is "boeke" of "rolle", wat arebiblos of biblion in Grieks genoem. Maar biblos of biblion beide net verwys na individuele boeke of gedeeltes van die Skrif, en is nêrens gebruik die Skrif om die volledige lasbrief, die Skrif aan te wys.

Hierdie woord vir die Bybel, is nie in die eerste paar eeue van hierdie era, en vir die eerste keer gebruik ongeveer 400 CE²¹⁷ So, hierdie benaming vir die Bybel was 'n latere bekendstelling. Waarom was die Skriftuurlike aanwysing vir die volledige boek, naamlik "Skrif", vervang met die gehelleniseerde woord "Bybel"? Die algemene storie wat ons het gesê, is dat biblion, of meervoud biblia, dui enige vorm van geskrewe dokument, wat oorspronklik op papyrus geskryf. Dit Egiptiese papyrus riet cam uit Egipte en is ingevoer deur die Fenisiese hawe Gebal, wat die Grieke genoem Byblos of Byblus. Dit hawe Byblos was die tuiste van die Fenisiese Sun-god, volgens SH Langdon, mitologie van alle rasse, vol. V. p. 351. Dit hawe of stad is ook bekend as 'n stad wat is gestig deur Baäl Chronos, sowel as die werklike setel van Adonis, 218 waar 'n groot tempel van Adonis keer trots gestaan wees. Die Isis en Osiris kon, beide Sun-gode, is ook baie gewild in hierdie stad later on.²¹⁸ Verdere bewyse is gevind toe ons lees dat "die songod is wat verband hou met die" Lady van Byblos 'in 'n brief van Tell el -Amarna. (116.: 65, Kn) "²¹⁹ In ons navorsing, tot op hierdie punt, ons was agterdochtig, maar het geen bewys of inkriminerende getuienis. en dan is daar aan ons geopenbaar. WH Roscher in sy Ausführliches Lexikon der Griechischen und Romischen Mythologie, vol. 1, pp. 839-840, bepaal dat hierdie antieke stad Byblos in Fenisië, asook die stad Byblis, in Egipte, is vernoem na die vroulike godheid BYBLIS, ook bekend as BYBLE, ook bekend as Biblis! Dit vroulike godheid was die kleindogter van Apollo, die bekende Griekse Sun-godheid ²²⁰ Verder - heidense aanbedding is oor die algemeen bekend dat sommige sensualiteit om die vleeslike gedagtes van die massas trek het. En hier weer, vind ons dat hierdie vroulike godheid, Biblis, is beskryf as nimf (Gilbert Meadows, 'n geïllustreerde woordeboek van Klassieke Mitologie, asook Edward Tripp, Crowell se Handbook of Klassieke Mitologie, beide onder "Byblis"). Hierdie baie boek, die Bybel, wat ons so lief en koester, is 'n naam gegee wat uit die vroulike godheid wat die kleindogter van die Sun-god, Apollo was.

Ons het toe verstaan die groot teken gegee aan Johannes in Openbaring 12, die Son-geklede vrou. Trouens, die geloof van die Nuwe Testament, wat afkomstig is van die suiwer Hebreeus Geloof, het hom bekleed met sonaanbedding geword. Omdat die kerk die ewige verbond, die tien lewende woorde, net soos Ou Testament Israel so dikwels gedoen (soos beskryf in Handeling 07:38 tot 42) verwerp het, daarom dieselfde uitspraak, het gekom: "Die Magtige gedraai en aan hulle oorgegee om die leër van die hemel ... "die Kerk is gemeng met, en saamgesmelt met son-aanbedding aanbid, tot so 'n mate, dat die magtige het haar tot die naam is afgelei van CIRCE ontvang, die dogter van die Sun-god, en dat haar kosbaarste erfenis, die Skrif, het bekleed met 'n dekking van wat is 'n naam is afgelei van die kleindogter van die Sun-god Apollo, naamlik: BYBLE of BYBLIS of Biblis.

Dit is uit hierdie Sun-geklede vrou wat die liggaam van die Messias, die suiwer Messiaanse Geloof, die man-kind, moet afgelewer word by, ds 12: 5. (Ons glo dat hierdie man-kind is die ware geloof, die liggaam van die Messias, omdat die Die Messias uit 'n maagd gebore is en nie uit 'n vrou). Die vrou sal gevang word in die woestyn waar sy is om hom te versadig (? Geestelike voedsel, geestelike waarhede). Hierdie gedeelte in Openbaring 12 herinner aan Eseg. 20: 35-37, 'n profesie vir die eindtyd, "En Ek sal julle bring in die woestyn van die volke, en Ek sal daar betaal vir my met jou van aangesig tot aangesig. Net soos ek met julle vaders in die woestyn van Egipteland, so ek sal my geval met julle twis, spreek die Here Yahuweh. "Ek sal maak dat jy slaag onder die herderstaf deurgaans en Ek sal julle bring in die band van die verbond." Dieselfde profesie word in Hos. 2: 14-17: "Daarom, kyk, Ek sal haar lok en haar in die woestyn en praat met haar hart ... Want ek weg van die name van die Baäls uit haar mond neem, en hulle sal nie meer gedink word nie deur hul naam, "Green se Interlinear.

Op hierdie stadium kan vra: Maar die woord biblos, wat beteken "boek", is in die Griekse Nuwe Testament; dit is 'n onskuldige woord beteken bloot "boek"? Die antwoord hierop is: Eerstens, "Bybel" lyk byna identies die naam van hierdie vroulike godheid, Byble, terwyl dit lyk minder die Griekse biblos, biblion, of Biblia. En tweedens, is daar 'n hele aantal ander Griekse woord in die Griekse Nuwe Testament wat afgelei van, of, later aan, name afgod se. Of hulle is afgelei van, of later aan, naam afgod

se kan betwis nie, maar die voormalige was die geval in die oorgrote meerderheid van die gevalle. 'N Deeglike studie van die onderwerp beïndruk op ons die ou bestaan van hierdie name van heidense gode. Soos voorheen vermeld, kan ons nie aanvaar dat die Nuwe Testament oorspronklik in Grieks geskryf is. Ons het Mei owerhede se mening, gegrond op bewyse, dat die oorspronklike Nuwe Testament - die meerderheid van dit, indien nie almal van hulle in Hebreeus en Aramees of geskryf is. Hebreeus was die enigste hemelse taal gepraat van Sinai en die hele Israel gehoor en opgemerk. Weereens, in die Nuwe Testament lees ons hoe YAHUSHUA die apostel Paulus gepraat op die pad na Damaskus in die Hebreeuse taal toespreek, Hand 26: 14. Aan die ander kant, Grieks, soos al die tale van die nasies, 'n heidense taal, sy woordeskat wat bestaan lank voor die evangelie hulle bereik. Soos al die tale van die heidense nasies, sy woordeskat bestaan uit baie name van hul gode. Die rede? Hulle was nie gelei word deur die wet van Yahuweh dat Sy volk verbied, "Maak geen melding gemaak van die name van ander helde nie toelaat dat dit gehoor word uit jou mond," Eks. 23; 13. Selfs nadat die Grieke en ander heidense nasies gehoor die evangelie, en aanvaar die Messias, die meerderheid van hulle was anti-Judaïstiese, 'n bietjie en 'n paar baie, en daarom het dieselfde eerbied vir die wet wat gegee is in die Ou Testament, soos verwag van Israel, en van ons ook. In die tweede plek in hul entoesiasme om bekeerlinge te wen, hulle het nie veel in gevaar stel. Dit staan bekend as "sinkretisme". Ons kan 'n paar van hierdie name van heidense gode wat te vinde in die Griekse Nuwe Testament is 'n lys van:

a) die doderyk - Die Grieke het 'n opperwese Hades. Hy of sy is ook bekend as die god van die onderwêreld, en ook as 'n Sun-god. Die woord hades het ook gebruik vir "graf". In die King James Version was hierdie woord net een keer korrek vertaal as "graf" (1 Kor. 15: 55). In 11 plekke is dit verkeerd vertaal as "hel". Dit was 'n hartseer fout, want dit gee die verkeerde idee van die toestand van die dooies. Dr. Bullinger The Companion Bible, bylaag 131, sê: " 'Die graf' dus is natuurlik die beste lewering ... Die lewering 'n graf' presies verwoord die betekenis van die doderyk." Daar is egter 'n ander Griekse woord wat gelewer is "hel" in Engelse vertaling. Daardie woord is die Griekse woord gehenna. In die King James Version van die woord "hel", in twaalf plekke, is 'n lewering van die hel. Dit is baie beter, want inderdaad, die "brandende vullishoop", hel, is die plek wat die onbekeerlike sondears, die onboetvaardige wettelose, diegene wat opsetlik oortree die wet van Yahuweh wag. YAHUSHUA het in Matt. 13:41 - 42, ". Die Seun van die mens sal sy engele uitstuur, en hulle sal uit sy koninkryk al die struikelblokke in te samel, en diegene wat die ongeregtheid werk en sal hulle in die vuuroond" Hy het gesê min of meer dieselfde in Matt. 7: 22-23, oor diegene wat gawes van die Gees besit, maar nog steeds die ongeregtheid werk, "En Ek sal aan hulle sê: Ek het julle nooit geken nie Gaan weg van My, julle wat die ongeregtheid werk! "Maar, terug te keer na die woord Hades:. Dit was, en is nog steeds, die naam van 'n heidense afgod, en verskyn in die Grieks van die Griekse Nuwe Testament.

b) Charis - In die Hebreeus van die Ou Testament vind ons 'n baie algemene woord Chen, wat eenvoudig beteken: guns. Hierdie woord Chen is korrek gelewer "gunste" in die Ou Testament van die Amerikaanse vertalings (American Standard Version, New American Standard Bible, Smith-Good Speed vertaal, Rotherham weergawe, New International Version, Nuwe Wêreld-vertaling), sowel as in die Engelse Ferrar Fenton Vertaling en New English Bible. Maar wanneer hierdie selfde woord word gebruik in die Grieks van die Nuwe Testament vind ons die woord charis. Hierdie woord is ook bekend as genade, beter in sy Latynse vorm gratia bekend.

Van die Engelse woord "genade", het "charismatiese" en "liefde" na ons toe kom. Hoekom is die algemeen aanvaarde lewering "guns" (onverdiende guns) nie verleng in die Nuwe Testament sowel? Die Nuwe Testament is gegrond op die Ou Testament is dit nie? Die Nuwe Testament is maar 'n voortsetting van die Ou Testament. Die skrywers was Hebreërs, hulle het Aramees gepraat en of Hebreeus, net soos die skrywers van die Ou Testament. Waarom was 'n vreemde woord bekend gestel wat onbeskaamd uit aanvaar (of geïdentifiseer met) die naam van 'n vroulike godheid? Ja, 'n woordeboek of ensiklopedie sal hierdie verifieer. naam van hierdie Griekse god se Charis, is gevind in die Griekse Nuwe Testament, nie

minder nie as 127 keer, vertaal as "genade" in die Engelse vertalings in plaas van "guns", soos dit moes gewees het, en as korrek gedoen, inderdaad, in 6 plekke in die King James Version se Nuwe Testament, naamlik Lukas 01:30, Lukas 02:52, Hand 02:47, Hand 07:10, Hand 07:46 en Hand 25: 3. Wie was hierdie Charis? Sy was die vrou van Hephaistos die vuur-deity.²²¹ Sy is geïdentifiseer met Aphrodite, beide wat name vir die glinsterende dagbreek soortgelyk aan die Sanskrit Ushas, ²²¹ die Dawn god van die Indiërs, soortgelyk aan die Griekse Eos en dogter van Zeus en hier ^{0,222} In die meervoudsvorm, Charites, vind ons die algemeen bekend "drie Charites" of "drie Graces", drie mooi jong vroulike gode, óf poedelnakend anders baie karig geklee, ²²³ synde die drie dogters van Helios, die Son deity.²²³

c) Ander name van Griekse gode wat in die Griekse Nuwe Testament verskyn is: Aster, Nympe, Hellen, en Kakia, maar dit is 'n onderwerp vir 'n ander studie.

d) Theos, Iesous - Hierdie is reeds bespreek.

Dit is voldoende om te sê, die Griekse taal was 'n menslike taal, die oorgrote meerderheid van sy woordeskat is gevorm toe die Grieke was nog 'n heidense nasie, met die name van hul talle gode vrylik gebruik word in verskeie programme. Dit was nie net die geval met die Grieke, maar ook met alle ander nie-Hebreeuse nasies wat nie die wet van Yahuweh om hul tale te vorm. Maar in die tydperk voor die Messias gekom het, die Griekse taal en gewoontes beskou as tipies van, en selfs sinoniem met die heidense nasies, veral as gevolg van die mees ernstige onderdrukkende besetting van Israel deur die gehelleniseerde Antiochus. Dit is dus nie verbasend om te lees van die Talmud met betrekking tot die Griekse taal as onrein. "Die eerste deel van die Talmud, die Mishna, ten sterkste verklaar dit was erger vir 'n Jood om te leer Griekse as om varke vleis eet." ²²⁴

Die profesie vir die eindtyd na ons toe kom duidelik in Sef. 3: 9, "Want dan sal ek verander om die mense 'n rein lippe, dat hulle almal kan 'n beroep op die naam van Yahuweh, Hom met 'n eenparige, dien" Hebreeuse teks. Dit is algemeen bekend dat 'n "suiwer lip" is 'n Hebreeuse idioom vir die Hebreeuse taal. In dié dag al die nasies van die wêreld sal Hom ken deur die Een Naam (Sag 14: 9). Met Hy geopenbaar aan Israel, en wat Sy Seun, YAHUSHUA, bekend gemaak vir sy dissipels: Johannes 17: 6. YAHUSHUA het ook belowe dit aan ons bekend te, John 17:26 tot laat. Diegene wat toegewyde, let wel: " 'n beroep op die naam van Yahuweh" veroorsaak dat Hy sy Gees, die Gees van skeiding, die Gees van die waarheid, die Gees wat weg spoel die onreinheid van die dogters van Sion, Isa stuur. 4: 4. Ons Messias het begin om te skei en om sy gemeente te reinig met die waterbad deur die Woord (Ef 5:26.) - Selfs sy gemeente reiniging van hierdie name van heidense gode: Hades, Charis, Grace en Biblis of Byblis of Byble! "Sal die mense uitroei van die name van die afgode uit die land," het Yahuweh in Sag. 13: 2.

24. LUCK

Voordat ons voortgaan om hierdie "geluk" as 'n woord, wil ons graag klem van die feit dat die idee van "geluk" op sigself is heeltemal un-Skriftuurlike, net soos "geluk". Dit is die teregwyding van Jes. 65:11, naamlik dat "good luck" en "geluk" word staatgemaak op, in plaas van ons vertrou op Yahuweh. Ons moet geheel en al afhanklik van Sy seëninge, wat ons net kan ontvang van Hom as ons 'n lewe gewy aan Hom en in gehoorsaamheid aan Sy Woord, Sy Seun lewe wees.

Die woord "geluk", afgelei van 'n naam vir die son-god, is nie gevind nie as sodanig in die ouer Engelse vertalings van die Bybel, maar die woorde "gelukkig" en "un-lucky" verskyn sewe maal in die Goeie Nuwe Bybel. Dit is egter die mees gebruikte in ons alledaagse taal. In die Duitse, Nederlandse en

Afrikaanse weergawes is die woord inderdaad as Gluck of geluk, laasgenoemde, en waarskynlik die voormalige ook 'n woord afgelei van die oorspronklike vorm, Luk. Hierdie feit kan geverifieer word in Woordeboek der Nederlandsche Taal, vol. VIII, deel II, pp 3304 - 3306. Ons lees hier dat Luk was oorspronklik 'n vox media, 'n spiritistiese medium. Ook, is dat Lukas ook geskryf geluk, Luc, lucke, LOK, slot (pp. 3304 en 3306). Op p. 3305 dit stel dat Luk was ook die naam van 'n "verpersoonlik geluksgodin." In die Oxford English Dictionary, vol. VII, p. 486 lees ons dat die uiteindelijke etimologie van "geluk" of middelste Hooghollands gelucke, of die Midde-Hoogduits gelucke, is "donker". Walshe, 'n bondige Duitse Etymologisch woordeboek, onder "Gluck", sê ook dat die oorsprong van hierdie woord is onduidelik. So, weereens, "die god van hierdie wêreld" (2 Kor. 4: 4), Satan, het die oë verblind, het die hele wêreld verlei (Op 12: 9). Die Prins van die duisternis het gesorg dat sy bose werk is verborge, donker maak.

Die algemene alledaagse sê "Een vir geluk", is waarskynlik net 'n voortsetting van die ou heidense Nordiese uitdrukking, "Een vir God en een vir WOD (Wodin of Wodan), en een vir Lok", waarvan ons lees van in Karl Helm, Altgermanische Religionsgeschichte, p. 265. Onthou asseblief dat die hierbo aangehaal Nederland woordeboek verklaar dat geluk, Luk en LOK is net verskillende spellings vir dieselfde woord. Forlong, Ensiklopedie van Godsdienste, vol. 2, p. 463, sê dat Lukas is 'n ou wortel vir "lig" en wat verband hou met Loki. In Gray se mitologie van alle rasse, vol. IX, p. 253 lees ons van "Luk die hoogste godheid, soos hy in die Caroline Eilande bekend is." Jobs, Woordeboek van Mitologie Folklore en simbole, op bl. 1024, bepaal dat Luk was die hoogste primordiale godheid van die Caroline Eilande. Op dieselfde bladsy lees ons van "Lug, die Son-god homself" en weer van "Lugus, Gaelic Sun-god." Jakob Grimm, Teutoniese mitologie, openbaar meer van die duister oorsprong van hierdie geheimsinnige godheid. Die name Logi en Loki is saamgesmelt in tye van old.225 Hy wys verder uit die oënskynlike wortels vir hierdie name te wees: lucere, luken.226 Hy openbaar ook dat Locke was die Deense vir die brandende son, en die Jutland se Lokke was die hitte van die son, en wat "Loki, is deur draaie geneem ... vir son, vuur, reuse of duiwel." 226 Luka was ook bekend as die vuur-god, soos ons lees op bl. 242. Jacob Grimm op bl. 82, Vol. 1, van sy Deutsche Mythologie, sê dat Lokki geneem kan word as 'n afkorting van "Lucifer"! Geleerdes gewoonlik beskou 'n vuur-godheid om dieselfde as 'n Sun-god wees.

Wat beteken die woord "Lucifer" basies beteken? Alle woordeboeke vertel ons dit beteken Luc of Luci, plus fer of Ferre, wat beteken: lig-bringer. Volgens sommige mythologists Lucifer was die seun van Zeus (Sky-god) en Eos (Dawn-god) 0,227 In die King James Version lees ons slegs een keer van Lucifer, en dit is in Jes. 14:12 waar die koning van Babilon word genoem Lucifer. Dit is oorgeneem uit die Latynse Vulgaat, en baie geleerdes verkies om ander woorde wat meer korrek vertaal die Hebreeuse Helel, uitgespreek gebruik: Hailail of Heileil. Hierdie woord beteken basies "die blink een" of "die helder een". Afgesien van die interpretasie van hierdie koning van Babel as "Lucifer", vind ons 'n paar noem hom "môrester". Ander, met 'n goeie gedokumenteerde bewyse, glo dat Helel (Heileil) is Jupiter, 228 die Sky-god, wat later die son-god, ook bekend as Marduk-Jupiter228 - Marduk synde die bekende Babiloniese Sun-god. JW McKay het 'n deeglike studie van hierdie Helel in sy artikel, Helel en die Dawn-godin, in Vetus Testamentum, XX (1970), pp. 451-464, en hy noem ook die sterk bewyse vir Helel (Heileil) synde die Son -deity of om Jupiter. Volgens Jes. 14:12, Helel is die seun van Dawn of Daybreak. Die meeste heidense nasies het die mite van die vroulike Dawn-god gee haar geboorte aan haar seun, die Son-god. So, hierdie Skrif aan ons openbaar dat die "koning van Babel" is inderdaad die Shining Een, die son, of Jupiter. Ons moet onthou dat die gode van Babilon maak konings en ook dat hulle konings is vernoem na hul gode, wat (in byna alle gevalle) was Sun-gode. Ons moet nie mislei word deur enige mensgemaakte interpretasie van Jes. 14. Die klem val op die "koning van Babel" en nie op Satan. Die vergoddelik Son kan 'n simbool van, of selfs 'n aangename dekmantel van Satan wees. Dit kan wees dat die Satan gebruik die Son om die massas met vang, en om Yahuweh se mense afbreuk aan hul Skepper, die Een wat aanbid moet word, die Een wat die son geskep. Die son is net so deel van die skepping, en

niks meer te beskou, en beslis nie om aanbid te word. Die identifisering van Lucifer met Satan, is 'n idee wat later gekom het.

Laat ons eers sien wat en wie hierdie Helel (Heileil, Hailail) van Jes. 14:12 is. In vers 4 word hy "die koning van Babilon" genoem. Dit Shining Een, Heileil, is die een wat gesê het in sy hart gesê: "Ek wil opklim in die boud van die hefoffer, Ek sal my troon verhef bo die sterre van die magtige verhef; Ek sit op die berg van samekoms ... Ek sal wees soos die Allerhoogste. "Baie kommentators het hierdie gedeelte toekomst te wees (ten tyde van sy skryfwerk) erken, en nie verlede. Hierdie gedeelte is treffend soortgelyk aan 2 Tess. 2, die gedeelte bekend as "die groot afvalligheid", of die openbaring van die verborgenheid van die ongeregtigheid, die man van wetteloosheid sit in die tempel, wat die plek van die magtige ondergeneem het. In Jes. 14 Hy is geïdentifiseer as die Shining Een, Helel, ook bekend as Lig-bringer, Lucifer. Dit is duidelik Skriftuurlike bewyse dat die Son-god of Sky-god, Heileil, die Shining Een, het die plek van die ware Magtige geneem, of beplan om dit te doen!

Dit is verdere bevestiging van die Heil (heilige) van die Duitse, Nederlandse en Afrikaanse vertaling, synde die Sun-god of Sky-god, soos ons voorheen bespreek. Net soos die Hebreeuse helel (heileil), ons het ook bevind die Griekse woord heile vir son-straal of son-lig, soos ons voorheen gesien het en bespreek. Die koning van Babel, die blink Een die ongeregtige, beplan, of is inderdaad op die troon sit waar YAHUSHUA behoort te wees sit. Dit is die boodskap van Jesaja. 14 en 2 Tess. 2, sowel as die gesaghebbende profetiese boodskap van YAHUSHUA in Matt. 24:15 waar Hy ons waarsku dat in die eindtyd sal dit gevind word dat "die gruwel van die verwoesting" staan in die geskeide Place, die Tempel, geestelik of letterlik. Hierdie "gruwel van die verwoesting" word algemeen aanvaar as Zeus, die Sky-of Sun-god.

Ons moet dus berou oor die idee van afhangend van "geluk", van wat mekaar "Sterkte" (die GD van Jes. 65:11), en moet eerder praat van die seën, en soek die seën van Yahuweh. Ook die lig gebring bewyse van die Son of Sky-god wat die oorsprong van Lukas, Lok, geluk, Lug, Loki en Lucifer, moet ons inspireer om die Vader te aanbid in die Gees en in Waarheid, John 4: 23-24. Ons moet ook bewus gemaak van die Skrifopenbaring van Helel (Heileil), die Shining Een, wat die koning van Babel, en in plaas van probeer om die "Koning van die Jode" dien - die titel wat gegee is om ons Messias en wat gevind nie minder nie as 18 keer in die Bybel!

Hoofstuk III - DIE WOORD VAN Yahuweh waarsku teen die Baäl en teen Babel

Hierdie twee woorde "Baäl" en "Babilon" staan sentraal in vermaning die Skrif se afdogery. Hierdie twee woorde is nie net histories gebruik, maar is ook profeties gebruik vir die eindtyd. Ons Magtige sal die name van Baäl en die Baäls (Baäls) uit ons monde in die eindtyd, Hos verwyder. 2: 16-17. In Jer. 23:27 lees ons 'n soortgelyke verloop en hier die boodskap het blykbaar 'n dubbele verwysing, dus vir die eindtyd ook. 'N sinoniem vir Baäl is Bel, die Babiloniese naam vir Baäl en word algemeen beskou as die nasionale god van Babel. Ons lees van Bel en Babilon se vernietiging in Jer. 50: 2, wat baie kommentators glo te wees 'n eindtydse gedeelte in die verse volgende, naamlik verse 4-7. Die profesie oor Bel (Baäl) word ook in Jer. 51:44 en Jes. 46: 1.

Wie is hierdie Bel of Baäl? Die byna eenparige uitspraak van kommentators en skoliere is: Dit is die Son-god. 'N Paar geleerdes verkies om Bel identifiseer met Zeus. Maar al erken dat Zeus was oorspronklik die Sky-god en later op bekend geword het aan die Son-god wees. In Jes. 46: 1 Bel is vernoem met Nebo, Bel se seun (of genoem Bel se kleinseun deur sommige), en ook bekend as Sun-god. Die name van die Son-gode, Bel en Nebo, is opgeneem in die name Bêlsasar, Bêltsasar, en die naam Nebo in dié van Nebuchadenezzar, Nebuzardan, ens Nebo was ook bekend as Nabu. Die Skrif openbaar aan ons 'n ander opperwese van die Babiloniërs, naamlik Merodag, in Jer .. 50: 2, in Babiloniese letterkunde bekend as Marduk. Hy was 'n ander-wil bekend Sun-god, en is gewoonlik beskou om net nog 'n naam vir Bel wees. So, die Skrif duidelik aan ons dat die hoof gode van Babilon was Sun-gode. Argeologiese en geskiedkundige bronne bevestig hierdie benaming van 'n groot aantal gode, die meeste van hulle verskillende name vir die son-god, of variasies daarvan. Die Maan-god en Ishtar is ook ingesluit, veral in die Babiloniese trinitities. Ishtar verteenwoordig die ster Venus, of dalk verteenwoordig al die sterre in die algemeen. Ishtar is ook bekend as Cybele, Semiramis, Aphrodite, Demeter, Dea Sirië, Venus, Ma en Rhea. Sy is ook later op geïdentifiseer met Isis. hierdie Ishtar is aan ons bekend deur haar Skriftuurlike name: Astarte en Astarot (Grieks: Astarte). Sy was beskou as die ou Maan-god, en deur ander as Venus, en deur ander net so 'n ster. Die jong Sun-god is algemeen bekend as Tammuz, en hy het sy vrou metgesel Ishtar wat ook sy ma, wat geboorte gegee het aan hom was.

Maar voordat ons raak te betrokke by al panteon Babel, behalwe om te sê dat die Skrif aan ons openbaar die name van die drie hoof gode van Babilon, naamlik Bal (Baäl), Merodag (Marduk), en Nebo (Nabu). Daarom is die Skrif, die enigste bron vir leerstellige waarheid aan ons openbaar dat die Babiloniese godsdiens was basies sonaanbidding, want al drie hul hoof gode is geïdentifiseer met die Son Dit word ook bevestig deur die getuienis van die geleerdes van argeologie en godsdiensgeskiedenis. Prof. F. Max Muller skryf: "Babel, daar ook die decipherers van die Babiloniese tablette gou ontdek dat die Songod was die skoolhoof god ... Baäl die opperwese van die Semitiese inwoners van die Mesopotamiese koninkryk, was duidelik 'n Son- God." 229

Volgens die Skrif in Gen. 10:10, Babel of Babilon was "die begin" van koninkryk Nimrod se. Of Nimrod was in werklikheid die "stigter" van Babilon, is nie direk gestel. Maar die Babiloniërs self, in hul literatuur, beweer dat Bel (Baäl) was die stigter van Babylon.²³⁰ Sommige geleerdes glo dat Bel was net soos Nimrod, die laasgenoemde raak vergoddelik na sy dood en raak bekend as Bel, hul Sun -deity. Assirië was die suster-nasie van Babilonië en het in werklikheid die stelsel van skryf aangeneem, die meeste van die literatuur, die wette, en die godsdiens van Babylonia.²³¹ Aan die ander kant, Assirië geannekseer en oorheers Babilonië in die 7de en 6de eeu BCE²³² baie geleerdes gekombineer Assirië en Babilonië in hul studies, sowel wat Semitiese nasies in elk geval. Daarom is die godsdiens van hierdie twee nasies geword algemeen bekend as Babylo-Assiriese godsdiens. Babilon het sy nasionale god, die son, genoem Bel (Baäl), en daarna Merodag (Marduk of Bel-Marduk) en Nebo (Nabu). Sekulêre geskiedenis vertel ons van talle vertel ons van talle ander Babiloniese Sky-of Sun-gode, soos Shamash, Ninurta, Anu, EA, Enlil, en vele ander ook. Net so, die groot nasionale god van Assirië was 'n Sun-god sowel met die naam: Assur. Assur, die seun van Sem (Gen. 10:22), word algemeen aanvaar as die vader van die kinders van Assur. Na sy dood, die Assiriërs vergoddelik hom en dan geïdentifiseer hom met die Son En so het hy die magtige son-god van die Assiriërs. Sy naam was natuurlik ook gebruik word vir een van die groot stede van Assirië, naamlik Assur wat as die ou hoofstad van Assirië beskou. Hierdie kapitaal, Assur was verskuif na Ninevé, en die aanbidding van Assur is verskuif as dieselfde tyd. Assur die Sun-god van die stad van Assur, het nou die hoof godheid van die hele nasie en die sentrale krag wat Assirië regeer. Assirië is die "land van die god Assur." ²³³ Die simbool van hierdie godheid Assur was die son-skyf of nimbus, wat later sou blyk ooit so dikwels op uitbeeldings en beelde van die Messias, en ander figure uit die Skrif. Dit is interessant om daarop te let dat 'n hele paar kommentators glo dat die eindtydse vyand van die Messias, en die Messias se mense die Assiriese (Assur) sal wees, en hulle baseer hul uitgangspunt op die volgende gedeeltes: Miga 5: 5-6, Isa. 10:24, Jes. 14:25, Jes. 30:31, en 'n paar

ander tekste. Ons is op soek na 'n aardse man, of moet ons waak teen die son-god van die Babylo-Assiriërs?

Die Bablo-Assiriese godsdiens versprei na die omliggende lande, in die vorm van sy gode nie, maar ook in 'n ander vorm wat van sy astrologie, sterrekunde en kosmiese of astrale godsdiens. Die Babiloniërs was die een wat astrologie begin, dit wil sê die okkulte invloed van die leer van die hemel neergesien op die mens se sake. Morris Jastrow beskryf die aard van astrologie soos volg: "Die fundamentele faktor in astrologie is die identifisering van die hemelliggame met die hoofgode van die panteon." 235 Daarom, astrologie was in werklikheid 'n studie van die invloed op 'n mens wat uitgeoefen word deur die leer van die hemel, die heidense se Sky-gode.

Dit is feitlik dieselfde as die konsep van "kosmiese of astrale godsdiens". Die Babiloniërs het uiteindelik rasonale daarvoor, en dus die wetenskap van sterrekunde het tot stand gekom. Aan die ander kant, vind ons dat in Griekeland die omgekeerde het happened.²³⁶ Daar vind ons dat astronomie die eerste keer en dan ontwikkel astrologie. Maar die twee was blended.²³⁷ Wetenskap en godsdiens het saamgewerk om die gemeenskaplike belang van alle heidense nasies te bevorder, naamlik die aanbidding van die son, die maan en die sterre.

Nie baie mense is bewus van die feit dat die son is 'n ster self - sien enige woordeboek. Die son is 'n ster, omdat 'n ster word gedefinieer as 'n planeet liggaam wat sy eie lig uitstraal in teenstelling met die ander planete, bv die maan, wat net lig weerkaats. Streng gesproke, as ons praat van al die sterre, dan is die groot ster, die son, moet ingesluit word. Die Griekse woorde vir ster, Aster n astran, is dus van toepassing op die son, asook die ander stars.²³⁸, wanneer ons praat van astrale godsdiens, sterrekunde of astrologie, moet ons nooit vergeet van die feit dat die son is die grootste van die sterre in ons sigbaar sonnestelsel. Die dierierem, wat astrologie tipeer, tot stand gekom het toe die Babiloniërs ontwikkel die gedagte van die pad van die son se deur die lug, verdeel in twaalf dele, en elke word gekenmerk deur sy hoof konstellasie of star.²³⁹ Dit Chaldeër kosmologie het baie prominent in die hele Siriese sinkretisme. Die son gebly hoogste in die stelsel omdat dit daartoe gelei dat die sterrehemel choir.²⁴⁰ die talle Sun-tempels N Palmyra, Sirië, getuig hiervan. Ons moet nie vergeet dat Sirië was op 'n tyd deel van die Assiriese ryk en ook afgelei sy naam van Assirië, 241 soveel glo. Dit is uit een van hierdie Sun tempel in Palmyra, Sirië, naamlik uit die tempel van Bel, dat die groot beeld van Bel verwyder en na Rome, waar dit opgerig is. Dit is gedoen deur keiser Aurelianus van Rome, wat bekend gestaan het as "die son-keiser". Aurelianus het ook die beeld van Helios, 'n ander son-god van Palmyra, en opgerig in Rome. Dit hoogste Sun-god, Bel, is vereer hele noordelike Sirië en uit Babylon.²⁴² So, die aanbidding van Bel, die stigter van Babel, uiteindelik gestig in Rome gekom het. Geen wonder dat die kerkvader, Augustinus eerlik geskryf dat "Rome is befonds as die tweede Babilon en as die dogter van die voormalige Babilon." 243 In dieselfde boek Augustinus weer gesê: "Babilonië as die eerste Rome ... Rome self is soos 'n tweede Babilon." 244 Verdere getuie van Rome wat verborge Babilon, word op rekord geplaas dat ons deur Hislop in The Two Babylons, bl. 240-241 en p. 279, waarin hy verwys na sy bronne, "Die ware wettige Babiloniese Pontiff ... ná die dood van Belsasar, en die expultion van die Chaldeër priesterskap van Babel oorgegee deur die Medo-Persiese konings, was in Pergamus, waar daarna was een van die sewe gemeentes van Asië. Daar, as gevolg, vir baie eeue was "Satan se troon" (Op 02:13). "Hy het toe verwys na Barker wat vertel dat die verslaan Chaldeërs het gevlug na Klein-Asië, en 'n vaste hul sentrale kollege in Pergamus. Hislop gaan dan, "metertyd, die pontifikaat van Rome en die pontifikaat van Pergamus self deel van die Romeinse Ryk, toe Attalus III, die laaste van sy konings, by sy dood, gelaat deur sal al sy heerskappye om die . Romeinse volk, BCE133 "Ons sal bespreek hierdie" Tweede Babilon "- Rome, later op. Nie net het Bel, die Son-god van die ou Babilon, word in Rome gestig, maar ook die Babiloniërs (Chaldeër) astrologie geraak woede gestig in Rome tussen die jare 323-44 vC 245

Nog 'n Sun-god was in Babilonië, naamlik Zoroaster, en hy was die hoof van die Chaldeër Mysteryes.²⁴⁶ Sommige geleerdes dink dat hy na Babilonië het gekom toe die Perse verower Babilonië. Ander dink dat sy naam het sy oorsprong in Indië. Tog, met die Persiese se verowering van Babilonië (Iran se), kom daar 'n aan die bekende Sun-god Ahura-Mazda Babel vervoer. Hy het geïdentifiseer met die Babiloniese Bel (Baäl), ²⁴⁷ en was 'n belangrike rol speel in die Manichean en Mitras godsdienste van Rome. Laasgenoemde twee godsdienste beide gehou Sun-dag ter ere van die son-god, soos voorheen vermeld. Die Babiloniese ryk het verdwyn, maar sy geloof was baie lewendig in Sirië, en van hier af is dit is na Rome toe die Romeinse panteon en Griekse pantheon het afgeneem. Die uitkoms? Franz Cumont opgesom dit so goed, "Solar panteïsme, wat grootgeword het onder die Arameërs van die Hellenistiese tydperk as gevolg van die invloed van Chaldeër astrologie, opgelê self oor die hele Romeinse wêreld onder die ryk ... Sirië was Rome se onderwyser en voorganger. Die laaste formule bereik deur die geloof ... van die Romeine, was 'n goddelikheid unieke, almagtige, ewige, universele en onuitspreeklike, wat homself regdeur die natuur geopenbaar, maar wie se mooiste en mees energieke manifestasie was die Son "248 Weereens het hy geskryf," sonkrag panteïsme was die laaste vorm van Romeinse heidendom. "249

Vorige om dit alles, is 'n ander beeld van 'n Sky-god na Rome gebring. Die vroulike godheid van Babilon, naamlik Ishtar, die Koningin van die Hemel, of Venus of Star, was bekend as Cybele onder die Perse, en was ook bekend as Mater Dea, "Moeder van God" of die "moeder godin". Haar beeld is formeel gebring van Pergamum na Rome, was 'n tempel gebou ter ere van haar, en 'n fees instituted.²⁵⁰ Dit is gedoen in die jaar 204 vC YAHUSHUA het ons gewaarsku oor Pergamum (Pergamus) in Openbaring 2: 13-14, "waar Satan se troon is "en" diegene wat die leer van Bileam hou ". Dit is alom bekend dat Pergamum (Pergamus) was 'n sentrum van baie groot heidense kultusse wat die leër van die hemel aanbid - Zeus, Athena, Dionysus, Asclepius, ²⁵¹ en voorheen Cybele ook voor haar beeld is na Rome. Later, in die eerste drie eeue van ons jaartelling, net voor Konstantyn het die toneel, vind ons dat Rome begin om haar eie Romeinse pantheon, en die Griekse panteon te verlaat, en omgedraai na hy gode van die ander lande onder haar heerskappy, veral die aanbidding van die son

Wat gebeur in Rome in die tydperk 44 vC - 321 CE? Julius Caesar is opgevolg deur Augustus in + - 44 vC Augustus was die eerste van die Keisers van Rome. Joscelyn Godwin, misteriegodsdienste, p. 59, beskryf hom as 'n aanhanger van Apollo, die Son-god. Augustus is selfs deur sommige as 'n inkarnasie van die Sun-god. Die jaar 54 CE bring ons die accesion van Nero wat die kultus van Isis, nog 'n Sun-god sterk bevorder. Isis is geïdentifiseer met baie ander vroulike gode bekend as "Moeder van God", en daardeur ook met Cybele wat ook bekend is as sodanig. Afgesien daarvan dat 'n Sun-god, sowel Cybele en Isis het seksuele ontug as deel van hul aanbidding. Dit is wat bedoel word met die "leer van Bileam" - Ds 02:14 en lam. 31:16. Nero was nogal oop oor hierdie sonaanbidding en het 'n enorme beeld van homself in die dekmantel van die Sun.²⁵² groot Colossus gebou, maar dit Colossus is nooit voltooi nie. Nero geplaas sy eie portret op sy munte met die Radiate kroon van die Son om sy kop. Hy was eintlik vereer op een plek as "die nuwe Songod skyn op die Grieke." ²⁵³ In die jaar 117 CE Hadrianus die troon bestyg en hy was bekend vir sy bevordering van Serapis- en Isis-aanbidding, sowel wat Sun-gode .

In die jaar 218 die 14-jarige Heliogabalus (ook bekend as Elagabalus) die troon bestyg. Sy baie naam onthul dat hy toegewy aan Helios en vir Baäl (Bel of belus). Hy was 'n aanbidder van die Son-god, Baal van Emesa in Sirië, en het hierdie afgod beeld growwe uit Emesa na Rome, en probeer om die hele ou panteon om dit ondergeskik: Sol Invictus Elagabal.²⁵⁴ Hy het sy opleiding in gehad die priesterskap van die Sun-god by Emesa en dan probeer om Siriese Baäl-aanbidding vestig in Rome. Tog het sy regering nie lank geduur nie, want hy vermoor is. In die jaar 238 CE, Saturnus begin om te preek en te onderrig. Hy was die stigter van Manicheïsm. Hulle leringe bestaan Sun-dag hou, ernstige anti-Judaïsme, die onderrig van Boeddha, die leer van Zoroaster sowel as die leer van die Messias van die Nuwe Testament. Saturnus het vir hom 'n titel, wat lees, "Mani, die boodskapper van die God van Waarheid tot Babilonië." ²⁵⁵ Een van die bekende kerkvaders, Augustinus, was vir hom 'n skolier van hierdie Manicheïsm vir nege

jaar. Maanhare verwerp die Ou Testament "met afgryse" en was selfs meer lasterlike dat die vroeër Gnostici, soos Marcion wat gepraat van die die magtige onder die Ou Testament as 'n tiran. Saturnus was erger, want hy beskryf ons Magtige soos volg: "die prins van die duisternis ... want Hy het hulle verlei in die begeerlikhede wat Hy hulle geleer het, aangesien hy die God van waarheid was nie" 256 Dit lasterlike gees wat haat, of! ignoreer, of wil die Almagtige van die Ou Testament te verander, het sy invloed gehad, N wisselende grade, tot vandag toe. In die tussentyd, is die Mithra-kultus gelyktydig ook 'n groeiende, ook daarop uit sonaanbidding en die aanhou van Sun-dag.

Die jaar 270 CE merk die toetreding van keiser Aurelianus, die "son-keiser", wat 'n amptelike kultus van die son op Rome.²⁵⁷ Hy was ook simpatiek teenoor "Mithra, die god wat homself nou was gereeld geïdentifiseer met die Son gestig "257 Aurelianus se son-god geroep Sol Invictus, die Invincible Sun, die Onoorwonne son Hy het 'n nuwe "heiligdom" in Rome waarin hy die beelde van Bel en Helios uitgetrek wat hy van die Palmyra in Syria.²⁵⁸ Aurelianus geneem was die keiser wat die son as die hoogste diety van Rome gestig geplaas, volgens die inskripsies op sy muntstukke. Die son het oorgeneem rol Jupiter se as beskermer. Sy Sol Invictus is ook bekend as Deus Sol, ²⁵⁹ wie se verjaarsdag was die 25ste van December.²⁵⁹ Die son het inderdaad die wonderlike simbool en saamtrepunt vir die empire.²⁶⁰ Maar Mithra (Mithras) geword het steeds om uiteindelik geïdentifiseer met Sol Invictus . En dit gebeur wanneer Diocletianus, Aurelianus se opvolger, het die finale duik in 307 CE en verkondig dat Mithras is inderdaad Sol Invictus, die Onoorwonne Son-god, die beskermer van hul ryk. Die aanbidding van Mitras versprei soos wildfire.²⁶¹ Ter wille van volledigheid, sou ons in hierdie stadium net slaan die tydperk van Konstantyn, en dan praat van die groot invloed wat 'n ander Romeinse keiser het later op, naamlik keiser Julian. Hy het gekom nadat Konstantyn, ná die laaste son-aanbidding met die Messiaanse geloof het saamgesmelt. Julian (die afvallige, soos hy bekend was), teruggeskakel na die voormalige, ouer Frank sonaanbidding, bel homself 'n "volgeling van King Sun", wat 'n aanhanger van Mitras, maar ook propageer die aanbidding van Apollo, Serapis, Mars en Cybele.²⁶²

Ons het kortliks geskets die invloed van die keisers in die bevordering van sonaanbidding, hoofsaaklik deur self ook mense kry, word geïdentifiseer met die Sun-god. Op die godsdienstige toneel was die verskillende Sun-kultusse strewe na oorheersing. Maar as 'n groep van verskillende Sun aanbid kultusse het hulle 'n gemeenskaplike vyand en 'n gemeenskaplike teenstander: die Messiaanse Geloof. Ons weet almal dat die suksesvolle dictum: As jy dit nie kan klop, dan sluit hulle! Voordat Konstantyn die toneel betree, die sterkste groepe was Manicheïsme en Mithraïsme, beide van hulle hou Sun-dag, soos ons gesien het nie. Afgewissel met hierdie kultusse, vind ons die Griekse-oorsprong Neo-Platoniese filosofie, wat so 'n geweldige invloed op die Aleksandrynse Clement en Origenes, en ook op die Romeinse kultusse het. Alföldi n opsomming van die diep en uiteindelik vernietigende invloed van Neo-Platoniese filosofie, "In die opname van die Songod met die res van die gewilde godsdienste, is dit nat Sol op die troon van die heelal en het dit maklik om te dink dat hierdie opperwese was niemand anders nie as die Almagtige van die Christene. Die som van divinitas, die naamlose opperwese van die Edik van Verdraagsaamheid van Milaan, sekerlik dra die stempel van die styl van hierdie filosofiese deïsme. Selfs aan die einde van sy lewe, het Konstantyn nie in staat is om homself te bevry van die invloed van 'n paar Neo-Platoniese filosowe was ... (wat) was, natuurlik, priesters en geleerdes eerder as skoliere. Hierdie verbinding van sonkrag monoteïsme met die Christelike Almagtige, en so saam met Christus, dalk 'n band van eenheid tussen hulle was. Sulke vaag kombinasies van baie verskillende vorme van monoteïsme was al hoe makliker, omdat die Kerk, op sy kant, het lank reeds die gebruik van die vergelyking van Christus met die son as 'n les simbool, noem in 'son van die waarheid ", " Sun van die opstanding ", " Son van redding ", en dus die invloed van die kultus van Sol erken ... Konstantyn kon, met 'n goeie gewete te steek oor 'n verdraagsaamheid van Sol langs die Verlosser." 263

Ons moet ook nie die geweldig sterk invloed van die Isis-kultus, die losbandige son-kultus van Egipte, wat sporadies gekom en gegaan in Rome, afhangende van die guns of antagonisme van sy keiser vergeet.

Met hierdie, het die aanbidding van Serapis ook. Serapis is die "sycrretistic" Sun-god, wat geïdentifiseer is met Zeus, Helios, Osiris en vele ander. Ons het reeds gesien dat in Alexandrië (die groot setel van Serapis-aanbidding) was dit die praktyk van Christus aanbid en Serapis-aanbidders te meng in hul aanbidding. Die Christelike apologete Minucius Felix, skryf in die 2de of 3de eeu, kommentaar dat die Egiptiese (Aleksandrynse) kultus van Serapis heeltemal deur die Romans.²⁶⁴ is aangeneem

Sir JG Frazer skets so goed die voorbereiding van die toneel vir Konstantyn aan te gaan, "In Babilonië, onder die kragtige invloed van Chaldeër teologie en astrologie, is die Iranse (Persiese) gode opgeneem om hul naaste Semitiese (Babiloniese en Assiriese) eweknieë, die Hoogste God Ahura Mazda word geïdentifiseer met die Sky-god Bel ... en Mithra gelykgestel met die songod Shamash. Maar Babilonië was net 'n stadium in die triomftog Maart van Mithra na die weste (na Rome). "265 Hy die tydperk voor toetreding Konstantyn se beskryf verder soos volg:" Die keiser begunstiging dus wat aan Sun-aanbidding ... voor die vestiging van die Christendom klein was meer as 'n amptelike erkenning van 'n universele son godsdiens wat lank reeds versprei in die Ryk onder die gesamentlike invloed van filosofiese denke (Neo-Platoniese filosofie), astrologiese spekulasie (astrologie en astrale godsdiens) en Oosterse geheime. Onder hierdie verborgenhede niemand was meer gewild ... as die aanbidding van die Ou Persiese god Mithra, wat nou beslis is geïdentifiseer met die Songod onder die titel van die Onoorwonne son. Oor die begin van ons era Strabo bevestig sonder huiwering of dubbelsinnigheid dat die Persiese godheid Mithra was die Son "266

In ons studie van die onderwerp van wat gebeur het voor, en tydens die bewind van Konstantyn, het ons uiteindelik kom na die man wat verantwoordelik is vir die beëindiging van hierdie 250-jarige konflik tussen die Sun-kultusse en die Messiaanse Geloof, deur hulle vermenging, naamlik Konstantyn, die keiser van Rome. Ons het reeds in hierdie boek, wat verband hou baie van wat gebeur het toe die twee groot strome van godsdiens saam met Konstantyn verbind was, en die samesmelting wat later voltooi is gemaak. Nog 'n paar opmerkings van literêre en argeologiese bronne sal ons help om beter te verstaan wat gebeur het. Alföldi som hierdie twee hoofstrome soos volg: Die eerste, "het die aanbidding van die songod: Filosofie verander in teosofie, die astrologiese bespiegelings van die Chaldeërs, die wilde mistiek van die half-Christelike Gnostisiste het hier in 'n wilde verwarring; en saam met hulle ontmoet wat godsdiens van die son wat die hele Ooste en die primitiewe idees van die Indo-Duitsers en hul soos deurtrek oor die magiese krag en almag van die Here (die son-god). Dit vergoddeliking van die Son, in hierdie saamgestelde vorm, was aansienlik aantrekliker. Amptelike Romeinse beleid het een keer gewaag in hierdie rigting en het probeer om verhef Sol Invictus as Dominus imperii Romanii om die hemelse Here van die Romeinse Ryk. "267 Hy beskryf dan die tweede stroom, die Messiaanse geloof.

Soos om die sogenaamde "bekering van Konstantyn", Alföldi state, "moderne navorsing het selfs gewaag ... bevraagteken die feit van sy bekering, of ten minste sy opregtheid." 268 "Aan hulle vrugte sal julle hulle ken" - ons Messias geleer in Matt. 07:20. Ons het reeds genoem dat Konstantyn, ná sy "bekering", wat gehou word op met inskripsies aan die Son-god op sy muntstukke. Dit is goed gedokumenteer dat die beeld-standbeeld wat hy in Konstantinopel gebou in die jaar 330 CE - wel: dit was baie jare na sy "bekering" - beeld 'n hibriede son-god was duidelik. Franz Boll, Sternglaube und Sterneutung, p. 31, vertellings, soos ander bronne doen ook dat Konstantyn ook beveel 'n horoskoop van 'n astroloog vir homself, vir hierdie nuwe stad van sy: Konstantinopel - baie jare na sy "bekering". Hy het ook "opgeoffer om Jupiter, Beste en Grootste", 269 ná sy "bekering". Selfs kort voor sy dood in 337 CE, het hy 'n gedenkmunt getref waarop Konstantyn verteenwoordig as Jupiter, terwyl een van sy seuns word in die dekmantel van Bacchus.²⁷⁰ Ons kan net aflei, as Alföldi doen, "Die keiserkultus bly; net sulke vorme as aanstoot Christelike sentiment is 'n bietjie bedekte. "271 Dit bewys aan ons dat die godsdienstige deel van sy "bekering", die vertikale liefde, was inderdaad nie ernstig of onwaar. Maar alsoth etiese of morele deel van sy "bekering", die horisontale liefde vir sy medemens, links veel te wense oor. Hoewel die volgende feite is bedek, of geïgnoreer, geskiedenis vertel ons dat Konstantyn, ná sy, "bekering", verdrink sy nie

aanstotelijk vrou, fausta, in 'n bad water te kook, in die jaar 320 CE, Konstantyn onthoof sy oudste seun, crispus. Hierdie feite is so onweerlegbare, dat selfs dr Lardner, wat gepoog het om Konstantyn afwit algemeen in sy boek, geloofwaardigheid, moes erken dat Konstantyn verantwoordelik vir hierdie gruwelike dade (vol 2, pp 342.. - 343) was inderdaad.

Ons het reeds bespreek hoe die nimbus of son-skyf te vinde was in die uitbeelding of beelde van Sun-gode in antieke tye, asook in die eeue net voor die tyd van Konstantyn. Hierdie son-CD's (nimbuses) is voortgesit in die uitbeeldings en beelde van ons Messias, of Hemelse Vader, YAHUSHUA se ma, en baie ander persoonlikhede uit die Skrif. In sommige gevalle is dit gedoen deur middel van son-strale van uitstraling van lig ("heerlikheid"). Daar is egter nog 'n bewys van hoe Sun - en maan-aanbidding het egter bly voortbestaan in die Kerk sedert die tyd van Konstantyn. In Javier Teixidor, Die Pantheon van Palmyra, sien ons op plate III, VIII, XI, en XXXI, hoe die son-strale saam met Crescent die maan se verteenwoordiger in twee beelde of in sommige gevalle, aparte in die twee boonste hoeke van die verligting. Hierdie Son en Maan-eienskappe is van toepassing op die verskillende gode uitgebeeld op die gesculpteerde reliëfs - in hierdie gevalle Bel, Baäl Shamin, Mithra, en Bel weer, in daardie volgorde. Net so vind ons in Mysteria Mithrae (redakteur Ugo Bianchi - 'n Internasionale Seminary gehou in Rome in 1978), die figuur van Mitras met die son-strale hoof van die Sun-god in een boonste hoek en die maan-crescent hoof van die Maan -deity in die ander boonste hoek. Maar in dieselfde boek, Mysteria Mithrae, vind ons die einste Son en Maan-gode, uitgebeeld oor ons Hemelse Vader en oor sy Seun in liefies en beelde wat deur die Kerk wat gevorm word wanneer Konstantyn oorgeneem. Talle illustrasies word in hierdie boek. in die eerste plek sien ons Fig. 15 (ons Messias as Shepherd, in hierdie geval met sewe sterre te); dan Fig. 19 (ons Messias staan tussen Vader Sun en Moeder Maan, met 'n ster instrument); Fig 30 (ons Messias aan die kruis, 'n nimbus om sy kop, met die son en die maan-Crescent bokant sy kop); Fig 32 (ons Messias aan die kruis met die son-god en die maan-god ten volle vorm bo en langs sy kop); Fig 25 (ons Messias en Maria, op twee aangrensende reliëfs, beide met 'n son-strale en 'n moon-crescent kop in die boonste hoeke); Fig 23 (ons Messias word uitgekop met die son en die maan bokant hom); Fig 24 (Abraham op die punt van die aanbied van Isak, die son en die maan onder uitgebeeld); Fig . 27 (ons Messias gedoop is, met die son en maan-gode ek die boonste hoeke); vye 28 en 29 (twee medaljes met 4 uitbeeldings van ons Messias en Sy Vader, beide met son-CD's om hul hoofde en 'n ronde son, 'n vier-straal kruis, en 'n ses balke kruis, soortgelyk aan die Chi-Rho, sowel as 'n paar van die sterre, bo hulle).

Wat meer bewyse het ons nodig om die onweerlegbare feit dat die aanbidding van die leër van die hemel geword saamgesmelt met die Messiaanse Geloof bewys! Die Vrou van Revelation 12: 1 is inderdaad met die son bekleed, sy het die maan was onder haar voete, en sy het 'n kroon van sterre op haar kop. Son, maan en sterre bestaan uit die leër van die hemel. Die twaalf sterre waarskynlik verteenwoordig die dierieriem, vir die dierieriem het twaalf afdeling, elke afdeling wat 'n pad van die son deur die lug in twaalf verskillende stadiums van die jaar, en elkeen van hierdie twaalf paaie word verteenwoordig deur sy belang hoof konstellasie van sterre, of star.²³⁹ Dit in werklikheid is astrologie of astrale godsdien, wat sy oorsprong in Babilon en het uiteindelik gekom om Rome. Die son, die maan en die sterre te identifiseer Babilon, en identifiseer die vrou van Openbaring 12: 1 ook.

Hoofstuk IV - DIE profetiese boodskap van YAHUSHUA ons MESSIAS vir ons tyd

Het die Skrif verlaat ons behoeftige van hierdie allerbelangrike openbaring? Het ons Messias, ons enigste groot profeet, ons enigste Groot Onderwyser, ons enigste groot leier - het Hy ons verlaat sonder 'n waarskuwing? Nee, Hy het ons gewaarsku in Mattheus 24, en Hy het ons weer gewaarsku in sy laaste

boodskap, die boek Openbaring, veral in sy laaste deel, hoofstukke 6-22, wat ons nou moet bestudeer. Hoofstukke 11-22, veral, sal ons aandag geniet.

As 'n inleiding, ons wil om te verwys na 'n paar Ou Testament Skrif met betrekking tot die eindtyd. Hierdie geskifte is aan ons gegee is "deur inspirasie van die Magtige, en is nuttig tot lering, tot weerlegging, tot teregwyding, tot onderwysing in die geregtigheid, sodat die mens van die Magtige, volkome toegerus vir elke goeie werk kan wees," 2 Tim. 3: 16-17. Die profesieë van die Skrif is veral en aanmoediging en vertroosting vir ons, "Ons het die profetiese woord wat baie vas is, waarop julle tog moet ag gee soos op 'n lamp wat skyn in die donker plek, totdat die dag aanbreek en die môrester opgaan in julle harte," 2 Petrus 1:19. Dit word herhaal in Romeine 15: 4: ". Want alles wat tevore geskrywe is, is geskryf vir ons leer, sodat ons deur lydsamheid en bemoediging van die Skrifte hoop kan hê" Wat het gebeur met Israel van ouds, veral in haar woestyn ervaring, is 'n les en 'n waarskuwing aan ons, soos ons in 1 Kor lees. 10:11, "Maar al hierdie dinge het hulle oorgekom as voorbeelde en is opgeskrywe as 'n waarskuwing aan ons op wie die eindes van die eeue gekom het." Was Petrus nie verwys na dieselfde wilderniservaring (1 Kor. 10) van Israel in die tyd van Moses, toe hy vertel ons in Handeling 7: 38-42 dat Israel nie sou gehoorsaam die Lewende Woorde, en "dan is die magtige het en hulle oorgegee om die leer van die hemel aanbid"? Is ons vandag gelowiges, nie in dieselfde woestyn ervaring? Nee, ons is! Ons het nog nie ingeskryf het vir die beloofde land.

Een van hierdie profetiese boodskappe vir ons tyd, wat wel 'n troos vir ons, is Daniel 12: 4, wat volgens die Duitse, Nederlandse en Afrikaanse weergawes, lees soos volg: "Maar jy, Daniël, hou die woorde geheim en verseël die boek tot die tyd van die einde toe; baie sal navorsingsverslag te doen, en die kennis sal vermeerder." (Sien die voorwoord van hierdie boek). Ons is absoluut oortuig dat die laat reëns het begin om te val, die Gees van die waarheid wat ons in die hele waarheid lei. Ons ongehoorsaamheid aan die lewende woorde, die Tien Woorde, die verbond, dieselfde wet van Yahuweh (. Wat is die inhoud van die Nuwe Verbond - Heb 08:10 en 10:16), het tot gevolg gehad dat die volgende: "Vir Yahuweh het oor julle uitgegiet 'n gees van diepe slaap, en het jy oë, naamlik die profete gesluit; en Hy het julle hoofde, naamlik die sieners gedek. Die hele visie geword om julle hou van die woorde of 'n verseëlde boek," Jes. 29: 10-11. Dit is die gevolg van ons ongehoorsaamheid aan die Nuwe (eerder: hernude) verbond - die wet van Yahuweh. Die nuwe verbond is, maar 'n hernuwing van die ewige verbond.

Daar is egter 'n herstel, hernuwing kom, in werklikheid, die Finale Reformasie in die eindtyd, soos ons lees in Jes. 29:18, 19 en 24, "In dié dag sal die dowes die woorde van die boek hoor, en die oë van die blindes sien uit donkerheid en uit die duisternis. Die nederige sal vreugde op vreugde verhoog in Yahuweh ... En dit wat in die gees misgaan, sal insig verkry, en diegene wat gemurmureer sal lering aanneem. "Ons Messias het ook belowe dat hierdie waarhede aan ons geopenbaar sal word. In Lukas 08:17 Hy het belowe, "Want daar is niks verborge wat nie openbaar sal word nie, en niks geheim wat nie bekend en aan die lig gekom. Sal word" Hy is die enigste een wat kan ons oë, Lukas 24:31 oop. Die is die enigste een wat kan ons begrip, Lukas 24:45 oop. Hy het ons almal het hieroor in sy eindtydprofesie in Mattheus 24, en weer in sy laaste boodskap van die eindtyd in die boek van Openbaring hoofstukke 6-22, veral 11-22. Dit is duidelik geskryf. Al wat ons nodig het, is vir hom om ons oë oop te maak vir wat Hy gesê het, en dat Hy ons begrip open. Maar Hy het af Sy voorwaarde vir die opening van ons begrip gelê, "Gee dan ag hoe jy hoor. Want elkeen wat het, aan hom sal gegee word; en wie nie het nie, selfs wat hy dink dat hy sal geneem word van hom," Lukas 08:18. Dit is oor die algemeen kommentaar op soos volg: Wie lig ontvang uit die Woord, veral vorm die Messias Self, en gehoorsaam wat lig, vir hom meer lig geopenbaar sal word nie. Maar hy wat nie die lig te gehoorsaam nie, van hom sal weggeneem word ook wat hy blyk te hê. Dit is 'n belangrike en uiters belangrike voorwaarde vir die ontvangs van lig op Skriftuurlike waarhede. " 'N Mens kan niks aanneem as dit is aan hom gegee uit die hemel," John 3:27. As ons Hom gehoorsaam, sal Yahuweh doen soos Hy ons waarsku deur sy Seun, toe Hy aangehaal uit Jesaja,

soos ons lees in Johannes 00:40, "Hy het hulle oë verblind en hulle hart verhard, sodat hulle nie sou sien met hul oë en hul hart nie verstaan nie, dat hulle moet omdraai sodat Ek hulle gesond maak nie. "

Daarom, as ons die Woord, veral die Woord wat vlees geword het nederig te gehoorsaam - die Messias YAHUSHUA - Hy sal dan veroorsaak dat ons om te sien en sy profesie oor die eindtyd in Mattheus 24, asook Sy finale boodskap aan ons in Openbaring verstaan. In Matt. 24:12 Hy openbaar aan ons dat "die ongeregtigheid vermeerder word" in die eindtyd. Die NASB lewer dit meer korrek, "wetteloosheid vermeerder ..." Dan in vers 15, Hy openbaar aan ons dat "die gruwel van die verwoesting" sal staan in die geskeide Place. In Mattheus 24, Hy waarsku ons vier keer (vv.4, 5, 11 en 24) oor misleiding - laat verlei. So ons dringend die Gees van die waarheid nodig het as ons verlang na die waarheid, sodat ons nie mislei word deur die gees van die dwaling (1 Johannes 4: 6). As ons nie die liefde vir die waarheid ("U Woord is die Waarheid" -John 17:17) ontvang, sal Yahuweh stuur krag van die dwaling dat ons die leuen, 2 Tess moet glo. 2: 10-12. Die Gees van die waarheid lei ons in die hele waarheid, skuldigbevinding van die wêreld van sonde, van geregtigheid en van oordeel - Johannes 16:13 en 8. In teenstelling hiermee, is daar nou heersende "die gees van die dwaling", "die gees wat nou in die kinders van die ongehoorsaamheid werk, "Ef. 2: 2. Hierdie is awesome woorde, maar ons glo dat die tyd het aangebreek dat ons moet terugkeer na "vrees Yahuweh" - Openbaring 14: 7, Matt. 10:28, Hand, 09:31, 2 Kor. 7: 1, Ef. 05:21, 1 Pet. 02:17, ds 15: 4 en Openbaring 19: 5.

Daarom, in Mattheus 24 YAHUSHUA waarsku ons dat voor sy wederkoms ons moet kennis neem van drie dinge:

- 1) Sy waarskuwing teen haar laat verlei,
- 2) verwag wetteloosheid toeneem,
- 3) en die "gruwel van die verwoesting" staan in die geskeide Place.

1. MISLEIDING:

Satan is die een wat die hele wêreld verlei. Die wyse waarop hy dit gedoen het, en die aard van die bedriëry, sal duidelik word soos ons punte 2 en 3 te bestudeer.

2. WETTELOOSHEID:

Die verkeerde vertaling van die Griekse anomia (wetteloosheid) en anomos (wettelose) in die ouer vertalings het 'n groot rede vir die bedrog wat ingesluit het. Die ernstige toename van wetteloosheid, selfs in die gemeentes, is die vrug van hierdie verkeerde vertaling. Dit het onmeetbare skade gedoen. Die herstel van die ware betekenis van hierdie woord kan nie gedoen word nie gou genoeg nie. Die nuwer vertalings, soos die RAV, NASB, Ferrar Fenton vertaling, vertaling Nuwe Wêreld en vertaling Rotherham, het dit volgens waarheid en korrek is, sowel as al die Grieks-Engelse Interlinears, natuurlik. Met anomia en anomos korrek vertaal beteken dit "wetteloosheid" en "wettelose", is ons wakker van ons "diep slaap", ons besope toestand, nadat weggedoen ". Inderdaad, ons Messias Homself aan ons die verrassende feit dat die gelowiges wat nog oefen wetteloosheid sal weggewys, in werklikheid sal hulle in die vuuroord (Matt gewerp 13 (Matt 07:23.):. 41-42)! Dit is die onweerlegbare en onaantasbaar woorde van die Messias self.

Met anomia en anomos korrek gelewer, ontdek ons ook in 2 Tess. 2: 1-12 dat hierdie groot gedeelte oor "Die groot afvalligheid" of die verborgenheid van die ongeregtigheid, bestaan uit die baie onderwerp van

wetteloosheid. Die woorde "wettelose" of "wetteloosheid" verskyn 3 keer (in sommige, 4 keer) in verse. 3-9. Vers 3 sê vir ons dat die leier of aanhitser van hierdie wetteloosheid, naamlik die man van wetteloosheid, sal "sit as Yahuweh in Sy tempel is van die Magtige, en voorgee dat hy is Yahuweh." Ons het onkundig was, en ons het verblind om hierdie verrassende waarheid, as gevolg van verkeerde vertaling in die verlede.

Laat ons onself afvra: Is YAHUSHUA Messias beslissing in ons individuele liggame, Sy tempel? Is YAHUSHUA die Messias beslissing in ons individuele liggame, Sy tempel? Is YAHUSHUA die Messias die Een wat die opsig gehad in Sy Vergadering, Sy liggaam is nie? Ons Messias het nooit weg met reg van sy vader. Trouens, Hy het ons bevel gegee om Sy Vader se gebooi Matt hou. 19:17, Lukas 10:28, Johannes 0:50, ds 22:14, Lukas 16:17, Matt. 05:19. YAHUSHUA is die Middelaar van die nuwe testament self, Hy is die Middelaar van dit. Wat is dan die Nuwe of Hernieude Verbond? Heb. 08:10 en 10:16 duidelik vertel ons dit is die wet van Yahuweh in ons harte en in ons gedagtes. Wie skryf die wet in ons harte en in ons gedagtes? Dit is die Middelaar van die nuwe verbond Wie doen dit: YAHUSHUA. Hy is die wetgewer, die wet-bemiddelaar. Daarom het hy teengestaan deur, en vervang deur die man van wetteloosheid. Afgesien van die man van wetteloosheid wat sal sit in die tempel, lees ons in 2 Tess. 2 dat wetteloosheid, die groot afvalligheid, die verborgenheid van die ongeregtheid sal oor voor te neem na die Messias se wederkoms. Dit is presies wat YAHUSHUA het ook gesê in Matt. 24:12. Asseblief nie in Matt. 24:12 dat, as gevolg van die toename van wetteloosheid, vind ons as gevolg daarvan, "die liefde van die meeste verkoel." Die horisontale liefde, die bewaring van die tweede tafel van die wet, die liefde teenoor ons medemens, verkoel as gevolg van verhoogde wetteloosheid. En ook die vertikale liefde die hou van die eerste tafel van die wet, die liefde vir Yahuweh, verkoel as gevolg van verhoogde wetteloosheid.

In teenstelling met hierdie wetteloosheid wat sal toeneem in die wêreld in die eindtyd, ontdek ons in Matt 24:20 dat die getroue paar sal die Sabbat. Hy openbaar die kontras tussen wetteloosheid en sabbatsonderhouding in die eindtyd. Onthou, die Sabbat is die enigste Skriftuurlike teken van skeiding - Eks. 31:13, 17 en Eseg. 20:12, 20. Dit is 'n teken dat hy ons skei vir Homself, en ons skei van die wêreld wat is aan die toeneem in wetteloosheid. Verder is hierdie Sabbat is die teken van die ewige testament, die teken van die ewige testament wat gegee is om die uitverkore volk, Israel, "vir ewig" - Eks. 31: 16-17.

Dit eindtyd toename in wetteloosheid in die wêreld in inderdaad wat Paulus ook gepraat van in 2 Tim. 3: 1, ", Maar weet dit, dat daar in die laaste dae swaar tye sal kom" te lees vers 13. Selfs meer kommerwekkend is die wetteloosheid wat toegelaat word of selfs geleer in sommige gemeentes. Verdraagsaamheid van, en selfs aanvaarding van homoseksualiteit, onkunde van die Tien Gebooi, verkondig dat die wet het weg met gedoen, dat die "wet is aan die kruis vasgenaai" - al is tekens van die "groot afvalligheid", die titel vir 2 Tess. 2, wat baie vertalers gebruik. Inderdaad, is die vloek wat verslind die aarde, soos ons van lees in Jes. 24: 6. In Jes 24: 1-6 lees ons die groot profesie vir die eindtyd afvalligheid en die daaropvolgende oordeel oor die aarde. Dit beskryf dit duidelik vir ons: "Kyk, Yahuweh maak die aarde leeg en verwoes dit, verwring die oppervlak en verstrooi sy bewoners ... Die aarde treur, dit verwelk weg, die wêreld verwelk en vervaag weg; die hoogmoedige mense van die aarde versmag. Want die aarde is onheilig onder sy bewoners ... "Waarom gebeur dit met ons? Die rede is gegee in vers 5: "Omdat hulle het die wette oortree, die insetting geskend, die ewige verbond verbreek." En die resultaat? Vers 6 bring ons die skokkende antwoord: "Daarom het die vloek die aarde verteer, en die wat daarop woon boet. Daarom word die bewoners van die aarde deur 'n gloed verteer en bly daar min mense oor. "(Verander die gebooi" Inderdaad ons skuldig, ons het die wette van Yahuweh oortree, het ons die Ordonnansie Duitse vertaling van Luther gelees) verander ", het ons die ewige gebreek, die ewige testament - dieselfde verbond wat selfs nou is bekend as die Hernude of Nuwe verbond, die wet van Yahuweh in ons harte en in ons gedagtes sal ons nie bekeer van ons sondes, die oortreding van die wet, sodat ons nie verbrand met al die wettelose mense in die dag van die opstanding? Sal ons nie bekeer van

ons wetteloosheid, vra YAHUSHUA om vergifnis, en wees deel van die klein oorblyfsel Mense, die "min mense oor"? YAHUSHUA het in Matt gesê. 07:14 "Want die poort is klein, en die weg is smal wat na die lewe lei, en daar is min mense wat ingaan nie," NASB. Weereens Hy het gesê in Matt. 22:14, "Want baie is geroep, maar min uitverkies." Hierdie "min" beskryf in Openbaring 17:14 as die "geroepe en uitverkore en getrou." Hulle word beskryf in Openbaring 14:12 en in ds . 12:17 as diegene "wat die geboorte van Yahuweh en die geloof van YAHUSHUA" - twee vereistes wat ons moet voldoen as ons ernstig is in die ewige lewe aan te gaan.

3 die ontsettende gruwel:

YAHUSHUA het in Matt. 24:15 dat dit sal gesien word, of meer korrek: geroep om aandag aan, in die eindtyd, wat die gruwel van die verwoesting staan in die geskeide Place. Hierdie "gruwel van verwoesting" is ook teen hulle geprofeteer in Dan opgestel. 09:27 Dan 11:31 en Dan. 00:11. Wie anders is dit of dit? In 2 MRek. 6: 2 Hy is aan ons geopenbaar as die godheid "Zeus Olympios" of Baäl Shamen as die Siriese weergawe van 2 MRek. 6: 2 maak dit. Die groot Sky-god of son-god staan in die geskeide plek! Dit skokkende openbaring word bevestig deur die soortgelyke openbaring van Jes. 14: 4 en 12:16 waar hy as Helel (Hailail of Heileil) aan ons geopenbaar, die blink een of Bright Een, geïnterpreteer onder andere as die son-god, of as Jupiter (Zeus). In 2 Tess. 2: 3-4 Hy is as aan ons geopenbaar: óf die Man van Sonde of die man van wetteloosheid, of anders deur word verteenwoordig deur iemand, of 'n voorwerp.

Nie net het verskeie name, vanne en name-afgeleides van die antieke Sky-god (Zeus, alias Jupiter) behoue gebly in die godsdienste van die Westerse wêreld, maar bowenal, vind ons dat 'n selfs meer tasbare vorm van Zeus- of Jupiter-aanbidding bestaan, om die huidige dag. Dit is algemeen bekend, en ook vertel deur die gidse van die Vatikaan, wat die brons standbeeld van "St Peter" in St Peter's in Rome is maar net die ou heidense beeld van Jupiter,

Fig. 7: Vatikaan standbeeld van Peter, wat oorspronklik 'n beeld van Jupiter!

wat aanvaar is, "gekanoniseer" en "geheilig"! Dieselfde beeld word gevrees en sy een groot-tone gereeld gesoen by sekere seremonies. Het ons meer konkrete bewyse van profesie ons Messias se hieroor nodig het, soos opgeteken in Matt. 24:15, en deur Daniel in Dan opgestel. 09:27, Dan. 11:31 en Dan. 00:11?

So, YAHUSHUA aan ons openbaar in Mattheus 24 dat die eindtydse misleiding en afvalligheid sal gekenmerk deur toename van wetteloosheid en deur die lug-god of Sun-godheid staan in die geskeide Place of tempel of godsdienst. In teenstelling hiermee, Die Messias aan ons openbaar in Matt. 24:20 dat die oorblyfsel paar sal aanhou om die teken van die ewige testament, die Sabbat.

Ons sal nou voortgaan om finale boodskap YAHUSHUA se vir ons in Openbaring hoofstukke 6-22, veral chapters 11-22. Die eindtydse afvalligheid is duidelik oorgedra aan ons in hierdie Skrif. Ons het voorheen genoem dat die Tien Gebooe gegee op twee tafels gegryp die eerste tabel om die grondslag vir die godsdienstige wet of vertikale liefde, terwyl die tweede tabel is die basis vir die etiese of sosiale wet of horisontale liefde. Dit word algemeen aanvaar dat, ten tyde van die verblyf van die aarde Die Messias se, het die Jode gefouteer hoofsaaklik sover die tweede tafel was betrokke. Hulle is op 'n manier om die eerste tafel, selfs al is hulle "mondellinge wette", wat is bygevoeg, het hulle verskillend interpreteer die Derde en Vierde Gebooe. Byvoorbeeld, het hulle 'n las van sabbatsonderhouding, in plaas van die oorspronklike bedoeling van dit wat 'n vreugde, deur die toevoeging van 39 bykomende reëls met betrekking tot sabbatsonderhouding, soos ons vind aangeteken in hul Misjna.

Die Jode vermy ook die gebruik van die Naam Yahuweh, 'n "mondellinge wet" wat nie ondersteun word deur die Skrif. YAHUSHUA het opgemerk oor hierdie skrap die naam van sy Vader toe Hy hulle berispe vir die feit dat die sleutel van die kennis, Lukas 11:52 weggeneem. Die tolk se Woordeboek van die Bybel, vol. 2, p. 407, sê dat die Naam van ons Hemelse Vader "is die sleutel tot begrip van die Bybelse leer" van Yahuweh. Die Messias voorspel oor die herstel van Sy Naam en die naam van sy Vader toe Hy gesê in Matt. 23:39, "Want Ek sê vir julle: Julle sal My nie meer totdat julle sal sê, sien Geseënd is Hy wat kom in die Naam van Yahuweh kom! " - Waar Hy uit Psalm 118 aangehaal: 26, en het verwys na die herstel wat plaasvind voor sy wederkoms. Dit kan slegs verwys na Sy Tweede intog in Jerusalem. In Lukas 19: 38-40 lees ons van Sy Eerste intog in Jerusalem wanneer die kroon uitgeroep hierdie vers, Psalm 118: 26. Hulle moet die Naam gebruik het, soos geskrywe staan in Psalm 118 is geskrywe: 26, vir 'n paar van die Fariseërs Hom gevra om hulle te bestraf. Hulle moes beswaar gemaak teen die kroon met behulp van die Naam, want die rabbi's so 'n praktyk verbied het. Maar YAHUSHUA het openbaar die naam van sy Vader vir sy dissipels - Johannes 17: 6, 26 en Heb. 02:12. En Hy het belowe dit aan ons bekend te maak - John 17:26.

Waarvandaan het die rabbi's kry die idee van die wegsteek van die Naam, die onderrig van die mense wat die naam is onuitspreeklike, onuitspreeklike? Ons het reeds gepraat oor hierdie, maar wil dit meer volledig bespreek. Legge, voorlopers en Teenstanders van die Christendom, p. 37 sê "Die ineffability van goddelike name was 'n ou idee in Egipte, veral in die Osirian godsdienst, waar dit die basis van die storie van Ra en Isis vorm. So het die naam van Osiris homself gesê onuitspreeklike te wees ... Die naam van Marduk of Babilon is op dieselfde wyse verklaar onuitspreeklike in 'n inskripsie van Neri. glissar ... Die Naam van die HERE het onuitspreeklike direk ná Alexander. ... In elke geval, die magiese idee dat die God dalk verplig word deur woord van sy geheime naam blyk te wees by die wortel van die praktyk. "Ag Sayce in sy godsdienst van die antieke Babiloniërs, p.4, skryf:" Geloof het liefgehad altyd om homself mantel was in geheim, en 'n priesterdom is berug afkerig is van die onthulling in eenvoudige taal die geheime van wat hulle glo self die Skepper. Die priesterskap van Babilonië gevorm geen uitsondering op die algemene reël ... en die ware uitspraak van goddelike name is noukeurig verborge vir die oningewydes menigte. "Verder is dit bekend dat die Grieke, vir 'n lang tydperk van die tyd, verkies om die te vermy name van hul gode, en eerder het hulle deur 'n titel. Gewoonlik kurios en theos gebruik. So, die VN-Skriftuurlike leer van die rabbi's van wegkruip of maskering die Naam, was iets wat hulle uit die Egiptenare, Grieke en Babiloniërs het geleer. Hulle besluit om die Naam verberg is aansienlik geneem net nadat hulle vandaan kom Babiloniese ballingskap.

Wat was die uiteindelijke resultaat, oor die hele wêreld, van die besluit deur die Jode om die Naam weg te steek? Net dit: In al die lande van die wêreld, die Naam is vervang deur 'n titel wat voorheen gebruik is vir 'n weer god van daardie spesifieke heidense land. In baie gevalle vind ons dat die eienaam van die plaaslike heidense god aanvaar vir die Naam van Yahuweh te staan. In die Poolse vertaling van die Skrif Pan Bog was, en is nog steeds, gebruik as 'n lewering vir Yahuweh. Beide Pan en Bog was heidense gode. In Suid-Afrika die antieke heidense god-name Modimo, uNkulunkulu, en uTixo, in die vertalings van die Bybel uit drie verskillende Afrikatale, gebring om die Almagtige noem by.293 'n Paar weke gelede het ons geles dat in die Maquiritare taal van Suid -western Venezuela, die naam Wanaari het onlangs gebruik vir die naam van onse Almagtige in die vertaling van die Bybel. Wie was Wanaari? In hierdie onlangse publikasie van die Wêreldbond van Bybelgenootskappe is dit openlik erken dat Wanaari was die "lyngest cheatingest immoreel karakter", hulle heidense "kulturele held", hul mitologiese figuur. En "met 'n vet slag die aaklige verlede van hierdie heidense god is" herinterpreteer "0,272 Dit skokkende sinkretisme, die identifisering van ons Magtige met 'n heidense god, in werklikheid, die paganisation van ons Magtige, gebeur op dieselfde wyse as baie eeue gelede, in weerwil van die duidelike opdragte van Yahuweh wat ons gelas dat die name van heidense gode moet vernietig word, nie gebruik word! - Deut. 12: 3. "En moenie die naam van ander gode noem, of lot hulle uit jou mond, laat hoor" Eks. 23:13 NASB.

Ons het 'n bietjie afgewyk. Om terug te keer na die punt gemaak: in die Messias se tyd die horisontale liefde is meer as wat die vertikale liefde verwaarloos. In teenstelling hiermee, vind ons dat in die finale boodskap Die Messias se vir ons in Openbaring hoofstukke 12-22, die godsdienstige wet, die vertikale liefde, is die brandpunt. Ons lees haar hoe YAHUSHUA herhaaldelik die afgode aanbidding, ook bekend as hoerery, oor die algemeen geïnterpreteer as geestelike hoerery ontbloot. Geestelike hoerery beteken heidense afgodery of gemengde aanbidding. Die Griekse woorde, porne, porneia, Pornos, porneuo, is vertaal as: hoer, hoerery, hoereerder, of hoer in die King James Version, maar hulle het almal trek uit dieselfde basiese Griekse woord soos hierbo gelys. Moderne vertalings gebruik ander woorde so goed, soos "hoereerders" en "prostituut", soos ons ook vind in die Hersiene Gemagtigde weergawe. Ons verkies die KJV se weergawe van hierdie woorde in hierdie boek. Al hierdie woorde kan ook verwys na letterlike hoerery, insluitende die sensuele simbole, soos ons reeds gesien het. Tog is dit algemeen aanvaar dat hierdie woorde in die eerste plek verwys na die geestelike hoerery of geestelike hoerery. As ons die Griekse woorde porne, porneia, Pornos en porneuo in Openbaring 12-22, vind ons dat dit lyk asof hulle daarin nie minder nie as 14 keer. Nog 'n woord wat dui op afgodery is die woord "gruwel (s)", vertaal uit die Griekse woord bdelugma (en bdeluktos), wat in die Skrif om 'n afgods voorwerp of 'n afgod te dui. Ons vind dit in Openbaring 17: 4, ds 17: 5, 21: 8, ds 21:27, asook in Matt. 20:15, soos ons reeds bespreek. Ons vind verder "afgodedienaars" twee keer in hierdie laaste hoofstukke van Openbaring. Ander woorde en beeldspraak ook verwys na hierdie afgodery en afvalligheid, soos "onrein dinge" (Op 17: 4 NASB), "allerhande onreine en haatlike voëls" (Op 18: 3), "mag van haar weelderigheid" (Op 18: 3).

Daarom vind ons 'n wolk van getuies in hierdie finale boodskap van YAHUSHUA, wat aan ons dat hierdie verborge Babilon, die groot hoer en "moeder van die hoere", ds 17: 1-5, is inderdaad die instrument wat verantwoordelik is vir die maak van " die bewoners van die aarde dronk van die wyn van haar hoerery, "Rev: 17: 2. Let wel, hierdie wyn van hoerery is nie gegee om die aarde se bewoners van Babilon uit haar eie. Nee, sy het dit gedoen omdat "Babilon was 'n goue beker gehad, in Yahuweh se hand, sodat die hele aarde dronk gemaak. Die nasies gedrink haar wyn ..., "Jer. 51: 1. Lees Jer. 25:15 ook. Ons Magtige is verantwoordelik, het Hy veroorsaak dit moet wees! Hy is die een wat stuur krag van die dwaling aan diegene wat nie glo die waarheid. Moet dus nie te blameer Babilon! Ons het net onself te blameer, as gevolg van ons ongehoorsaamheid aan Sy Verbond wet, die ewige verbond met die Sabbat as sy Sign. Ons het sy toorn genooi, en daarom het Hy ons gestuur krag van die dwaling - Hy het ons oorgegee om die leër van die hemel te dien. En Hy het Babilon gebruik om dit te doen! Op die eerste, wyn maak jy voel gelukkig, maar dit begin dan te saai jou sintuie, en hoe meer jy neem, hoe moeiliker raak dit om te onderskei tussen die waarheid en die leuen. "Stop en Wonder! Blinde self en blind wees! Hulle is

dronk, maar nie van wyn nie; hulle waggel, maar nie van sterk drank. Vir Yahuweh het oor julle uitgegiet 'n gees van diepe slaap, en het jou oë, naamlik die profete gesluit; en Hy het julle hoofde, naamlik die sieners gedek, "Jes. 29: 9-10. Hoekom het dit gebeur? "Omdat hulle die liefde tot die waarheid nie ontvang het nie ('U Woord is die Waarheid" -John 17:17) sodat hulle gered kan word. En om hierdie rede Yahuweh hulle kan uitstuur krag van die dwaling, dat hulle die leuen te glo, sodat almal geoordeel kan word wat die waarheid nie geglo het nie, maar behae gehad het in die ongeregtigheid "2 Thess. 2: 10-12. "Toe draai Yahuweh en hulle oorgegee om die leer van die hemel aanbid," Hand 7:42. Dit is weer gevind as die bron van die verborgenheid van die ongeregtigheid, die groot afvalligheid, waarvan ons van lees in 2 Tess. 2: 3-12 en in Matt. 24: 12-15, asook in hierdie finale boodskap van YAHUSHUA in Openbaring hoofstukke 12-22.

Deur watter middel het die groot hoer as 'n instrument in die hand van die Almagtige, dit gedoen? Deur middel van "die wyn van haar hoerery" wat sy aan al die inwoners van die aarde gegee om te drink, uit die "goue beker gehad, vol gruwels en die onreinheid van haar hoerery," Op 17: 4. Die woorde "gruwels" en "hoerery" praat van afgodery, soos ons reeds bespreek. Die gedeelte in 2 Tess. 2: 3-12 praat van die dieselfde tyd as wat die Messias aan ons openbaar hier in Openbaring 12-22, veral hier in Openbaring 17. Die woord "geheim" is gevind in beide. In 2 Tess. 2 lees ons van die "verborgenheid van die ongeregtigheid" en hier in Openbaring 17 lees ons van "verborge Babilon". Dit openbaar aan ons hoe hierdie "geheim" het oorgeneem "terwyl die mense slaap, het sy vyand gekom en onkruid onder die koring en weggetrek," Matt. 13:25. In hierdie allerbelangrike gelykenis van die onkruid in Mattheus 13, YAHUSHUA gee hierdie gelykenis, en verduidelik dan hierdie gelykenis ook aan ons openbaar dat "terwyl die mense slaap" die vyand gesaai die saad van "LAWLESSENS" Matt. 13:41 (hoofletters myne). Satan is die een wat die saad van die onkruid, Matt saai. 13:39. Die onkruid dan geïdentifiseer deur YAHUSHUA Homself as "al die struikelblokke en die wat die ongeregtigheid werk." Matt. 13:41.

Die finale boodskap van YAHUSHUA eindig met sy openbaring van die skokkende toestand van die wêreld in die laaste fase van die eindtyd. In Openbaring hoofstukke 12-22 verwys hy na afgodery, geestelike hoerery, gruwels - soos ons reeds uiteengesit - in nie minder nie as 24 plekke. Daar deur Hy ontbloot die verborgenheid van die ongeregtigheid, verborge Babilon, as die godsdienstige stelsel wat veral is geïdentifiseer as afgodiese, die vertikale wet, die godsdienstige wet, die basis van wat is die eerste tabel, wat bestaan uit die eerste vier gebooue het verwerp. Trouens, die Kerk verander, of verwerp, of ter syde n groot deel van die godsdienstige wet stel.

Dit is die resultaat van die samesmelting van die godsdienste, wat oor ten tyde van Konstantyn het. Vorige af tot nou toe die saadbedding het been wat voorberei is deur die half-Christelike Gnostisiste, die gedeeltelik-Gnostiese Alexandryne (soos Clement en Origenes), die heersende anti-Judaïsme, die oorheersende Sun-aanbidding van die Romeinse kultusse, die invloed van Neo-Platoniese filosofie, en die Aleksandrynse metode van allegorising die Skrif. Ook, was hierdie samesmelting na die vervolging Messiaanse gelowiges meer aanvaarbaar gemaak, omdat hulle ernstige vervolging gelukkig is gestop deur Konstantyn. Dit het gelei tot hulle onder groot welwillendheid teenoor Konstantyn. Meer-oor, die grond vir die samesmelting was voorberei deur die verberging van die Naam Yahuweh.

Die keisers van Rome het Sun-aanbidders het en ook beskou hulself tot Sun-gode wees. Keiser Konstantyn was nie anders as sy voorgangers. Die enigste verskil was dat hy die vervolging van die Messiaanse gelowiges geëindig. Hy het begin om vriendelik met hulle, en Hy wou hulle samewerking vir sy eie politieke doelwitte, naamlik om vrede, eenheid en krag in sy ryk te bring. So 'n Sun-god aanbid Romeinse keiser het sy fraternisering en sy politieke mag aan die Messiaanse Geloof versmelt met dié van die oorheersende sonaanbidding. Konstantyn aanvaar selfs die voorsitterskap, die voorsitter van die Pontifex Maximus, by tye, soos by die Raad van Nicea in die jaar 325 nC Sy seun, Crispus, terwyl sy vader hom onthoof, het ook die stoel by hierdie Raad van Nicea. Die groot geheim van wetteloosheid

gevestig geraak, die stelsel wat nietig verklaar, verander of ter syde stel die godsdienstige wette van die ware aanbidding - wat aanbidding wat in die eerste plek is gegee aan Israel van ouds en daarna gegee nuwe lewe deur YAHUSHUA die Messias.

Ons sal nou voltooi ons soek in die Skrif op die finale boodskap van YAHUSHUA om finale bewys van die identiteit van die "verborge Babilon" vind. Met hierdie, die finale bestemming van hierdie godsdienstige stelsel sal ook aan ons geopenbaar. Die boek Openbaring is die openbaring van YAHUSHUA, wat Hy van Sy Vader ontvang het. In die verlede was dit verkeerd verwys word as die openbaring van Johannes. Dit is nie heeltemal korrek verwys as die openbaring van Johannes. Dit is nie heeltemal korrek nie, want dit staan bekend as "Die openbaring van Yahushua Die Messias wat Yahuweh het hom aan sy diensknegte te toon ... En hy het gestuur en te kenne gegee deur sy engel aan sy dienskneg Johannes." Wat is hierdie laaste boodskap oor? Die idee word in Openbaring 01:19, "Skryf die dinge wat jy gesien het, en die dinge wat, sowel as die wat gaan plaasvind nadat dit." Dus, die laaste deel van die boek Openbaring sê vir ons van "die dinge wat sal plaasvind na hierdie" - met die oog op wat hierdie boek Openbaring geskryf is + - 96 CE die inhoud van die tweede helfte van Openbaring is duidelik profesie vir die laaste fase van die eindtyd. Nog 'n bewys dat Openbaring is meestal profesie vir die eindtyd, is die aanduiding gegee in Openbaring 01:10: "Ek was in die Gees op die dag van Yahuweh," die laaste is 'n dikwels gebruik Skriftuurlike termyn (sowat 30 keer) vir die laaste dag van afrekening. Die hoofstukke van Openbaring is ietwat chronologies gerangskik. Om te illustreer: die laaste twee hoofstukke duidelik praat van die nuwe hemel en die nuwe aarde. Hoofstukke 5-20 is chronologies gerangskik, maar doen ons vind dat, in sommige plekke, is verskillende visioene of selfs verskillende fasette van dieselfde gebeurtenis of tydperk gegee. Byvoorbeeld, is die oordeel oor Babilon in die eindtyd bespreek in vyf verskillende plekke - Openbaring 14: 8, ds 16:19, ds 17: 16-18, Openbaring 18: 2-23, en ds 19: 2-3. Dit beteken nie dat vyf verskillende oordele uitgestort op Babilon. Dit het slegs betrekking op vyf fases of aspekte of gesigte van dieselfde mening.

Wie of wat is hierdie verborge Babilon, die groot hoer? Op 17: 9 aan ons openbaar dat sy sit op sewe berge. So, die Skrif identifiseer haar onmiddellik as: Rome. Die kerkvaders Erken dit. Augustinus, in sy stad van God, sê in vier plekke wat Rome is die tweede Babilon, maar meer duidelik so in twee gedeeltes, wat ons reeds discussed.^{243, 244} Net so, Tertullianus het geskryf: "Babilon ... is 'n figuur van die stad . Rome "²⁷³ Verder ontdek ons die interessante feit van die volgende Rooms-Katolieke predikant erken dit ook: die Jesuïete Sylvester J. Hunter, kardinaal Newman, Bishop Bossuet van Meaux, Bishop Walmsley, kardinaal Baronius, kardinaal Bellarmine, Salmeron, Alcasar, Maldonatus , Andreas, en Bishop Victorinus.²⁷⁴ Selfs die Rooms-Katolieke weergawes van die Skrif erken dit in hul bek-notas oor ds 17: 5 - die Douay Bybel, die Jerusalem Bible, die Nederlandse Canisius vertaling, en die Nederlandse Willibrord vertaling. Hierdie vertalings erken dat Rome inderdaad Babilon, verduidelik dat hierdie Babilon is "politieke Rome" of "heidense Rome". Dit kan egter nie 'n politieke stelsel in die eerste plek, want die groot hoer is 'n vrou, en 'n vrou in die Skrif is 'n simbool van 'n godsdienstige stelsel, en nie 'n politieke regering of stelsel. Maar ons is dit eens met die identifisering "heidense Rome", want dit was inderdaad heidense Rome, heidense sonaanbidding, wat die oorwinning behaal toe keiser Konstantyn die oorsaak van sy "Sol Invictus, my metgesel" kampvegter. Sun-aanbidding godsdiens Konstantyn se voorste dit wat beskryf word as verborge Babilon in Openbaring. Die sondes van afgodiese sonaanbidding het egter al volgehou deur die eeue. Die Katolieke en Protestante het al geërf hierdie sondes van heidense Rome se Sun-aanbidding, en ons moet almal het berou oor hierdie.

Daarom is die oproep, "Gaan uit haar uit, my volk" (Op 18: 4), beteken eenvoudig uit die sonde, veral die sonde van sonaanbidding, wat ons almal geërf het van "heidense Rome" te kom. Die meeste kommentators erken dat verborge Babilon van Openbaring 17 sluit alle afvalligheid gevind onder Katolieke sowel as Protestante. Die openbaring wat ons ontvang het, soos geproklameer in hierdie boek,

sentreer rondom die identifisering van hierdie enorme afgodiese sonde van sonaanbidding, wat ons geërf het van die heidense Rome, Konstantyn se Rome - en instrument in die hand van Yahuweh!

Die Skrif is ons enigste bron van geestelike waarhede, en al onthullings wat belangrik is, is gevind in dit, insluitend die openbaring van die "vrou met die son bekleed, met die maan was onder haar voete, en op haar hoof 'n kroon van twaalf sterre" - Op 12: 1. Die oproep, "kom uit haar uit, my volk," beteken presies dit gedoen. Ons magtig is, het die vermenging van ware aanbidding met dié van sonaanbidding "groot gruwels" in Eze genoem. 8: 9-16. Hy kan nie verander (Mal 3: 6 en Jakobus 1:17), daarom het sy uitspraak oor hierdie gemengde-met-Sun-aanbidding is nog steeds dieselfde, en sy oordeel oor dit verskriklik, in Openbaring 14, 16, 17 beskryf, 18 en 19. Hierdie vyf hoofstukke beskryf vir ons die plaas en finale vernietiging wat oor Babel sou kom.

"En die inwoners van die aarde het dronk geword van die wyn van haar hoerery gemaak" - deur hulle te drink uit 'n goue beker gehad, vol gruwels en die onreinheid van haar hoerery. "Op 17: 2-4. Tensy ons berou oor hierdie gruwels (afgods dinge) en hoerery (geestelike hoerery), sal ons nie in die Nuwe Jerusalem. Trouens, sal ons lot dan die poel van vuur wees! Nie sê dat ons dit nie, maar YAHUSHUA sê so in Openbaring 21: 8, ds 21:27 en ds 22:15. Laat ons Sy duidelike uitspraak lees op die volgende: "Maar wat die vreesagtiges aangaan en die ongelowiges en gruwelikes en moordenaars en hoereerders en towenaars en afgodedienaars en al die leuenaars hulle deel is in die poel wat brand met vuur en swawel; dit is die tweede dood, "Op 21: 8 Berry Interlinear. "Maar daar sal daar nooit ingaan nie (die Nuwe Jerusalem) enigiets wat verontreinig en gruwelikheid en leuens doen nie; maar net diegene wat in boek van die Lam van die lewe, is geskryf" Op 21:27.

Ten slotte, YAHUSHUA praat van die absolute noodsaaklikheid om dit te doen Sy Vader se geboorte as ons wil die poorte van die nuwe Jerusalem, toe hy gesê het in Openbaring 22 te gaan: 14-15: "Hoe bevoorreg is die wat sy geboorte doen, sodat hulle reg sal wees om die boom van die lewe, en deur die poorte mag in die stad ingaan. Maar buite is die honde en die towenaars en die hoereerders en die moordenaars en die afgodedienaars en elkeen wat leuens liefhet en doen 'n leuen. "Berry Interlinear. Dit is baie interessant dat die "geboorte is in teenstelling met die" leuen ". Net so is die "Waarheid" in teenstelling met die buite, die "ongeregtigheid" van 2 Tess. 2: 3-12 identifiseer hierdie "leuen" vir ons. YAHUSHUA dus ontbloot en aan ons openbaar die groot leuen van die valse leer van "die wet is nietig verklaar". Net so, Paul skryf in 2 Tess. 2 ontbloot die man van wetteloosheid en die verborgenheid van die ongeregtigheid, die leuen, die groot afvalligheid. Die Messias APS die "onkruid" ontmasker reeds in Matt. 13: 25-42 as "diegene wat die ongeregtigheid werk", wat sal "werp jou in die vuuroord". hier in Openbaring 21 en Openbaring 22, YAHUSHUA uiteindelik ontbloot die groot leuen van "die wet het weg met gedoen". Diegene wat die ongeregtigheid werk sal nie in die Nuwe Jerusalem. Diegene wat die ongeregtigheid werk sal nie in die Nuwe Jerusalem. Diegene wat die ongeregtigheid werk sal gegooi word in die vuuroord, ook aangehaal word as die poel van vuur. Nie ons sê so, YAHUSHUA het so gesê.

Is daar 'n ontsnapping (of beskerming) van die vreesaanjaende plaas en uiteindelik die finale oordeel wat oor Babel te kom? YAHUSHUA het ons die uitkoms gegee uit hierdie verskriklike oordele van die eindtyd. Hy gee dit vir ons in ds. 18: 4: "Gaan uit haar uit, my volk, sodat julle nie deel te neem aan haar sondes, sodat julle nie gemeenskap met haar plaas," RSV. Ons Messias ons nie versoek uit haar te kom nie, selfs Hy beveel ons uit haar kom. YAHUSHUA gaan dan in Openbaring 18: 5-8: "Want haar sondes reik tot aan die hemel, en Yahuweh het haar ongeregtighede onthou ... Daarom sal haar plaas op een dag kom - die dood en droefheid en honger. En sy sal geheel en al met vuur verbrand word, want sterk is Yahuweh wat haar oordeel, "RAV. Uit te kom van Babilon, Rome, beteken eenvoudig: kom uit die sonde, die leerstellings wat uit heidense Rome, wat Rome het bestaan uit haar voorlopers, naamlik: Paganisme, Gnostisisme, gehelleniseerde Aleksandrynse teologie, en bo alles: die heersende sonaanbidding . In teenstelling hiermee, lees ons van die wonderlike tyd wanneer die verseëldes, die 144 000, die eerstelinge

om Yahuweh en aan die Lam kom met die Lam op die berg Sion met sy naam en die naam van sy Vader geskryf staan (of in) hulle voorhoofde - Openbaring 14: 1-5. Die "groot menigte" uit alle nasies, ds 7: 9-14, blyk die tweede vrugte maatskappy wat nie beskerm is in die Groot Verdrukking wees.

Selfs meer kosbaar is die proklamasie van die Koninkryk van Yahuweh hier op aarde, wanneer die sewende en laaste basuin geblaas in ds 11: 15-19: "En die sewende engel het geblaas, en daar het groot stemme in die hemel wat sê:" Die koninkryk van die wêreld het die koninkryk van ons Here en van sy Messias geword; en Hy sal as Koning heers tot in alle ewigheid "... En die tempel van Yahuweh geopen!; en die ark van sy verbond verskyn in sy tempel "NASB. Dit word herhaal in Openbaring 12:10, "En die koninkryk van ons Yahuweh, en die gesag van sy Messias het gekom," NASB.

Dit is presies wat van geprofeteer deur Daniel toe hy aan die lig gebring en geïnterpreteer die droom van Nebukadnésar, in Daniël hoofstuk 2. Dit is 'n profesie vir 'n tyd wat ons binnekort sal intrek. Hierdie droom gesentreer rondom 'n groot beeld waarvan die kop van goud gemaak. Goud is die metaal wat sedert die tye van ouds simboliseer rykdom en ook simboliseer die son. Daniel identifiseer dan die hoof van hierdie beeld met Nebukadnésar, die koning van Babel, wat Babilon verteenwoordig. Let wel: In die eerste plek, is die beeld regeer deur sy kop, die koning van Babel. In die tweede plek is die beeld regeer deur goud aarde. Dertens, die goud van die hoof van die regeerder is ook simbolies van die son. Ons het reeds opgemerk dat die hoof godheid van Babilon is die Son, wat oorspronklik vernoem: Bel, Baäl. die res van die liggaam van die beeld is oor die algemeen vertaal word, as gevolg van historiese gebeure, soos Medo-Persië (Persië). Griekeland, Rome, en die "voete en tone" as die koninkryk wat verdeeld - of dit die hele wêreld wat verdeel word, en of dit 'n verdeelde Europa, of 'n herleefde Romeinse Ryk.

Soos ons die beeld te sien vir sy godsdienstige betekenis, is ons dadelik getref deur die feit dat Babilon, Persië, Griekeland en Rome, sowel as die verskillende afdelings van die Europese vasteland elke bygedra tot die penalisering, of meer spesifiek, die solarisation van die Messiaanse Geloof. Maar die wonderlike nuus is dat hierdie beeld van Nebukadnésar, die koning van Babel, sal stukkend geslaan word en vernietig word deur "n klip" by die tyd van die einde. Hierdie beeld met Babilon se koning (Heileil) op sy kop, sal totaal vernietig en die "klip" sal "n groot berg", Daniël 2 word: 34-45. Die koninkryk van hierdie wêreld, met Babilon of die koning van Babel om sy kop, sy leier, sal 'n einde kom, en die Messiaanse Koninkryk van YAHUSHUA die Messias sal hier op aarde gevestig! Dit is presies dieselfde profesie wat ons van lees in Openbaring 11: 15-19 en Openbaring 00:10. Meer besonderhede van hierdie koninkryk van Yahuweh op aarde word in visie Daniël se in Dan opgestel. 7: 13-27. "Sy koninkryk is 'n ewige koninkryk, en al die heerskappye sal hulle vereen en gehoorsaam Hom," Dan. 07:27. Dit vestiging van die Koninkryk van Yahuweh op aarde is ook bevestig in Jes. 24:23, Hag. 02:22, Miga 4: 7, Jes. 2: 2-4, Joel 2:32, Joel 3:17, Eseg. 34: 23-24, Eseg. 37: 24-28, Sag. 14: 3-21, Obad. 1: 17-21, Ps. 2: 6, Ps. 110: 2-7.

HOOFSTUK V ons buite die nuwe verbond!

ONS verwerp die teken van die ewige testament

Wie is hierdie "oorblyfsel" wat sal ontsnap, die "oorblyfsel wie Yahuweh sal roep", die "oorblyfsel van my volk" - waarvan ons dikwels gelees in die profetiese boeke? Hierdie "oorblyfsel van haar saad" (Op 12:17 NV) word gedefinieer as diegene "wat die geboorte van Yahuweh en die getuigenis van YAHUSHUA Die Messias" - die twee voorwaardes wat nodig is om te wees in die sin dat eerstelinge geselskap van ds 14 : 12. Dit is die eersteling maatskappy, die oorblyfsel, die wat hulleself nie verontreinig met die "vroue" van ds 17: 1-5. Hulle is diegene wat die opdrag van ons Leier in Openbaring 18 het geluister: 4, "kom uit haar uit, my volk". "En Ek sal julle bring in die woestyn van die volke, en daar sal Ek julle bring in die band van die verbond, bring" Eseg. 20: 25-27. Dit is 'n profesie vir die

eindtyd waarin ons duidelik te hoor van ons held wat "die band van die verbond" is Yahuweh se vereiste vir ons as ons deel van die oorblyfsel wees. Ons aandag word gevestig op "die band van die verbond" in hierdie gedeelte.

In Openbaring 11: 15-19 lees ons ook, toe Yahuweh en Sy Messias 'n einde te maak aan die koninkryk van hierdie wêreld op te rig die koninkryk van Yahuweh op aarde, wat die verbondsark onder ons aandag te gebring word - vers 19. Onthou: die belangrikste inhoud van hierdie Verbondsark is die wet geskryf op twee tafels - die einste wet waardeur ons almal deur die groot dag van Yahuweh sal geoordeel word - Jakobus 1:25 en 02:12. Op 00:17, ds 14:12 en ds 22:14 - die Messias, in sy laaste boodskap aan ons in Openbaring, het die noodsaaklikheid vir die behoud van Sy Vader se gebooië op drie plekke beklemtoon. Hy het beklemtoon dit in die vier Evangelies sowel - Matt. 05:19, Matt. 19:17, Lukas 10:28, Lukas 16:17, Johannes 5:14, Joh 8:11, Joh 8:47, Joh 0:50. Die Apostels beklemtoon dit ook - Rom. 2: 26-29, Rom. 03:31, Rom. 07:12, Rom. 07:22, Rom. 07:26, Rom. 8: 7, 1 Kor. 07:19, 1 Tim. 6: 13-14, Titus 2: 12-14. Jakobus 2: 10-12, 2 Pet. 02:21, 1 Johannes 2: 3-4, 1 Johannes 3: 4-10, 1 Johannes 3:24, 1 Johannes 5: 3, 1 Johannes 5:18, 2 John v.6 ens

Een van die hartseerste foute van die King James Version is sy gebruik van die woord "testament" in plaas van "verbond", soos dit moes gewees het. Die Griekse woord diatheke gelewer "verbond" sowat 20 keer en "testament" sowat 13 keer. Sedertdien het hierdie mees ongelukkige fout reggestel en byna al nooit vertalings het heeltemal uitgeskakel die woord "testament", hoewel hulle almal steeds volhard met die mensgemaakte tradisie van die roeping van die laaste deel van die Skrif "Nuwe Testament". Net soos die nuwer vertalings is nou korrek gehandel, al Grieks-Engelse Interlinears ook vermy die gebruik van die woord "testament" in sy teks. Dr. Bullinger, in The Companion Bible, grootte van ongeveer. 95, het geskryf: "Die woord 'Testamentiese', as 'n vertaling van die Griekse woord diatheke (wat die verbond beteken), het niks minder as 'n groot ramp was; Want deur die gebruik daarvan, die waarheid is doeltreffend bedek al deur die eeue; veroorsaak dat 'n verkeerde draai geneem moet word met betrekking tot die doel en karakter van hierdie bedeling, waardeur die foute van tradisie die plek van belangrike waarheid ingepalm. Die woord 'Testamentiese' as 'n naam vir 'n versameling van boeke is onbekend aan die Skrif. Dit kom na ons deur die Latynse Vulgaat. "Die tolk se Woordeboek van die Bybel, vol. 4, bl. 575, sê: "Daar kan geen twyfel dat die fundamentele betekenis van 'verbond' in die NT is afgelei van wees, en is 'n hoogs kreatiewe herinterpretasie van die OT Berit gegee, en 'n twee party reëling waarin 'n mens deur 'n eed. "Wat is dan verkeerd met die woord" testament "? Op dieselfde bladsy van hierdie woordeboek lees ons, "Testament: behoorlik, 'n geskrewe stuk waardeur 'n persoon oor sy boedel, in werking tree na sy dood."

'N Verbond is bindende ooreenkoms tussen twee partye; Dit is 'n twee-partytjie plegtige ooreenkoms waarin 'n mens deur 'n eed. Aan die ander kant, 'n bewys van 'n geskrewe stuk waardeur iemand die hand gesit van sy boedel. Dit ontbloot die hart van die groot afval van ons tyd. Dit blyk dat die baie vleeslike natuur van die mens, "Omdat wat die vlees bedink ... is nie onderhewig aan die wet van Yahuweh," skryf Paulus in Rom. 8: 7. Ook, vleeslike mens wil net "ontvang" en wil nie "dien". YAHUSHUA het ons geleer: "Dit is saliger om te gee as om te ontvang," Hand 20:35. Gelowiges is, of behoort te wees, in 'n verbondsverhouding met Yahuweh, met YAHUSHUA synde die Middelaar (Heb 8:... 6, Heb 09:15, Heb 00:24) daarvan. YAHUSHUA het plegtig ingestel die nuwe testament in Matt 26:28, "Want dit is die bloed van die nuwe verbond wat vir baie uitgestort word tot vergifnis van sondes." Ons moet in dieselfde New te gewees het (meer korrek: hernude) verbond - Heb. 08:10, Heb.10: 16 - as ons die toernooi en die brood, Sy Bloed en Sy Liggaam!

Slegs die "oorwinnaars", die "klein kuddetjie", ervaar die seëninge van die Hernude Verbond nou, maar wanneer YAHUSHUA terugkom, sal dit 'n werklikheid vir almal geword. Net so, net die eerstelinge maatskappy is nou hou by die wette van Sy Koninkryk, maar met sy wederkoms, die koninkryk van

Yahuweh en sy wette, sal bindend te wees, maar wanneer Hy terugkom, sal hy Koning oor die hele aarde te wees - Ds 11:15, Dan. 02:44, Dan. 7:18:27, Jes. 24:23, Miga 4: 7, Sag. 14: 4-21 ens

Hierdie wêreld "testament", as 'n beskrywing van ons huidige geestelike ryk, is die erfenis wat ons geërf het uit Rome, want dit het ons pad kom, te danke aan die gebruik van die woord "testament" in die Latynse Vulgaat. Die woord gee die verkeerde indruk van "net die ontvangs van". Dit dra by tot die dwaalleringe van "glo net", "genade alleen", "goeie werke is onnodig", "net liefde". Terloops, die liefde is nie die reël waarvolgens ons moet leef, liefde is die beginsel waarvolgens ons moet leef. Liefde is die motief vir die aanhou van die wet. Dit is 'n dwaling om te dink dat "liefde" volgens die wêreld, is dieselfde as die "liefde" volgens die Skrifte. Skriftuurlike liefde is gekwalifiseerde, dit is wat deur die bepalinge van die wet. Ongekwalifiseerde liefde toestemming verleen vir die daad van owerspel ter wille van "liefde", moord ter wille van "liefde", ens Skriftuurlike liefde word gedefinieer as die onderhouding van die geboorte van Yahuweh - 1 Johannes 5: 3 en 2 Johannes vers 0,6.

Hierdie leer van "glo net" is die vrug van die werk van die "gees wat in die kinders van die ongehoorsaamheid werk," die gees in die mens van wetteloosheid wat hierdie "geen-wet-godsdiens", die groot afvalligheid ingestel, die Mystery van wetteloosheid. Yahuweh waarsku hieroor in Ps. 2: 1-6: "Waarom woel die nasies gewoed en die mense plot nietige dinge? Die konings van die aarde staan gereed, en die vorste hou saam raad teen Yahuweh en teen sy Gesalfde () en sê: Laat ons hulle bande stukkend ruk en afwerp hulle toue van ons. " Hy wat in die hemel woon, lag; Yahuweh sal spot met hulle. Dan sal Hy hulle aanspreek in sy toorn, en hulle benoudheid aan in sy diep ontevredenheid: "Ek tog het my Koning gesalf oor my geskei berg Sion" Dit is presies wat gebeur het in ons Christelike wêreld, en dit is presies die restourasie wat moet gou kom. 'N geruime tyd gelede 'n jong mans het gesê hy het 'n Boeddhistiese, want hulle het "geen moets en moenies". Is dit baie anders met ons? Waar is die nuwe testament? Is die wet van Yahuweh werklik geskryf in ons harte en geskrewe in ons gedagtes? Ongelukkig, moet ons erken: Inderdaad, die verborgenheid van die ongeregtigheid, die groot afvalligheid, het 'ons erfenis, geërf deur die tradisies van mense. Die man van wetteloosheid het inderdaad oorgeneem. "Want die aarde is onheiligh onder sy bewoners, want hulle het die wette oortree, die insetting geskend, die ewige verbond verbreek. Daarom verteer die vloek die aarde verteer ... daarom word die bewoners van die aarde deur 'n gloed verteer en bly daar min mense oor, "Jes. 24: 5-6.

Nie net het die verbond verbreek, maar Messiaanse gelowiges nie behoorlik geleer die basiese eenvoudige, maar duidelike Messiaanse boodskap van die Nuwe Verbond: Die wet van Yahuweh geskryf in ons harte en in ons gedagtes, deur YAHUSHUA, die Middelaar van die Nuwe of Hernieuwe Verbond. Daarom moet ons die woord "testament" van die "Nuwe Testament" uit te skakel, as moderne vertalings gedoen het. Verder is hierdie laaste gedeelte van die Skrif, ons so lief, moet genoem word: "Nuwe Verbond", en nie "Nuwe Testament". Dit sal ons help om te onthou dat daar van ons verwag om te wees in 'n twee party ooreenkoms met ons Magtige as ons beskou onself in wees "in die geloof". Ons is verplig om hom deur die liefde, deur sy Seun, die Middelaar van die ewige verbond. Ons is getroud met Hom, daarom is ons getrou aan Hom, gewillig. Ons kan verlustig in die wet van Yahuweh. Dit is nie meer 'n las, dit is 'n plesier om gehoorsaam te wees aan YAHUSHUA, die septer, die verbond-bemiddelaar.

Die verkeerde en un-Skriftuurlike ideaal van "testament", in plaas van die korrekte Bybelse "verbond", het werklik 'n "ramp" was, soos Dr. Bullinger noem dit. Net so, die ouer vertalings nie die korrekte Skrif woorde "wetteloosheid" en "wettelose". Dit het ook 'n belangrike oorsaak vir die "geen-leerstuk" nie. Net so, die foutiewe lewering van Heb. 4: 9 het ook verborge die duidelike opdrag van sabbatsonderhouding, soos voorheen bespreek. Laaste natuurlik die vervanging van die Naam van die Vader en die naam van die son, het tot gevolg gehad dat die omhulsel van, en die vervanging van hul identiteit, en selfs die verdringing van hul name met dié van die afgode het, veral Sun-gode. Die profesie van eerste koms van YAHUSHUA gegee in Mal. 3: 1, "Kyk ... die Here na wie julle soek, skielik na sy tempel kom, naamlik

die Engel (Engel) van die verbond, in wie verlustig jou Kyk, Hy kom." sê Yahuweh van die leërskare. "Ons het Hom aanvaar, die Engel van die verbond, die Engel van die verbond, die Middelaar van die verbond, na die verbond bemiddel? Yahuweh het. en het Israel oorgegee om die leer van die hemel te dien. Hy het dieselfde gedoen, presies dieselfde, ons te -Ons wat beskou onself as deel van Israel! Hoekom Omdat Hy ons krag van die dwaling stuur om die leuen, die groot leuen dat ons vry is van die bindende verbond verhouding, "vry van die wet" glo. Dit het gelei tot die groot afvalligheid, die verborgenheid van die ongeregtigheid (2 Thess. 2 Op 12-22). Hebreërs hoofstukke 7,8,9 en 10 maak dit baie duidelik: YAHUSHUA vervul die Ou Testamentiese wette met betrekking tot die offers (offers) en die wette met betrekking tot die Levitiese priesterskap - die seremoniële wette - niks meer!

Ons word nie gered deur goeie werke. Ons word gered deur genade (guns) deur die geloof. Ons kan ons redding verdien nie. Paulus maak dit baie duidelik in Romeine 3 en 4. Ons word gered deur genade (guns) alleen. Maar dit is nie: ons is gered in guns, deur die geloof, tot goeie werke. Dit is die duidelike boodskap van Ef. 2: 8-10, Titus 2:14, Titus 1:16. Wanneer ons tot redding kom, YAHUSHUA beveel ons: "Kyk, jy het gesond geword;. Moenie meer sondig nie, sodat daar nie iets ergers oor julle, "John 5:14. Weereens, YAHUSHUA gesê in Johannes 08:11, "Ek ook nie veroordeel jou; gaan en sondig nie meer nie. "Wat is sonde? Die Skrif uitdruklik beskryf dit as wetteloosheid, oortreding van die wet - 1 Johannes 3: 4, Ex. 20:20, Rom. 03:20, Rom. 04:15, Rom. 7: 7, Jer. 16: 10-11 ens Kan ons eerlik sê, "U Woord het ek bewaar in my hart, dat ek nie moet sondig teen U"? - Ps. 119: 11 NASB.

As ons nie die wet van Yahuweh het in ons harte en in ons gedagtes, ons is buite die Nieu-of Hernieude Verbond. Hierdie selfde verbond staan bekend as die ewige testament in Heb. 13:20. Hierdie ewige verbond het 'n teken: die Sabbat volgens Eks. 31: 16-17. Sal ons nie terug te keer na die Middelaar van hierdie verbond, YAHUSHUA, en vra Hom om te bemiddel om die ewige, Hernude Verbond?

HOOFTUK VI- onthulling van die groot verborge geheim van SATUR (N)

In die bestudering van die vak "Satur (N)" n mens getref deur die oorweldigende getuienis van die geleerdes wat die reageer geheim van hierdie "verborge" god beklemtoon. Op Alexander Hislop in The Two Babylons dra veel om hierdie geheim te onthul. Ons het reeds die byna eenparige uitspraak dat Rome inderdaad die Tweede Babilon, of verborge Babilon gesien. Die volgende getuienis is ook ontdek: die antieke naam van Rome was Saturnia, die stad van Saturn.²⁷⁵ Saturn is die "vader van die gode", ²⁷⁶ ook bekend as die vader van Zeus (alias Jupiter) ^{0,277} Saturn is ook bekend as Kronos en hy was bekend as die eerste koning van Babylon.²⁷⁶ Hislop haal Eusebius wat verklaar dat "Saturn of belus was die eerste koning van Babel." ²⁷⁸ belus, natuurlik, is die Griekse woord vir Baäl, soos algemeen bekend is. "Dit was 'n noodsaaklike beginsel van die Babiloniese stelsel, dat die son of Baal was die enigste God." - Geskryf Hislop.²⁷⁹ Saturn is ook bekend as Lateinos en Lateinos is geïdentifiseer deur Virgil as die "kind van die Son" ²⁸⁰ Daarom, die baie ou naam van Rome, naamlik Saturnia, die stad van Saturnus (alias belus of Baäl, die eerste koning van Babel), is 'n verdere bewys van identiteit Rome se as die Tweede Babilon, verborge Babilon.

In die voorwoord van hierdie bloed het ons reeds verklaar dat "Die Heidene was in die gewoonte om te aanbid dieselfde God onder verskillende name." ²⁸¹ Baie geleerdes het dit die "baie maskers" van die heidense afgod genoem. Hierdie "ander maskers" of "verskillende name" of "verborgenheid", dra alles by tot die "misterie" wat so tipies van die Prins van die duisternis, Satan te wagte. Maar YAHUSHUA het ons beloof het, "Want daar is niks verborge wat nie bekend sal staan en aan die lig gekom," Lukas 08:17. In ons strewe om die raaisel, die verborgenheid van hierdie verborge god onthul, moet ons in die eerste plek onthou dat die naam "Saturn" nie afkomstig van die planeet Saturnus. Die naam Saturn ontstaan met 'n godheid en is eers daarna aan dat planeet Saturnus, wat, soos ons almal weet, het 'n ring (e) of "halo" om dit. Baie geleerdes het ontdek uit die ou bronne wat hierdie planeet Saturnus is wat verband hou met

die son, op 'n manier. Die rede hiervoor is die bekende beginsel in astrologie van "ster-verteenvoording" of "ster-ter vervanging." 282 Met ander woorde, as die son sak teen sonder, word dit deur 'n planeet in die nag. Dit word voorgestel deur 'n adjunk wat namens sy. Die meeste van die heidense nasies beskou Saturn die hoof adjunk of verteenwoordiger van die son, veral onder die Grieks.282 Daarom Saturn is aangewys as die "son" in baie Griekse inscriptions.282 wees

'N Week van maaltyd gehou in Rome, opgedra aan Saturnus, en dit genoem: Saturnalia. Dit duur van 17 - 23 Desember en dit is oor die algemeen erken die geboortedag van die Son-god op 25 Desember tot voorafgegaan. Dit is bekend vir sy uitbundige feesvieringe, aan dronkenskap en brassery, 'n tyd vir gee geskenke in die vorm van "beelde" aan mekaar, veral om children.283 Dit was die oorsprong van die persoonlike Kersfees te gee poppe te dogtertjies .

Saturn is ook bekend as Ninurta in Babylon.284 Ninurta goed bekend aan 'n Sun-god in Babylon.284 Die Babiloniërs het ook 'n sewe-dag week, en hul sewende-dag is gewy aan Ninurta, alias Saturn.285 Hierdie feit word was word vir ons baie belangrik. Die weeklikse rusdag is oorgedra vanaf die sabbat van die Sun-dag, die eerste dag van die week, deur die nuut saamgesmelt Kerk in die jaar 336 CE (of 364 nC), aan die Raad van Laodicea, soos voorheen genoem. Sedertdien is Sun-dag gehou as rusdag in plaas van die Skriftuurlike sewende dag van die Babiloniërs. In antieke Babilon was die sewende-dag gewy aan Ninurta, alias Saturn, ook 'n tipe van die Son Die saak was dieselfde in Rome ook waar die sewende-dag van die week ook gewy aan Saturnus, wanneer hulle oorgeskakel het na die voormalige agt-dag siklus na 'n sewe-dag-siklus in die 2de eeu vC So, later in die 4de eeu CE die Kerk oorgedra die rusdag van die sewende-dag Sabbat na die Son-dag, en in plaas van die sewende-dag 'n dag gewy aan Yahuweh deur dit as 'n res-dag en noem dit die Sabbat, die hulle dit vervang met "Satur-dag", 'n dag gewy aan Saturnus - Net soos dit voorheen 'n heidense Rome was, en in die ou Semitiese Babilon voor. Die sewende-dag Sabbat wat Yahuweh en Sy Skepper-Seun het "geseën en afgesonder" gou terug in Gen. 2: 3, het sy naam nou vervang met die naam van die heidense dag gewy aan Satur (N), alias Baäl of belus . Verder is die res van die Sabbat-dag af en verder verskuif na Sun-dag, wat voorheen deur Konstantyn ingestel ter ere van die eerbiedwaardige dag van Sol Invictus, die dag van die Son-god.

Dan ontdek ons iets wat ons verras. Saturn is geïdentifiseer met Baäl too.286 Daar was nog 'n antieke Etruskiese (ou Italiaanse) godheid met die naam "Satre" (uitgespreek: Sater), ook bekend as Šator. WH Roscher noem twee geleerdes wat hierdie naam beskou om 'n ou naam vir Saturn was sy son.287 Hislop beweer dat Saturnus in daarom stuur (Babiloniese taal) as "Satur", en dat dit Satur word geken aan Rome en 'n is "heilig" fees ingestel vir 29 Maart, opgedra aan "St. Satur "0,288 Verdere navorsing het ons die skokkende ontdekking dat Satur is die bok bene godheid wat ons almal weet sedert ons kinderjare dae om Satan te wees! Die Grieke spel sy naam Saturos, dit is: "Satur" in Engels. Dit is verkeerdelik gespel "Sater" in Engelse boeke, waarskynlik omdat Satan was vasbeslote om sy identiteit verberg ons. Enige Oxford woordeboek sal die Griekse vorm bevestig: Saturos. Dit is ook bevestig deur Hislop289 en deur F. Commelin.290 Hierdie Saturs was onder leiding van Pan, wat ook half-mens en half-bok.

Hierdie Saturs word in die Skrif, in Jes. 13:21, word hier geïdentifiseer as deel van Babilon. Die Saturs, en hul leier Pan, staan ook bekend as "Bok-gode", en beskryf deur woordeboeke as wellus gode (sien enige woordeboek onder "Sater"). . JM Robertson, Christenskap en mitologie, pp 319-325, beskryf in detail hoe die vroeë Babiloniërs die Son genoem: "die Bok", dat die "bok-God" was die "Songod". Hy sê ook dat die sondebok Asasel van Levitikus 16 was 'n figuur van Satan, soos geproklameer deur Origenes. Hy noem ook op bl. 231 hoe die antieke Babiloniërs "ingewy die sewende-dag (Saterdag) om hul hoogste en sinistere god Saturnus." Op bl. 232 Hy beweer dat Saturnus was bekend aan die Romeine as Deus Latius, die god van die Latyne. 'N god met twee bok-bene was nog altyd met Satan, deur die antieke Jode sowel as Christene. Is dit moontlik dat selfs die name "Satur" en "Saturn" is wat verband hou met die naam "Satan"? Jacob Grimm drie maal genoem hierdie possibility.291 Hislop ook noem hierdie

waarskynlikheid thrice.²⁹² egter die sterkste getuienis is wat kom van die etimologiese bewyse, en die uitbeelding van die bok bene Satan, wat identies aan dié van Satur, asook die Skriftuurlike bewyse van Jes. 13:21 in die King James Version.

Die Sabbat van Yahuweh begin teen sononder Vrydagaand en eindig 24 uur later teen sononder. In daardie tydperk van 24 uur die wêreld is op soek na sy begeerte, partye, drank, inkopies doen, sport en feeste - in werklikheid, 'n miniatuur Saturnalia, al is dit net nou gehou vir een dag. Die aard van Satur word dikwels laat los. Dit is die weg van 'n mens, in teenstelling met die manier van Yahuweh. Dit is die vleeslike manier van die besteding van die sewende-dag van die week, in teenstelling met die geestelike fees waarin die mense van Yahuweh hulself moet verheug in (Jes 58:13, Lev 23:.. 2-3).

Die Kerk het die verbond, die ewige verbond met die Sabbat verwerp as sy teken, nou die nuwe verbond, wat as die wet van Yahuweh, die Tien Woorde, geskryf in ons harte en in ons gedagtes. Daarom, Yahuweh ons gegee oorgegee om die leër van die hemel te dien. Daarom het die vrou geklee met die son, die maan onder haar voete, en die sterre op haar kop. Die wyn van hoerery het ons gelukkig gemaak, maar dit het ook afgestomp ons sintuie. Daarom kan ons nie meer kan onderskei tussen wat reg en wat verkeerd is -in die oë van ons Hemelse Vader natuurlik.

Die naam van die dag van Satur (of Satan?), Naamlik Saterdag, het die plek van die dag van Yahuweh, die Sabbat geneem. Die Sewende-dag van die week bestee volgens die weë van die "verborge Een" na wie dit vernoem is: SATUR of Saturnus, in plaas van gebruk dit as 'n Sabbat, na gelang van die Een wat dit in Gen. 2 ingestel gou terug : 3. Om 'n rusdag het, het die Westerse wêreld die dag van die Son, 'n dag wat oorspronklik toegewy aan die Son-god, "Sol Invictus my metgesel" verkies, deur keiser Konstantyn.

As gevolg van ons verwerping van die ewige testament se teken, die Sabbat, en die waarheid van die ewige bindende geldigheid van die morele wet, die Tien Woorde - dus ons Hemelse Vader het ons gestuur "krag van die dwaling" dat ons "moet die leuen te glo," 2 Tess. 02:11.

Die 24 komponente van sonaanbidding is inderdaad 24 bewyse dat Yahuweh het omgedraai, en ons gegee oorgegee om die leër van die hemel te dien. Dit onrusbarende feit van die "dag van Satur" is selfs nog 'n bewys, skokkende getuienis, stampende ons uit ons "diep slaap". "Wees nugter op die regte manier, en sondig nie," 1 Kor. 15:34.

AFSLUITING

Die tyd vir die finale Hervorming gekom het, selfs al is dit Finale Hervorming vereis dat ons 'n groot stap neem. Die Liggaam van moet gebore, en 'n geboorte is inderdaad 'n radikale ervaring. Die geboorte van die Hernude Israel, of ware Israel, of die oorblyfsel van die min - alles wat jy wil om dit te noem - is om plaas te vind. Die Skrif praat dikwels van hierdie groot gebeurtenis, hierdie eindtydse geboorte: Op 12: 5, Miga 4: 6-10, Miga 5: 3, Ps. 22:31, Ps. 102: 18, Matt. 24: 8 ens Miga 5: 3 beskryf dit so goed, "Daarom sal Hy hulle prysgee tot op die tyd dat sy wat in kraam geboorte gegee het; Dan sal die oorblyfsel van sy broers saam terug te keer na die kinders van Israel. "Die tyd van die geboorte is die tyd van die Groot Verdrukking, as die Messias het in Matt. 24: 8: "Maar al hierdie dinge is net die begin van die geboortepyne," NASB, die tyd van die geboortepyne, "die eerste geboortepyne," Matt. 24: 8 Good News Bible. Die verdrukking van die eindtyd sal voortbring die herstel, die oorblyfsel, die Hernude Israel. "As jy in die nood is en al hierdie dinge sal oor julle in die einde van die dae sal julle terugbring na julle Magtige Yahuweh en na sy stem luister," Deut. 04:30 RSV. YAHUSHUA sal in die hemel bly "totdat die

tye van die wederoprigting van alle dinge," Hand 3:21. Die ware aanbidding moet hervestig, die liggaam van die Messias, die Vergadering of Gemeente van Yahuweh, moet kom uit Babilon, moet gered word van die sonde, die besoedeling van sonaanbidding, die aanbidding van die leer van die hemel. Die ewige testament, die Hernieuwe Verbond, moet herontdek.

Die Skrif, veral die profetiese boeke, ryk aan profesieë aangaande hierdie finale herstel van Israel. Wat sal hierdie "Israel", die Hernude Israel uit? Ons lees in Handeling 15: 14-17: "Simon het vertel hoe Yahuweh by die eerste besoek aan die nasies uit hulle te neem 'n volk vir sy naam. En met hierdie woorde van die profete ooreen, soos geskrywe is: 'Daarna sal Ek terugkom en die vervalle hut van Dawid weer gedaal herbou. Ek sal sy puin hope weer opbou, en Ek sal dit oprig, sodat die oorblyfsel van die mense Yahuweh kan soek, en al die nasies oor wie My Naam uitgeroep is, spreek Yahuweh Wie doen al hierdie dinge. "' 'N volk vir sy naam ... al die nasies oor wie My Naam uitgeroep is "- is die heel beskrywing van die eersteling geselskap van ds 14: 1. Dit is die heel beskrywing van berou, herstel ware Israel, onder wie ook die nasies oor wie in Hom ingelyf word die natuurlike olyfboom, Rom. 11: 17-24. Lees ook Ef. 2-11, ds 21:12.

Dit word bevestig, en revealingly beskryf, in Jes. 56: 6-7, 'n eindtydse profesieë, beskryf die redding van die nasies, "Ook die seuns van die buiteland, wat hulle by die HERE, om Hom te dien en om die Naam van Yahuweh lief te hê deur sy knegte te wees - almal wat hou van onheilig die Sabbat, en hulle wat vashou aan my verbond - hulle sal Ek bring na my Vervreemd Mountain "die eindtydse seëninge is net vir bekeerde, gelowige en gehoorsame nasies oor wie aangesluit om Yahuweh, ingeënt in Israel, die hernude Israel. Dit is die enigste een wat in die eindtyd sal gered word. Lees Jes. 14: 1, Jer. 30:11, Jer. 16: 19-21, Sag. 02:11, Amos 9: 8-12, Sag 08:23, Numb. 15: 15-16 ens nasies oor wie gered, in Hom ingelyf word die natuurlike olyfboom ware Israel, al is hulle om deel te neem aan die wortel en die vettigheid van die seëninge wat belowe om ware Israel - Rom. 11: 17-24.

Nasies oor wie gered het die plek van Israel nie geneem is, kan hulle net "medeburgers", "mede-erfgename" en "deelgenote van Sy belofte in die Messias" - lees Ef. 02:19 en 3: 6. Die heidene het nie vervang Israel, nee, hulle is net "deelgenote kan word van hul (Israel se) geestelike dinge," Rom. 15:27. Afvallige Israel, veral vir hulle ongeloof in die Messias, asook afvallige Christendom, veral vir hul oortreding van die wet, moet beide kom tot bekering. Die profesie vir die eindtyd kom na ons in Jes. 30: 20-21: "En al Yahuweh gee julle wel brood van benoudheid en nog die water van verdrukking jou onderwysers (of: Onderwyser) sal nie langer verberg nie. Maar jou oë sal jou leraars (of: Onderwyser) sien, en jou ore sal 'n woord agter jou hoor wat sê: Dit is die weg, wandel dit - wanneer jy reg gaan of wanneer jy links gaan "- Green se Interlinear . Vir bykans 2 000 jaar Christene aardse mense hul onderwysers gemaak, in plaas van om al hul leringe van die Een wat hulle gekoop het, die Een wat sy lewe vir hulle gegee het: YAHUSHUA Die Messias. Hy het gesê in Matt 23: 8: "Maar julle, moenie Rabbi noem nie, want een is julle leermeester: Christus, en julle is almal broeders." Weereens Hy herhaal dit in vers 10: "En moenie onderwysers genoem, want een is julle leermeester: Christus. "

Ons Messias is besig om Sy bruid, die skeiding van haar en reiniging haar met die bad van haar water deur die Woord - Ef. 05:26. "En aan haar is gegee om bekleed te wees met fyn linne, skoon en helder, want die fyn linne is die regverdige dade van die heiliges," Op 19: 8. "Die oorblyfsel van Israel sal geen onreg doen en geen leuentaal spreek," Zeph. 03:13 KJV. As ons YAHUSHUA te aanvaar as ons persoonlike Verlosser aanvaar Sy vergifnis vir ons sondes, Hy beveel dan, en leer ons, "moenie meer sondig nie" (Johannes 5:14); "Gaan en sondig nie meer nie" (Johannes 8:11).

Diegene wat nie weer gebore word, sonde, die sonde nie meer nie - 1 Johannes 3: 8 en 9, 1 Johannes 5:18. Die mees toegewyde gelowige kan nog sonde onopsetlik, of in 'n oomblik van swakheid kan nog onbewustelik sonde, of in 'n oomblik f swakheid terwyl hy onder druk. Vir hierdie onbedoelde sonde is

daar volkome vergifnis as ons "bely en versaak" - Spr. 28:13. Die vergifnis vir onbedoelde sonde herhaaldelik bevestig - Numb. 15: 22-29, Lev. 4: 2-28, Lev. 5: 15-18 en Hebreërs. 9: 7. Maar as ons opsetlik of moedswillig of opsetlik sondig, nadat ons die kennis van die waarheid ontvang het, bly daar 'n verskriklike prys om te betaal - Heb. 10: 26-31, Numb. 15: 30-31, Ps. 19:23, Ex. 34: 7. Deur dit te doen wat ons "trap die Seun van Yahuweh voete," en reken "die bloed van die testament ... 'n algemene ding," Heb. 10:29. Die Psalmdigter kan getuig van bevryding van opsetlike sonde in Ps. 119: 11 NASB "Laat U Woord het ek bewaar in my hart, dat ek nie moet sondig teen U inbring." Kan ons getuig ook?

Die antwoord op hierdie groot afvalligheid is: YAHUSHUA. Die enigste Een wat ons sal lei uit hierdie woestyn is: YAHUSHUA. John Wesley het gesê iets soos hierdie: Wanneer ek kyk na die wet, het ek besef dat ek 'n sondaar was, en dat ek nodig het redding. Die wet dus daarop dat ek die Messias, en ek het gevind dat verlossing in Hom. Die Messias dan wys my terug na die wet, want Hy het gesê ek moet die wet te hou. Maar ek het gevind dat ek die wet nie kon hou deur myself. Weereens die wet verwys my terug na die Messias deur wie ek in staat gestel het om die wet te hou. Dit gee 'n opsomming inderdaad die evangelie, die Evangelie. YAHUSHUA nie leer, en ons beveel om die wet te onderhou - Matt. 05:19, Matt 07:23, Matt. 13:41, Matt. 19:17, Markus 7: 8-13, Lukas 08:21, Lukas 10:28, Lukas 16:17, Johannes 5:14, Joh 8:11, Joh 8:47, Joh 0:50, Joh 14:23 -24, Johannes 17: 6, ds 00:17, ds 14:12, ds 22:14.

In sy laaste boodskap aan ons, die boek Openbaring, Hy moedig en vermaan ons om "oorwin" - om die sonde te bowe te kom, insluitend die sondes van afgodery wat ontstaan uit heidense Rome. Die Messias gebruik die werkwoord "oorwin" nie minder nie as 17 keer in Openbaring. Slegs deur Hom en deur Hom kan ons oorwin - John 16:33, Rom. 08:37, 2 Kor. 02:12. Phil "Ek is tot alles deur die Messias Wie versterk my doen". 04:13. YAHUSHUA het ons gewaarsku "sonder My kan julle niks doen nie," Johannes 15: 5. Hoe doen hy dit? "As iemand My liefhet, sal hy my woord bewaar, en my Vader sal hom liefhê, en Ons sal na hom toe kom en maak by hom woning ... en die woord wat julle hoor, is nie Myne nie, maar die Vader wat My gestuur het," Johannes 14: 23-24. Die woord wat Hy leer ons, is nie Sy eie, maar dit is die woorde van Sy Vader - Johannes 14:24, Johannes 3:34, Joh 7:16, Joh 8:28, Joh 8:40, Joh 0:49, Joh 17: 8. Dit identifiseer die ware Messias, ons enigste groot profeet - Deut. 18: 18-20. In teenstelling hiermee, die valse Messias of valse profeet praat sy eie woorde - Deut. 18:20> Ons moet bly in sy woorde en sy woorde moet bly in ons - Johannes 15: 7 en Johannes 8:31, waaronder n die Tien Woorde, die Lewende Woorde (Deut 04:13 en Handeling 07:38.). Slegs wanneer 'n mens hou Sy Woorde sal die Seun en Sy Vader hul "by hom gebly", Johannes 14:24 KJV. Eers dan doen hy in besit Hul inwonende krag, vir hom tot sonde geword oorkom. "Want dit is Yahuweh wat in julle werk om te wil sowel en werk namens sy welbehag," Phil 2:13. Die Good News Bible lees "Omdat Yahuweh is altyd aan die werk in jou om jou gewillig en in staat is om sy eie voorneme gehoorsaam te maak." Hierdie wonderlike ervaring van die Messias in ons werk, is ook gevind in Heb. 13: 20-21: "Nou is die Magtige van vrede ... julle volmaak in elke goeie werk, om sy wil te doen, deur in julle wat welbehaaglik is voor Hom deur YAHUSHUA Die Messias ..." KJV.

YAHUSHUA het die godsdienstiges van sy tyd aanbid die Magtige deur middel van tevergeefs vereer, "So het jy die gebod van God kragteloos gemaak deur julle oorlewering." In plaas van die behoud van die Vader se Tien Woorde, was hulle hou en "leringe te leer wat gebooie van mense. . Vir nalaat om die gebod van Yahuweh, julle aan die oorlewering van die mense ... maak die Woord van Yahuweh kragteloos deur julle oorlewering wat julle bewaar het hou "Net so, Paulus waarsku in Kol 2: 8," Pas op dat niemand kul . deur die wysbegeerte en nietige misleiding nie, volgens die oorlewering van die mense, volgens die eerste beginsels van die wêreld en nie volgens die Messias "Paulus se bediening aan die filosofiese Grieke in Athene (Hand 17: 16-34) is net so van toepassing vir ons tyd. Die Grieke het 'n altaar "om die onbekende Yahuweh." Die identiteit van die ware Magtige is nie bekend nie. Dieselfde is vandag gevind. Die Vader se Naam en Sy Seun Naam is weggesteek en vervang deur ander name trek uit sonaanbidding. Verder het die allerbelangrike waarheid van ons verbondsverhouding met Yahuweh is

verborge vir ons. Tot nou toe het ons hulle voor die "onbekende Magtige" in 'n onkundige manier, as gevolg van die filosofieë en tradisies van mense. Die duidelike oproep tot bekering gaan dus uit, "God het dan die tye van onkunde Yahuweh oor-kyk, maar daar is geen aan al die mense oral dat hulle hul bekeer, omdat Hy 'n dag bepaal het waarop Hy die wêreld in geregtigheid sal oordeel deur 'n Man het aangestel wie hy ingestel het. Hy het die versekering daarvan vir almal, deur Hom uit die dood, "Hand 17: 30-31. Die tyd vir die finale Hervorming, die herstel van die ware aanbidding, het aangebreek. Ons moet toelaat dat YAHUSHUA om "verlos ons van alle ongeregtigheid," Titus 2:14 Griekse teks. Eers dan sal ons die "geroepe en uitverkore en getrou", sal ons deel wees van die eerstelinge maatskappy, die oorwinnaars, die Isra-El, 'n beroep op die naam van Yahuweh en toe Hy in die Nuwe Verbond, die Hernude Verbond, die wet van Yahuweh in ons harte en gedagtes.

Twee dinge is nodig van ons, en hierdie twee dinge is 'n absolute noodsaaklikheid as ons soek die ewige lewe. Hulle is gekoppel, en om die beurt na verwys as:

- * Wedergeboorte, dan skeiding (heiligmaking).
- * Regverdigmaking deur die geloof, dan doen geregtigheid (Eerste Gen. 15: 6, dan Gen. 26: 5).
- * Toegerekende geregtigheid, dan oorgedra geregtigheid.
- * Passiewe geregtigheid, dan aktiewe geregtigheid (Luther).
- * Redding van die las van die sonde, dan bevryding van die mag van die sonde (Oswald Smith).
- * Geloof, dan goeie werke (Ef 2: 8-10, Titus 2:14, Jakobus 2: 14-24).
- * Jy het goed gedoen, dan: moenie meer sondig nie (Johannes 05:14).
- * Vergifnis, dan: Gaan en sondig nie meer nie (Johannes 08:11).
- * Wat hy het vir ons gewerk het op Golgota, dan Hom in ons werk.
- * Geloof in YAHUSHUA, dan hou die geboorte van Yahuweh (Op 00:17, ds 14:12).

Aanvaar YAHUSHUA as jou persoonlike Verlosser nie, maar ook as jou enigste Leraar, Matt. 23: 8 en 10. "Maar julle leermeester sal Homself nie meer weg te steek nie, maar jou oë sal jou leraars sien. En jou ore sal 'n woord agter jou hoor wat sê: Dit is die weg, wandel daarop! Wanneer julle regs of wanneer julle links wil gaan, "Jes. 30: 20-21 RSV. "Op soek na die salige hoop en gewaardeerde verskyning van ons groot Magtige en Verlosser YAHUSHUA Die Gesalfde Een, wat Homself gegee het vir ons, sodat Hy ons kan verlos van alle ongeregtigheid daad en reinig vir Homself Sy eie mense, ywerig in goeie werke, "Titus 2: 13-14 RAV. is dit noodsaaklik dat ons glo in, en luister na die seun, want "hy wat nie luister na die seun sal die lewe nie sien nie, maar die toorn van Yahuweh rus op hom" - Johannes 3:36 RSV (hoofletters myne Gehoorsaamheid aan die Seun. , en in hom te glo, is ewe belangrik Sien ook Matt 13:.. 11-15, Johannes 8: 31-36, Johannes 8:51, Joh 17: 6, Openbaring 14: 4, 2 John v.9, Matt 7:.. 24-27 Ons Messias gesê in Lukas 06:46: "Maar wat noem julle My: Here, Here, 'en nie die dinge wat Ek sê nie?"

Ons is om die Messias te gehoorsaam in alles, selfs Sy finale opdrag aan ons met betrekking tot ons deelname aan die sondes van Babilon:

"Gaan uit haar uit my volk, sodat julle nie deel te neem aan haar sondes, dat julle nie weens haar plaë deel," Op 18: 4 RSV (hoofletters myne). "Kom uit haar uit" vereis van ons om op te hou om deel te neem in haar sondes, veral die 24 komponente van sonaanbidding, of die aanbidding van die leër van die hemel, wat geërf word deur die Kerk. Hierdie komponente is nie aanvaarbaar om Yahuweh, net so min as Israel se goue kalf Hom aanvaarbaar was. Hoewel Israel probeer om die goue kalf te gebruik om Yahuweh eer te betoon (Eks 32: 5.), Ons Magtige se "toorn brand warm" teen so 'n praktyk. Die "growwe gruwels" soos Hy sonaanbidding gewoontes wat gemeng met die ware aanbidding (Eseg 8.: 9-16) het gemerk, is nie om Hom aanvaarbaar. As ons "oorwin", ons is op hierdie 24 komponente van sonaanbidding verwerp, asook om hulle te bekeer van die behoud van die Sewende-dag van die week volgens die manier van Satur, en terug te keer na Yahuweh deur Sy Seun YAHUSHUA .

Deur die aanvaarding van YAHUSHUA as Verlosser, en dan as ons enigste Meester, Hy leer ons, Hy open ons oë, maak hy ons begrip - soos ons reeds beklemtoon. Ons moet bly in Sy Woord. Hy het gesê in Joh. 8: 31-34 AOV: "As julle in my woord bly, is julle waarlik my dissipels myne en jy sal weet die Waarheid, en die waarheid sal julle vrymaak" - vry van sonde, vry van 'n slaaf van die sonde vers 34. YAHUSHUA is die Waarheid, Joh. 14: 6, deur wat getuig van die waarheid wat hy ontvang het van sy Vader. Hy het gesê in Joh. 18:37, "Want dit is Ek gebore, en hiervoor het Ek in die wêreld gekom, om getuie aan die Waarheid te dra." Hy het gebid tot Sy Vader in Joh. 17:17 en sê vir Hom: "U woord is die waarheid." KJV. Hierdie selfde waarheid, soos geproklameer deur YAHUSHUA, is dit wat maak ons vry van die sonde, vry van slawerny aan die "gruwels en die onreinheid van haar hoerery" Wat ons geërf het van verborge Babilon, die "growwe gruwels" van Sun-gemengde aanbidding, of Baäl-gemengde aanbidding.

Soos Gideon van ouds, ons dringend die hulp en aflewering van Yahuweh in die tyd van die Groot Verdrukking, wat steeds 'n werklikheid nodig het. Hy sal ons nie red op hierdie tyd nie, tensy ons ook bou en altaar Yahuweh - die herstel van die suiwer aanbidding Yahuweh. 'N altaar is simbolies van die "maniere", die modus van aanbidding, of middel of "hows" om te aanbid. Op dieselfde tyd, het ons, soos Gideon, moet afbreek die altaar van Baäl - die meer, die gewoontes, die "hows" van sonaanbidding, al 24 van hulle, moet berou oor en uitgeskakel. Eers dan kan ons tot die Almagtige terugkeer, en Hy sal terugkeer na ons.

Hy het weggedraai van ons en ons gegee oorgegee om die leër van die hemel te dien, soos ons herhaaldelik gesê. God sê in Hos. 05:15: "Ek sal teruggaan na my woonplek terug, totdat hulle skuld beken. Dan sal hulle my aangesig soek; In hulle nood sal hulle My soek. "Hosea roep dan in Hos. 6: 1: "Kom, laat ons teruggaan na Yahuweh; want Hy het verskeur en sal ons genees, Hy het geslaan, maar Hy sal ons verbind. "" Keer terug na My, spreek Yahuweh van die leërskare, en Ek sal na julle terugkeer, sê Yahuweh van die leërskare 'Moenie soos julle vaders wees, aan wie die vroeëre profete gepreek en gesê: So spreek Yahuweh van die leërskare: Draai tog van julle borse weë en julle borse werke " "Maar hulle het nie gehoor nie ag slaan op My," sê Yahuweh, "Sag. 1: 3-4.

Vir diegene wat op soek is na die seën van Yahuweh, vir diegene wat op soek is na 'n aflewering in hierdie tyd van benoudheid, in die Groot Verdrukking - die oproep gaan uit: Terug na Hom, en Hy sal terugkeer na ons. Om dié gelowiges wat smag na Sy wederkoms - die oproep gaan out: Gaan uit die sondes van verborge Babilon. Vir diegene wat al lank vir YAHUSHUA om terug te keer en aanvaar Sy regmatige posisie as Koning van die konings en as Hoëpriester in die geskeide Place - die oproep gaan uit: Die Vervreemd Place moet eers deeglik gegee en die kaf van Sun - of Baäl - aanbidding verbrand met onuitbluslike vuur verbrand.

Die boodskap van Elia moet weer uittrek in die eindtyd, voordat die groot en vreeslike dag van Yahuweh kom - Mal. 4: 5. Elia het die mense in gemengde aanbidding, die verering van Yahuweh en die

aanbidding van Baäl (die Son-god). die boodskap van Elia, 'n boodskap van uitdaging, is weer verkondig, "Hoe lank sal jy struikel op twee gedagtes? As Yahuweh is die Magtige, volg Hom; en as Baäl dit is, volg hom dan, "1 Konings 18:21. Wat kan ons doen net soos Israel gedoen, deur "antwoord hom nie 'n woord"?

Ons sondes, ons wetteloosheid, kan slegs versoen die Bloed van YAHUSHUA. Sy bloed is "die bloed vir die ewige testament", soos duidelik in verband in Heb. 13:20 RSV, NEB, NASB, NIV. In Heb. 10:29 Sy bloed is "die bloed van die testament" genoem. Hierdie ewige verbond is dieselfde as die hernude of Nuwe Verbond. As ons ernstig op soek is na die ewige lewe, durf ons voortgaan om vertrap voete Sy Bloed wat Hy gestort het vir ons in die ewige verbond (Heb. 13:20) bring, ook verwerp die teken van die ewige testament, die Sabbat? - Ex. 31: 16-17. Die ewige testament is die einste ewige verbond wat Yahuweh sê sal gevind word (op die dag van die opstanding) om "gebreek" word deur die "bewoners van die aarde", Jes. 24: 5.

Die boodskap op die dag van die pinksterfees aangebreek in Hand 2 gegee ten tyde van die vroeë reëns. Dieselfde boodskap is weer geproklameer vir die tyd van die laat reëns, "Broeders Wat moet ons doen?" En Petrus sê vir hulle: Bekeer julle, en laat elkeen van julle gedoop word in die Naam van YAHUSHUA Die Messias tot vergewing van sondes; en julle sal die gawe van die Gees van Skeiding ontvang. Want die belofte kom julle toe en julle kinders en almal wat daar ver is, soveel Yahuweh ons Magtige sal roep. " 'N met baie ander woorde het hy hulle besweer en vermaan en gesê: Laat julle red uit hierdie verkeerde geslag, "Hand 2: 27-40.

[Ondersteun ons Internasionaal deur die bestel Groot Gesonde produkte wat sal julle gewaarborgde resultate!](#)